

Svet
Evropske unije

Bruselj, 5. julij 2017
(OR. en)

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0255 (APP)**

9941/1/17
REV 1 (cs, de, nl, sl)

EPPO 21
EUROJUST 86
CATS 62
FIN 349
COPEN 189
GAF 25
CSC 120

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: UREDBA SVETA o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva („EJT“)

UREDBA SVETA (EU) 2017/...

z dne ...

**o izvajanju okrepljenega sodelovanja
v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva („EJT“)**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 86 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju uradnega obvestila Belgije, Bolgarije, Hrvaške, Cipra, Češke republike, Nemčije, Finske, Francije, Grčije, Litve, Luksemburga, Portugalske, Romunije, Slovaške, Slovenije in Španije, s katerim so navedene države članice 3. aprila 2017 uradno obvestile Evropski parlament, Svet in Komisijo, da želijo vzpostaviti okrepljeno sodelovanje na podlagi osnutka uredbe,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija si je zadala cilj vzpostaviti območje svobode, varnosti in pravice.
- (2) Možnost ustanovitve Evropskega javnega tožilstva (v nadaljnjem besedilu: EJT) je predvidena v Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU) pod naslovom o območju svobode, varnosti in pravice.
- (3) Unija in države članice Evropske unije so dolžne ščititi finančne interese Unije pred kaznivimi dejanji, ki vsako leto povzročijo znatno finančno škodo. Kljub temu pa sedaj nacionalni organi kazenskega pravosodja ne izvajajo vedno zadostnih preiskav in pregona v zvezi s temi kaznivimi dejanji.
- (4) Komisija je 17. julija 2013 sprejela predlog uredbe Sveta o ustanovitvi EJT.
- (5) Svet je na seji 7. februarja 2017 ugotovil, da o osnutku uredbe ni mogoče doseči soglasja.
- (6) V skladu z drugim pododstavkom člena 86(1) PDEU je skupina 17 držav članic v pismu z dne 14. februarja 2017 zahtevala, naj se osnutek uredbe predloži Evropskemu svetu.

- (7) Evropski svet je 9. marca 2017 razpravljajal o osnutku uredbe in ugotovil, da je prišlo do nesoglasja v smislu tretjega pododstavka člena 86(1) PDEU.
- (8) Belgija, Bolgarija, Hrvaška, Ciper, Češka republika, Finska, Francija, Nemčija, Grčija, Litva, Luksemburg, Portugalska, Romunija, Slovaška, Slovenija in Španija so 3. aprila 2017 uradno obvestile Evropski parlament, Svet in Komisijo, da želijo med seboj vzpostaviti okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT. Zato se v skladu s tretjim pododstavkom člena 86(1) PDEU šteje, da je uvedba okrepljenega sodelovanja iz člena 20(2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in člena 329(1) PDEU odobrena in se uporabljajo določbe o okrepljenem sodelovanju od 3. aprila 2017. Poleg tega so Latvija v pismu z dne 19. aprila 2017, Estonija v pismu z dne 1. junija 2017, Avstrija v pismu z dne 9. junija 2017 in Italija v pismu z dne 22. junija 2017 navedle, da želijo sodelovati pri vzpostavitvi okrepljenega sodelovanja.
- (9) V skladu s členom 328(1) PDEU se lahko v okrepljeno sodelovanje ob vzpostavitvi vključi vsaka država članica Evropske unije. Vanj se lahko vključi tudi kadar koli pozneje – tudi kar zadeva že obstoječe okrepljeno sodelovanje – pri čemer mora upoštevati v tem okviru že sprejete akte. Komisija in države članice, ki so vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT (v nadaljnjem besedilu: države članice), bi morale zagotoviti, da se spodbudi udeležba čim večjega števila držav članic Evropske unije. Ta uredba bi morala biti v celoti zavezujoča ter se neposredno uporabljati samo v državah članicah, ki so vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT, ali na podlagi odločitve, sprejete v skladu z drugim ali tretjim pododstavkom člena 331(1) PDEU.

- (10) V skladu s členom 86 PDEU bi bilo treba EJT ustanoviti iz Eurojusta. To pomeni, da bi bilo treba v tej uredbi med njima določiti tesen odnos, ki temelji na vzajemnem sodelovanju.
- (11) V PDEU je določeno, da je stvarna pristojnost EJT omejena na kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, v skladu s to uredbo. Naloge EJT bi zato morale biti preiskovanje, pregon in obtožba storilcev kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, v skladu z Direktivo (EU) 2017/... Evropskega parlamenta in Sveta¹⁺, ter kaznivih dejanj, ki so z njimi neločljivo povezana. Za morebitno razširitev te pristojnosti na huda kazniva dejanja s čezmejnimi posledicami je potrebna soglasna odločitev Evropskega sveta.

¹ Direktiva (EU) 2017/..... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL ...).

⁺ UL: prosimo vstavite številko in dopolnite ustrezno opombo s sklici glede objave za dokument 2012/0193 (COD).

- (12) V skladu z načelom subsidiarnosti se lahko boj proti kaznivim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije, zaradi njegovega obsega in učinkov bolje doseže na ravni Unije. Sedanje stanje, ko so za kazenski pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, izključno pristojni organi držav članic Evropske unije, ne omogoča vedno zadovoljivega doseganja tega cilja. Ker ciljev te uredbe, to je okrepitev boja proti kaznivim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije, z ustanovitvijo vzpostavitev EJT, države članice Evropske unije ne morejo zadovoljivo doseči zaradi razdrobljenosti nacionalnega pregona na področju kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, temveč se glede na to, da bo imelo EJT pristojnost za pregon takih kaznivih dejanj, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev, in zagotavlja, da njen učinek v najmanjši možni meri posega v pravne ureditve in institucionalne strukture držav članic.
- (13) Ta uredba določa sistem deljene pristojnosti med EJT in nacionalnimi organi na področju boja proti kaznivim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije, pri čemer ima EJT pravico do prevzema zadeve.
- (14) Ob upoštevanju načela lojalnega sodelovanja bi se morali EJT in pristojni nacionalni organi medsebojno podpirati in obveščati z namenom učinkovitega preprečevanja kaznivih dejanj, ki so v pristojnosti EJT.

- (15) Ta uredba ne posega v nacionalne sisteme držav članic v zvezi z načinom organizacije kazenskih preiskav.
- (16) Ker bodo EJT dodeljena pooblastila za preiskave in pregon, bi bilo treba vzpostaviti institucionalne varovalke za zagotovitev njegove neodvisnosti in odgovornosti do institucij Unije.
- (17) EJT bi morale delovati v interesu Unije kot celote ter ne bi smelo zahtevati ali sprejemati navodil od katere koli osebe izven EJT.
- (18) Stroga odgovornost dopolnjuje neodvisnost in pooblastila, dodeljena EJT v skladu s to uredbo. Evropski glavni tožilec je v celoti odgovoren za izvajanje svojih dolžnosti kot vodja EJT in v tej vlogi nosi celotno institucionalno odgovornost za splošne dejavnosti EJT do Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Vsaka od navedenih institucij lahko pri Sodišču Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) začne postopek za njegovo razrešitev v določenih okoliščinah, vključno s primeri hujše kršitve. Isti postopek bi se moral uporabljati za razrešitev evropskih tožilcev.
- (19) EJT bi morale izdajati javno letno poročilo o svojih splošnih dejavnostih, ki bi morale vsebovati najmanj statistične podatke o delu EJT.

- (20) Organizacijska struktura EJT bi morala omogočati hitro in učinkovito odločanje pri izvajanju kazenskih preiskav in pregonov, ne glede na to, ali je vanje vključena ena ali več držav članic. Struktura bi morala zagotavljati tudi, da so zastopani vsi nacionalni pravni sistemi in vse nacionalne pravne tradicije držav članic, zastopanih v EJT, ter da preiskave in pregon v svojih državah članicah načeloma izvajajo tožilci, ki poznajo posamezni pravni sistem.
- (21) V ta namen bi moralo biti EJT nedeljiv organ Unije, ki deluje kot enoten urad. Centralno raven sestavljajo evropski glavni tožilec, ki je vodja EJT kot celote in vodja kolegija evropskih tožilcev, stalni senati ter evropski tožilci. Na decentralizirani ravni ga sestavljajo evropski delegirani tožilci v državah članicah.
- (22) Da se zagotavlja usklajeno ukrepanje EJT in s tem enakovredna zaščita finančnih interesov Unije, bi morala njegova organizacijska struktura in notranji proces odločanja omogočati tudi, da glavni urad spremlja, usmerja in nadzoruje vse preiskave in pregon, ki jih izvajajo evropski delegirani tožilci.

- (23) V tej uredbi se izrazi „splošni nadzor“, „spremljanje in usmerjanje“ ter „nadzor“ uporabljajo za opis različnih nadzornih dejavnosti, ki jih izvaja EJT. „Splošni nadzor“ bi bilo treba razumeti tako, kot da se nanaša na splošno upravljanje dejavnosti EJT, v okviru katerega se navodila dajejo le v zvezi z vprašanji, ki so za EJT horizontalnega pomena. „Spremljanje in usmerjanje“ bi bilo treba razumeti tako, kot da se nanaša na pristojnosti spremljanja in usmerjanja posameznih preiskav in pregonov. „Nadzor“ bi bilo treba razumeti tako, kot da se nanaša na podrobnejši in stalen nadzor nad preiskavami in pregonom, po potrebi vključno s posredovanjem in dajanjem navodil v zvezi z vprašanji, povezanimi s preiskavami in pregonom.
- (24) Kolegij bi moral sprejemati odločitve o strateških vprašanjih, tudi glede določanja prednostnih nalog in politike EJT o preiskavah in pregonu, ter o vprašanjih splošnega pomena, ki izhajajo iz posameznih zadev, denimo v zvezi z uporabo te uredbe in pravilnim izvajanjem politike EJT o preiskavah in pregonu, ali o načelnih vprašanjih oziroma vprašanjih, ki so bistvena za oblikovanje skladne politike EJT o preiskavah in pregonu. Odločitve kolegija o vprašanjih splošnega pomena ne bi smele vplivati na dolžnost preiskovanja in pregonov v skladu s to uredbo in nacionalnim pravom. Kolegij bi si moral po svojih najboljših močeh prizadevati za soglasno sprejemanje odločitev. Če takega soglasja ni mogoče doseči, bi se morale odločitve sprejeti z glasovanjem.

- (25) Stalni senati bi morali spremljati in usmerjati preiskave in zagotavljati usklajenost dejavnosti EJT. Sestava stalnega senata bi se morala določiti v skladu s poslovníkom EJT, kjer bi se med drugim moralo dovoliti, da je evropski tožilec lahko član več stalnih senatov, če je to ustrezno – in kolikor je to mogoče – zaradi zagotavljanja enakomerne delovne obremenitve posameznih evropskih tožilcev.
- (26) Stalnemu senatom bi moral predsedovati evropski glavni tožilec, eden od namestnikov evropskega glavnega tožilca ali evropski tožilec v skladu z načeli, določenimi v poslovníku EJT.
- (27) Dodeljevanje zadev med stalnimi senati bi moralo temeljiti na sistemu naključnega razdeljevanja, da se v največji možni meri zagotovi enakomerna delovna obremenitev. Treba bi bilo omogočiti odstopanja od tega načela na podlagi odločitve evropskega glavnega tožilca, da se zagotovi pravilno in učinkovito delovanje EJT.
- (28) V kolegij bi bilo treba imenovati evropskega tožilca iz vsake države članice. Evropski tožilci bi morali načeloma v imenu pristojnega stalnega senata nadzorovati preiskave in pregon, ki jih izvajajo evropski delegirani tožilci v njihovi državi članici izvora. Delovati bi morali kot zveza med glavnim uradom in decentralizirano ravno v njihovih državah članicah ter tako lajšati delovanje EJT kot enotnega urada. Nadzorujoči evropski tožilec bi moral tudi preverjati skladnost vseh navodil z nacionalnim pravom in v primeru, če navodila niso skladna, obvestiti stalni senat.

- (29) Zaradi delovne obremenitve, povezane z velikim številom preiskav in pregonov v posamezni državi članici, bi evropski tožilec moral imeti možnost zahtevati, da se nadzor nad nekaterimi preiskavami in pregonom v njegovi državi članici izvora izjemoma lahko dodeli drugim evropskim tožilcem. Odločitev bi moral sprejeti evropski glavni tožilec s soglasjem evropskega tožilca, ki bi prevzel zadevne zadeve. Merila za takšne odločitve bi morala biti določena v poslovniku EJT in vključevati zahtevo, da evropski tožilec, ki bo prevzel zadeve, zadostno pozna jezik in pravni sistem zadevne države članice.
- (30) Preiskave EJT bi praviloma morali izvajati evropski delegirani tožilci v državah članicah. Izvajati bi jih morali v skladu s to uredbo in – glede zadev, ki jih ta uredba ne ureja – v skladu z nacionalnim pravom. Evropski delegirani tožilci bi morali svoje naloge opravljati pod nadzorom nadzorjuočega evropskega tožilca ter pod vodstvom in navodili pristojnega stalnega senata. Če nacionalno pravo države članice določa notranji nadzor nekaterih aktov v okviru strukture nacionalnega tožilstva, bi moralo biti preverjanje takih odločitev, ki jih sprejme evropski delegirani tožilec, zajeto v okvir nadzornih pooblastil nadzorjuočega evropskega tožilca v skladu s poslovnikom EJT. V takih primerih države članice ne bi smele biti obvezane, da zagotovijo nadzor pred nacionalnimi sodišči, brez poseganja v člen 19 PEU in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).

- (31) Funkcije tožilca na pristojnih sodiščih veljajo do zaključka postopka, torej do dokončne ugotovitve, ali je osumljena ali obdolžena oseba storila kaznivo dejanje, in če je ustrezno, tudi odmere sankcije in rešitve morebitnih pravnih postopkov ali pravnih sredstev, ki so na voljo, dokler navedena odločitev ne postane dokončna.
- (32) Evropski delegirani tožilci bi morali biti sestavni del EJT in v tej funkciji pri preiskovanju in pregonu kaznivih dejanj, ki sodijo v pristojnost EJT, delovati izključno v imenu in za račun EJT na ozemlju svoje države članice. To bi pomenilo, da se jim na podlagi te uredbe podeli funkcionalno in pravno neodvisen status, ki se razlikuje od katerega koli statusa na podlagi nacionalnega prava.
- (33) Evropski delegirani tožilci bi morali biti ne glede na svoj poseben status na podlagi te uredbe v času svojega mandata tudi člani tožilstva v svoji državi članici, in sicer tožilci ali člani sodstva, zadevna država članica pa bi jim morala podeliti vsaj enaka pooblastila kot nacionalnim tožilcem.
- (34) Evropski delegirani tožilci bi morali obvezno upoštevati navodila stalnih senatov in evropskih tožilcev. Če evropski delegirani tožilec meni, da bi moral zaradi navodila ravnati v nasprotju z nacionalnim pravom, bi moral zaprositi za pregled tega navodila s strani evropskega glavnega tožilca.

- (35) Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, bi moral nadzorjuočemu evropskemu tožilcu in pristojnemu stalnemu senatu poročati o vseh pomembnih dogodkih v zadevi, na primer o izvajanju preiskovalnih ukrepov ali spremembah seznama osumljenih oseb.
- (36) Zaradi zagotavljanja skupne politike o preiskavah in pregonu bi morali stalni senati izvrševati svoje pristojnosti glede odločanja v določenih fazah postopka v okviru EJT. Odločitve bi morali sprejemati na podlagi osnutkov odločitev, ki jih predlaga evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo. Vendar bi lahko stalni senat v izjemnih primerih sprejel odločitev brez osnutka odločitve, ki ga predloži evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo. V takšnih primerih lahko tak osnutek odločitve predloži evropski tožilec, ki zadevo nadzoruje.
- (37) Stalnemu senatu bi moralo biti omogočeno, da svoje pooblastilo za odločanje prenese na nadzorjuočega evropskega tožilca v specifičnih primerih, ko kaznivo dejanje ni hudo ali postopek ni zapleten. Pri določanju teže kaznivega dejanja bi bilo treba upoštevati njegove posledice na ravni Unije.
- (38) V poslovniku EJT bi bilo treba določiti mehanizem za nadomeščanja med evropskimi tožilci. Mehanizem za nadomeščanja bi morali uporabljati v primerih, ko evropski tožilec za kratek čas ne more izpolnjevati svojih dolžnosti, na primer zaradi odsotnosti.

- (39) Poleg tega bi bilo treba evropskega tožilca nadomestiti z enim od evropskih delegiranih tožilcev iz njegove države članice, če evropski tožilec odstopi s položaja, je z njega razrešen ali ga zapusti iz kakršnega koli drugega razloga ali, na primer v primeru daljše bolezni. Nadomeščanja bi bilo treba omejiti na največ tri mesece. Kolegij bi moral imeti možnosti, da ta rok lahko podaljša, če meni, da je to potrebno, ob upoštevanju delovne obremenitve EJT in trajanja odsotnosti, in sicer do zamenjave ali vrnitve evropskega tožilca. Evropski delegirani tožilec, ki nadomešča evropskega tožilca, v obdobju nadomeščanja ne bi smel več biti odgovoren za preiskave in pregon, ki jih izvaja v funkciji evropskega delegiranega tožilca ali nacionalnega tožilca. V zvezi s postopki EJT, ki jih je vodil evropski delegirani tožilec, ki nadomešča evropskega tožilca, bi se morala uporabljati pravila EJT o prerazporeditvi.
- (40) Postopek za imenovanje evropskega glavnega tožilca in evropskih tožilcev bi moral zagotavljati njihovo neodvisnost. Njihova legitimnost bi morala izhajati iz institucij Unije, vključenih v postopek imenovanja. Namestnike evropskega glavnega tožilca bi moral izmed svojih članov imenovati kolegij.

- (41) Izbirna komisija bi morala pripraviti ožji seznam kandidatov za mesto evropskega glavnega tožilca. Pooblastilo za določanje pravil delovanja te komisije in za imenovanje njenih članov bi bilo treba prenesti na Svet, na podlagi predloga Komisije. Takšno izvedbeno pooblastilo bi bilo v skladu s posebnimi pooblastili, prenesenimi na Svet na podlagi člena 86 PDEU, in odraža posebno naravo EJT, ki bo še naprej trdno vpeto v nacionalne pravne strukture, obenem pa bo organ Unije. EJT bo ukrepalo v postopkih, kjer bo večina drugih akterjev nacionalnih, na primer sodišča, policija in drugi organi kazenskega pregona, zato ima Svet poseben interes, da je čim bolj udeležen pri postopku imenovanja. Prenos navedenih pooblastil na Svet tudi ustrezno upošteva potencialno občutljivo naravo pristojnosti za odločanje, ki neposredno vplivajo na nacionalne strukture sodišč in tožilstva. Evropski parlament in Svet bi morala enega izmed kandidatov na seznamu v medsebojnem soglasju imenovati za glavnega tožilca.

- (42) Vsaka država članica bi morala predlagati tri kandidate za mesta evropskih tožilcev, ki jih izbere in imenuje Svet. Da se zagotavlja kontinuiteta dela kolegija, bi morali vsaka tri leta delno zamenjati tretjino evropskih tožilcev. Na Svet bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje prehodnih pravil za imenovanje evropskih tožilcev za prvo mandatno obdobje in med njim. Navedeno izvedbeno pooblastilo ustreza pooblastilu Sveta za izbor in imenovanje evropskih tožilcev. To je upravičeno tudi zaradi posebne narave evropskih tožilcev, ki so povezani s svojo državo članico, obenem pa so člani kolegija, ter bolj splošno s posebno naravo EJT, v skladu z isto logiko, na kateri temelji izvedbeno pooblastilo, podeljeno Svetu, za določanje pravil delovanja izbirne komisije in za imenovanje njenih članov. Svet bi moral pri odločanju o delni zamenjavi tretjine evropskih tožilcev v njihovem prvem mandatnem obdobju upoštevati geografski razpon držav članic.
- (43) Postopek imenovanja evropskih delegiranih tožilcev bi moral zagotavljati, da so sestavni del EJT ter obenem na operativni ravni še naprej vključeni v njihove nacionalne pravne sisteme ter strukture sodišč in tožilstva. Države članice bi morale imenovati kandidate za funkcijo evropskih delegiranih tožilcev, ki jih na predlog evropskega glavnega tožilca imenuje kolegij.

- (44) V vsaki državi članici bi morala biti najmanj dva evropska delegirana tožilca, da se zagotovi pravilno obravnavanje števila zadev EJT. Evropski glavni tožilec bi moral ob posvetovanju z vsako državo članico odobriti število evropskih delegiranih tožilcev na državo članico, pa tudi funkcionalno in ozemeljsko delitev nalog med njimi. Med takšnimi posvetovanji bi bilo treba ustrezno upoštevati organizacijo nacionalnih sistemov pregona. Koncept funkcionalne delitve pristojnosti med evropskimi delegiranimi tožilci bi lahko omogočal delitev nalog.
- (45) Skupno število evropskih delegiranih tožilcev v državi članici se lahko spremeni z odobritvijo evropskega glavnega tožilca, ob upoštevanju omejitev letne proračunske vrstice za EJT.
- (46) Kolegij bi moral biti odgovoren za disciplinske postopke v zvezi z evropskimi delegiranimi tožilci, ki delujejo na podlagi te uredbe. Ker evropski delegirani tožilci ostajajo dejavni člani državnega tožilstva ali sodstva v državah članicah in lahko opravljajo tudi funkcije nacionalnih tožilcev, se lahko iz razlogov, nepovezanih s to uredbo, uporabljajo nacionalne disciplinske določbe. Vendar pa bi moral biti v takih primerih evropski glavni tožilec obveščen o razrešitvi ali vsakem disciplinskem ukrepu, saj je odgovoren za upravljanje EJT ter da se zavarujeta njegova integriteta in neodvisnost.

- (47) Delo EJT bi bilo treba načeloma izvajati elektronsko. V okviru EJT bi bilo treba vzpostaviti in upravljati lastni sistem vodenja zadev. Informacije v sistemu vodenja zadev bi morale vključevati prejete informacije o morebitnih kaznivih dejanjih, ki sodijo v pristojnost EJT, pa tudi informacije iz spisov, tudi če so te že zaprti. EJT bi moralo pri vzpostavljanju sistema vodenja zadev zagotoviti, da mu sistem omogoča enotno delovanje ter da so spisi, ki jih obravnavajo evropski delegirani tožilci, na voljo glavnemu uradu pri opravljanju nalog odločanja, spremljanja in usmerjanja ter nadzora.
- (48) Nacionalni organi bi morali EJT brez odlašanja obvestiti o vsakem ravnanju, ki bi lahko pomenilo kaznivo dejanje v njegovi pristojnosti. V zadevah, ki ne sodijo v njegovo pristojnost, bi moralo EJT pristojne nacionalne organe obvestiti o vseh dejstvih, ki jih ugotovi in bi lahko pomenila kaznivo dejanje, kot so na primer lažna pričanja.
- (49) Institucije, organi, uradi in agencije Unije, pa tudi nacionalni organi bi morali EJT brez odlašanja zagotoviti vse informacije o kaznivih dejanjih, v zvezi s katerimi bi lahko izvajalo svojo pristojnost. EJT lahko informacije prejema ali zbira tudi iz drugih virov, na primer od fizičnih oseb. Z mehanizmom preverjanja znotraj EJT bi bilo treba oceniti, ali so na podlagi prejetih informacij izpolnjeni pogoji za stvarno, krajevno in osebno pristojnost EJT.

- (50) EJT lahko na nove informacije opozorijo žvižgači, kar mu pomaga pri preiskovanju, pregonu in obtožbi storilcev kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije. Vendar lahko strah pred povračilnimi ukrepi odvrta od prijavljanja nepravilnosti. Da bi olajšali odkrivanje kaznivih dejanj, ki sodijo v pristojnost EJT, se države članice spodbuja, da v skladu s svojim nacionalnim pravom zagotovijo učinkovite postopke, ki omogočajo poročanje o morebitnih kaznivih dejanjih, ki sodijo v pristojnost EJT, in zagotovijo zaščito oseb, ki prijavijo taka kazniva dejanja, pred povračilnimi ukrepi, in zlasti pred negativnimi ali diskriminatornimi ukrepi na delovnem mestu. EJT bi moralo po potrebi oblikovati svoje notranje predpise.
- (51) Da bi nacionalni organi držav članic ter vse institucije, organi, uradi in agencije Unije v celoti izpolnjevali svojo obveznost obveščanja EJT o ugotovljenih sumih kaznivih dejanj, ki sodijo v njegovo pristojnost, bi morali uporabljati veljavne postopke poročanja in imeti vzpostavljene učinkovite mehanizme za predhodno oceno prijav domnevnih kaznivih dejanj. Institucije, organi, uradi in agencije Unije lahko v ta namen uporabijo Evropski urad za boj proti goljufijam (v nadaljnjem besedilu: OLAF).
- (52) Organi držav članic bi morali vzpostaviti sistem, ki zagotavlja, da se informacije čim prej sporočajo EJT. Državam članicam je prepuščeno, da se odločijo, ali bodo vzpostavile neposreden ali centraliziran sistem.

- (53) Spoštovanje navedene obveznosti poročanja je bistveno za uspešno delovanje EJT in bi ga bilo treba razlagati široko ter tako zagotoviti, da nacionalni organi poročajo o primerih, kjer ocena nekaterih meril ni takoj mogoča (na primer raven škode ali sankcija, ki se uporabi). EJT bi moralo imeti tudi možnost, da za vsak primer posebej zaprosi organe držav članic za informacije o drugih kaznivih dejanjih, ki škodijo finančnim interesom Unije. To ne bi smelo pomeniti, da lahko EJT od organov držav članic zahteva sistematične ali periodične informacije o lažjih kaznivih dejanjih.
- (54) Zaradi učinkovitega s preiskovanja kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, in v skladu z načelom *ne bis in idem* je v določenih primerih lahko potrebno razširiti preiskavo na druga kazniva dejanja po nacionalnem pravu, kadar so ta neločljivo povezana s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije. Pojem "neločljivo povezana kazniva dejanja" bi bilo treba razumeti glede na zadevno sodno prakso, ki kot ustrezno merilo za uporabo načela *ne bis in idem* ohranja istovetnost materialnih dejstev (ali dejstev, ki so v bistvu enaka), razumljeno v smislu obstoja skupine konkretnih okoliščin, ki so neločljivo povezane v času in prostoru.
- (55) EJT bi moralo imeti pravico do izvrševanja pristojnosti, kadar so kazniva dejanja neločljivo povezana in kaznivo dejanje, ki škodi finančnim interesom Unije, med njimi prevladuje, in sicer v smislu teže zadevnega kaznivega dejanja kot jo odraža najvišja sankcija, ki se lahko izreče.

- (56) Vendar bi EJT morale imeti pravico do izvrševanja pristojnosti tudi v primeru neločljivo povezanih kaznivih dejanj, kadar kaznivo dejanje, ki škodi finančnim interesom Unije, ni prevladujoče v smislu stopnje sankcije, temveč se neločljivo povezano drugo kaznivo dejanje šteje kot pomožno po svoji naravi, saj je zgolj prispevalo k storitvi kaznivega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije, zlasti kadar je bil glavni namen takega drugega kaznivega dejanja ustvariti pogoje za izvršitev kaznivega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije, kot je na primer kaznivo dejanje, namenjeno izključno zagotavljanju materialnih ali pravnih sredstev za izvršitev kaznivega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije, ali ki zagotavlja dobiček ali korist od takšnega dejanja.
- (57) Pojem kaznivih dejanj, povezanih s sodelovanjem v hudodelski združbi, bi moral biti opredeljen v nacionalnem pravu v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2008/841/PNZ¹ in bi lahko na primer vključeval članstvo v takšni hudodelski združbi ali njeno organizacijo in vodenje.
- (58) Pristojnost EJT v zvezi s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije, bi praviloma morala imeti prednost pred nacionalnimi zahtevami glede pristojnosti, da se zagotovita skladnost ter vodenje preiskav in pregona na ravni Unije. Dokler EJT ne odloči, ali bo izvedlo preiskavo, bi se morali organi držav članic vzdržati ukrepanja v zvezi z navedenimi kaznivimi dejanji, razen če so potrebni nujni ukrepi.

¹ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

- (59) Za določeno zadevo bi se med drugim moralo šteti, da ima posledice na ravni Unije, če je kaznivo dejanje transnacionalne narave in obsega, če tako kaznivo dejanje vključuje hudodelsko združbo ali če bi posebna vrsta kaznivega dejanja lahko resno ogrožala finančne interese Unije ali dobro ime institucij Unije in zaupanje državljanov Unije.
- (60) Kadar EJT v posameznem primeru ne more izvrševati svojih pristojnosti, ker obstaja razlog za domnevo, da škoda, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Unije, ne presega škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena drugi žrtvi, bi moralo EJT kljub temu imeti možnost izvrševati svojo pristojnost, če se izkaže, da je bolje, če preiskavo ali pregon izvede EJT in ne organi zadevne države ali zadevnih držav članic. Da je bolje, če preiskavo ali pregon izvede EJT, bi se lahko izkazalo med drugim, kadar bi bilo učinkoviteje, da bi zadevno kaznivo dejanje zaradi njegove transnacionalne narave in obsega preiskoval in preganjal EJT, kadar tako kaznivo dejanje vključuje hudodelsko združbo ali kadar bi posebna vrsta kaznivega dejanja lahko resno ogrožala finančne interese Unije ali dobro ime institucij Unije in zaupanje državljanov Unije. V takem primeru bi EJT moralo imeti možnost izvrševanja svoje pristojnosti ob soglasju pristojnih nacionalnih organov držav(e) članic(e), kjer je bila povzročena škoda taki drugi žrtvi ali žrtvam.

- (61) Kadar pravosodni organ ali organ pregona države članice sproži preiskavo kaznivega dejanja in meni, da EJT ne bi moglo izvrševati svoje pristojnosti, bi moral o tem obvestiti EJT, da bi to lahko ocenilo, ali bi moralo izvrševati pristojnost.
- (62) V primeru sporov o izvrševanju pristojnosti bi morali dodelitev pristojnosti določiti nacionalni pristojni organi. Pojem pristojnih nacionalnih organov bi bilo treba razumeti kot vsakršne pravosodne organe, ki so v skladu z nacionalnim pravom pristojni za odločanje o dodelitvi pristojnosti.
- (63) Ker bi moralo EJT pregon izvajati pred nacionalnimi sodišči, bi morala biti njegova pristojnost opredeljena glede na kazensko pravo držav članic, ki določa kazniva dejanja ali opustitve dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, in določa ustrezne sankcije z izvajanjem ustreznega prava Unije, zlasti Direktive (EU) 2017/...⁺, v nacionalnih pravnih sistemih.
- (64) EJT bi moralo izvrševati pristojnosti čim širše, tako da lahko njegove preiskave in pregon zajemajo tudi kazniva dejanja, storjena zunaj ozemlja držav članic.
- (65) Preiskave in pregon, ki jih izvaja EJT, bi morale temeljiti na načelih sorazmernosti, nepristranskosti in pravičnosti do osumljenca ali obdolženca. To vključuje obveznost, da se po uradni dolžnosti ali na zahtevo obrambe poskušajo pridobiti vse vrste dokazov, tako obremenilni kot razbremenilni.

⁺ UL: prosimo vstavite številko direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

- (66) Za zagotavljanje pravne varnosti in za učinkovito preprečevanje kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, bi morale dejavnosti preiskav in pregona, ki jih izvaja EJT, upoštevati načelo zakonitosti, pri čemer EJT dosledno uporablja pravila iz te uredbe, zlasti v zvezi s pristojnostjo in njenim izvajanjem, začetkom preiskav, zaključkom preiskav, odstopom zadeve, opustitvijo zadeve in poenostavljenimi postopki pregona.
- (67) Da se kar najbolje zaščitijo pravice obtoženca, bi morala proti osumljencu ali obdolžencu teči le ena preiskava ali pregon, ki ga izvaja EJT. Če je kaznivo dejanje storilo več oseb, bi morale EJT načeloma začeti le eno zadevo in preiskave za vse osumljence ali obdolžence izvajati skupaj.
- (68) Če je preiskave v zvezi z istim kaznivim dejanjem začelo več evropskih delegiranih tožilcev, bi moral stalni senat takšne preiskave, kjer je ustrezno, združiti. Stalni senat lahko odloči, da ne bo združil takih postopkov, ali odloči naknadno razdružitve takšnih postopkov, če je to v interesu učinkovitosti preiskav, npr. če bi se postopek zoper enega osumljenca ali obdolženca lahko zaključil v zgodnejši fazi, medtem ko bi bilo treba še nadaljevati postopke zoper druge osumljence ali obdolžence, ali če bi razdružitve zadeve lahko skrajšala pridržanje enega od osumljencev v predkazenskem postopku. Če so za zadeve, ki bi jih bilo treba združiti, zadolženi različni stalni senati, bi moral ustrezno pristojnost in postopek določiti poslovnik EJT. Če se stalni senat odloči za razdružitve zadeve, bi moral ohraniti pristojnost za zadeve, ki iz nje izhajajo.

- (69) EJT bi se moralo opirati na nacionalne organe, vključno s policijskimi organi, zlasti pri izvajanju prisilnih ukrepov. V skladu z načelom lojalnega sodelovanja bi morali vsi nacionalni organi in zadevni organi Unije, vključno z Eurojustom, Europolom in OLAF, dejavno podpirati preiskave in pregon, ki jih izvaja EJT, ter z njim sodelovati, in sicer od trenutka, ko se domnevno kaznivo dejanje sporoči EJT, do trenutka, ko se to odloči za pregon ali kako drugače zaključi zadevo.
- (70) Za učinkovite preiskave in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, je bistveno, da lahko EJT zbira dokaze z uporabo vsaj najmanjšega nabora preiskovalnih ukrepov, pri čemer se upošteva načelo sorazmernosti. Ti ukrepi bi morali biti na voljo v zvezi s kaznivimi dejanji, ki sodijo v pristojnost EJT, vsaj kadar se kaznujejo z najvišjo predpisano sankcijo najmanj štirih let zapora, za namene njegovih preiskav in pregona, vendar se zanje lahko uporabljajo omejitve v skladu z nacionalnim pravom.
- (71) Poleg najmanjšega nabora preiskovalnih ukrepov iz te uredbe bi morali imeti evropski delegirani tožilci pravico zahtevati ali odrediti vse ukrepe, ki so v skladu z nacionalnim pravom na voljo tožilcem v podobnih nacionalnih zadevah. Razpoložljivost bi se morala zagotavljati v vseh primerih, ko predvideni preiskovalni ukrep obstaja, vendar se zanj lahko uporabljajo omejitve v skladu z nacionalnim pravom.

- (72) Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, bi moral imeti v čezmejnih primerih možnost, da mu pomagajo pomočniki evropskih delegiranih tožilcev, ko je treba ukrepati v drugih državah članicah. Kadar je za takšen ukrep potrebna sodna odobritev, bi bilo treba jasno navesti, v kateri državi članici bi bilo treba odobritev pridobiti, v vsakem primeru pa bi morala biti odobritev ena sama. Če sodni organi preiskovalni ukrep dokončno zavrnejo, torej potem, ko so izčrpana vsa pravna sredstva, bi moral evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, zahtevo ali nalog umakniti.
- (73) Možnost uporabe pravnih instrumentov o vzajemnem priznavanju ali čezmejnem sodelovanju, predvidena v tej uredbi, ne bi smela nadomestiti specifičnih pravil o čezmejnih preiskavah iz te uredbe. Morala pa bi jih dopolnjevati ter zagotoviti, da se, kadar so v čezmejni preiskavi potrebni ukrepi, ki pa niso na voljo v nacionalnem pravu za povsem nacionalne primere, pri izvajanju preiskave ali pregona ti ukrepi lahko uporabljajo v skladu z nacionalnim pravom o izvajanju zadevnega instrumenta.
- (74) Določbe te uredbe o čezmejnem sodelovanju ne bi smele posegati v obstoječe pravne instrumente, ki lajšajo čezmejno sodelovanje med nacionalnimi organi, ki niso tožilstvo ali sodni organi. Enako bi moralo veljati za nacionalne organe, ki sodelujejo na podlagi upravnega prava.
- (75) Določbe te uredbe, ki se nanašajo na prijetje v predkazenskem postopku in čezmejno predajo, ne bi smele posegati v posebne postopke v državah članicah, kjer za prvo prijetje osumljenca ali obdolženca ni potrebna sodna odobritev.

- (76) Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, bi moral imeti možnost, da izda ali zahteva izdajo evropskega naloga za prijetje na področju, ki sodi v pristojnost EJT.
- (77) EJT bi moralo imeti možnost, da zadevo odstopi nacionalnim organom, če preiskava pokaže, da je kaznivo dejanje zunaj njegove pristojnosti. Pri taki predložitvi bi morali nacionalni organi ohraniti vse pravice, da v skladu z nacionalnim pravom začnejo, nadaljujejo ali opustijo preiskavo.
- (78) Ta uredba določa, da EJT opravlja naloge tožilca, ki vključujejo odločanje o vložitvi obtožnice proti osumljencu ali obdolžencu in izbiro države članice, katere sodišča bodo pristojna za odločanje o pregonu. Odločitev o tem, ali vložiti obtožnico proti osumljencu ali obdolžencu, bi načeloma moral sprejeti pristojni stalni senat na podlagi osnutka odločitve evropskega delegiranega tožilca, da bi se dosegla skupna politika sodnega pregona. Stalni senat bi morali imeti pravico sprejeti kakršno koli odločitev v 21 dneh od prejema osnutka odločitve, vključno z zahtevo po dodatnih dokazih, preden se odloči o vložitvi obtožnice, razen odločitve o opustitvi zadeve, v kateri je evropski delegirani tožilec predlagal, da se vloži obtožnica.

- (79) Državo članico, katere sodišča bodo pristojna za odločanje o pregonu, bi moral izbrati pristojni stalni senat na podlagi sklopa meril iz te uredbe. Stalni senat bi moral sprejeti svojo odločitev na podlagi poročila in osnutka odločitve, ki ga pripravi evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, in ki bi jo moral stalnemu senatu predložiti nadzorujoči evropski tožilec, po potrebi skupaj z lastno oceno. Nadzorujoči evropski tožilec bi moral obdržati vsa pooblastila za dajanje konkretnih navodil evropskemu delegiranemu tožilcu, določena s to uredbo.
- (80) Dokazi, ki jih EJT predloži sodišču, se ne bi smeli zavrniti kot nedopustni samo zato, ker so bili zbrani v drugi državi članici ali v skladu s pravom druge države članice, če sodišče prve stopnje meni, da njihova dopustitev izpolnjuje zahteve glede poštenosti postopka in pravice osumljenca ali obdolženca do obrambe v skladu z Listino. V tej uredbi so spoštovane temeljne pravice in upoštevana načela, ki jih priznavajo člen 6 PEU in Listina, zlasti v njenem naslovu VI, mednarodno pravo in mednarodni sporazumi, katerih pogodbenice so Unija ali vse države članice, vključno z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ter ustave držav članic na njihovih zadevnih področjih uporabe. V skladu s temi načeli ter ob spoštovanju različnih pravnih sistemov in izročil držav članic, kot je določeno v členu 67(1) PDEU, ni mogoče ničesar v tej uredbi razlagati kot prepoved sodiščem, da uporabljajo temeljna načela nacionalnega prava o pravičnosti postopka, ki se uporabljajo v njihovih nacionalnih sistemih, vključno z anglosaškimi pravnimi sistemi (*common law*).

- (81) Ob upoštevanju načela zakonitosti bi morale preiskave, ki jih izvaja EJT, praviloma voditi do pregona pred pristojnimi nacionalnimi sodišči v primerih, ko obstajajo zadostni dokazi in ko ni pravne podlage, ki prepoveduje pregon, ali se ni uporabil poenostavljeni postopek pregona. Razlogi za opustitev zadeve so izčrpno določeni v tej uredbi.
- (82) Nacionalni pravni sistemi določajo različne vrste poenostavljenih postopkov pregona, pri katerih lahko sodeluje sodišče ali pa ne, na primer v obliki transakcij z osumljencem ali obdolžencem. Če takšni postopki obstajajo, bi evropski delegirani tožilec moral imeti pooblastilo, da jih uporabi pod pogoji, določenimi v nacionalnem pravu, in v primerih, določenih v tej uredbi. To bi moralo vključevati primere, v katerih končna škoda zaradi kaznivega dejanja po morebitni izterjavi zneska, ki ustreza taki škodi, ni velika. Ob upoštevanju interesa za skladno in učinkovito politiko EJT glede pregona bi bilo treba pristojni stalni senat vedno pozvati, naj soglaša z uporabo teh postopkov. Kadar je bil poenostavljeni postopek uspešno uporabljen, bi morala biti zadeva dokončno zaključena.

- (83) Ta uredba določa, da mora EJT spoštovati zlasti pravico do poštenega sojenja, pravico do obrambe in domnevo nedolžnosti, kot so vsebovane v členih 47 in 48 Listine. Člen 50 Listine, ki štiti pravico, da se oseba za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat (*ne bis in idem*), zagotavlja, da se osebi zaradi uvedbe pregona s strani EJT ne bo dvakrat sodilo zaradi istega kaznivega dejanja. Dejavnosti EJT se bi morale tako izvajati ob polnem spoštovanju navedenih pravic, ta uredba pa bi se morala uporabljati in razlagati v skladu s tem.
- (84) Člen 82(2) PDEU dopušča, da Unija določi minimalna pravila o pravicah posameznikov v kazenskem postopku, da se zagotovi spoštovanje pravic do obrambe in poštenosti postopka. Ta minimalna pravila je zakonodajalec Unije postopoma določil v direktivah o posebnih pravicah.

- (85) Pravica do obrambe, ki je opredeljena v ustreznem pravu Unije, kot so direktive 2010/64/EU¹, 2012/13/EU², 2013/48/EU³, (EU) 2016/343⁴ in (EU) 2016/1919⁵ Evropskega parlamenta in Sveta, kakor se izvajajo v nacionalnem pravu, bi morala veljati tudi za dejavnosti EJT. Te pravice bi morale veljati za vsakega osumljenca ali obdolženca, v zvezi s katerim EJT začne preiskavo, pa tudi pravice, zagotovljene z nacionalnim pravom, zahtevati postavitve izvedencev ali zaslišanje prič, ali da EJT kako drugače predloži dokaze v imenu obrambe.
- (86) Člen 86(3) PDEU omogoča, da zakonodajalec Unije določi pravila, ki se uporabljajo za sodni nadzor postopkovnih ukrepov, ki jih EJT izvaja pri opravljanju nalog. Ta pristojnost, dodeljena zakonodajalcu Unije, odraža posebno naravo nalog in strukture EJT, ki se razlikuje od pristojnosti vseh drugih organov in agencij Unije ter zahteva posebna pravila glede sodnega nadzora.

¹ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

² Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščeniosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

³ Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

⁴ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitevi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitevi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

⁵ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

- (87) V skladu s členom 86(2) PDEU EJT opravlja dolžnosti tožilca na pristojnih sodiščih držav članic. Ukrepi, ki jih EJT sprejme med izvajanjem preiskav, so tesno povezani s pregonom, ki lahko sledi, in imajo tako učinek na pravne rede držav članic. V številnih primerih bodo ukrepe izvajali nacionalni organi kazenskega pregona v skladu z navodili EJT, v nekaterih primerih tudi po pridobitvi odobritve nacionalnega sodišča.

Zato je ustrezno preučiti, da bi morala postopkovne akte EJT, ki naj bi imeli pravne učinke v razmerju do tretjih, presojeti pristojna nacionalna sodišča v skladu z zahtevami in postopki iz nacionalnega prava. S tem naj bi zagotovili, da nacionalna sodišča izvajajo sodni nadzor nad postopkovnimi akti EJT, ki so sprejeti pred vložitvijo obtožnice in naj bi imeli pravne učinke do tretjih (kategorija, ki vključuje osumljenca, žrtev in druge zainteresirane osebe, katerih pravice so lahko kršene zaradi takšnih dejanj). Postopkovni akti, ki so povezani z izbiro države članice, katere sodišča bodo pristojna za odločanje o pregonu, ki se določi na podlagi meril iz te uredbe, naj bi imeli pravne učinke v razmerju do tretjih, zato bi morali biti predmet sodnega nadzora s strani nacionalnih sodišč najpozneje v fazi sojenja.

Tožbe zaradi opustitve ukrepanja EJT pred pristojnimi nacionalnimi sodišči so tožbe v zvezi s postopkovnimi akti, katere je EJT pravno zavezano sprejeti in ki naj bi imeli pravne učinke v razmerju do tretjih. Kadar nacionalno pravo določa sodni nadzor v zvezi s postopkovnimi akti, ki naj ne bi imeli pravnih učinkov v razmerju do tretjih, ali pravne postopke zaradi drugih opustitev ukrepanja, te uredbe ne bi smeli razlagati, kot da vpliva na takšne pravne določbe. Poleg tega se od držav članic ne bi smelo zahtevati, da zagotovijo sodni nadzor s strani pristojnih nacionalnih sodišč za postopkovne akte, ki naj ne bi imeli pravnih učinkov v razmerju do tretjih, kot je imenovanje izvedencev ali povračilo stroškov za priče.

Ta uredba ne vpliva na pristojnosti nacionalnih sodišč prve stopnje.

- (88) Zakonitost postopkovnih aktov EJT, ki naj bi imeli pravne učinke v razmerju do tretjih, bi morala biti predmet sodnega nadzora s strani nacionalnih sodišč. V tej zvezi bi bilo treba zagotoviti učinkovita pravna sredstva v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) PEU. Poleg tega, kakor poudarja sodna praksa Sodišča, nacionalna postopkovna pravila, ki veljajo za tožbe za zaščito posameznih pravic, ki jih zagotavlja pravo Unije, ne smejo biti manj ugodna od tistih, ki veljajo za podobne tožbe na nacionalni ravni (načelo enakovrednosti), in ne smejo praktično onemogočiti ali čezmerno otežiti uveljavljanja pravic, ki jih daje pravo Unije (načelo učinkovitosti).

Kadar nacionalna sodišča presojuje zakonitost teh aktov, se pri tem lahko opirajo na pravo Unije, vključno s to uredbo, in tudi na nacionalno pravo, ki se uporablja za vprašanja, ki jih ta uredba ne obravnava. Kakor poudarja sodna praksa Sodišča, bi mu morala nacionalna sodišča vedno predložiti predhodna vprašanja, če dvomijo v veljavnost navedenih aktov glede na pravo Unije.

Vendar pa nacionalna sodišča Sodišču ne smejo predložiti predhodnih vprašanj o veljavnosti postopkovnih aktov EJT glede na nacionalno procesno pravo ali nacionalne ukrepe za prenos direktiv, tudi če se ta uredba nanje sklicuje. Vendar to ne vpliva na predhodno odločanje o razlagi katere koli določbe primarnega prava, vključno s Pogodbama in Listino, ali na razlago in veljavnost določb sekundarnega prava Unije, vključno s to uredbo in veljavnimi direktivami. Poleg tega ta uredba ne izključuje možnosti, da nacionalna sodišča presodijo veljavnost postopkovnih aktov EJT, ki naj bi imeli pravne učinke v razmerju do tretjih strani glede na načelo sorazmernosti, kot je vsebovano v nacionalnem pravu.

- (89) Določba te uredbe o sodnem nadzoru ne vpliva na pristojnost Sodišča za pregled upravnih odločb EJT, ki naj bi imele pravne učinke do tretjih oseb, torej odločb, ki niso sprejete pri opravljanju njegovih nalog preiskovanja, pregona ali obtožbe. Ta uredba tudi ne posega v možnost, da lahko država članica Evropske unije, Evropski parlament, Svet ali Komisija vložijo ničnostno tožbo v skladu z drugim odstavkom člena 263 PDEU in prvim odstavkom člena 265 PDEU ter začnejo postopke za ugotavljanje kršitev na podlagi členov 258 in 259 PDEU.
- (90) Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹ se uporablja za obdelavo upravnih osebnih podatkov, ki jo izvaja EJT.
- (91) Po vsej Uniji bi bilo treba zagotoviti dosledno in enotno uporabo pravil za varstvo temeljnih pravic in svoboščin posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.
- (92) V izjavi št. 21 o varstvu osebnih podatkov na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja, priloženi PEU in PDEU, je navedeno, da bi lahko bili zaradi posebne narave pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja na teh področjih potrebni posebni predpisi o varstvu osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov na podlagi člena 16 PDEU.

¹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

- (93) Pravila iz te uredbe o varstvu osebnih podatkov bi bilo treba razlagati in uporabljati v skladu z razlago in uporabo Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ki se bo uporabljala za obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo pristojni organi držav članic Evropske unije za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij.
- (94) Načelo poštene obdelave v okviru varstva podatkov je pojem, ki je jasno ločen od pravice do poštenega sojenja, kot je opredeljena v členu 47 Listine in členu 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
- (95) Določbe o varstvu podatkov iz te uredbe ne posegajo v veljavna pravila o dopustnosti osebnih podatkov kot dokaza v postopkih pred kazenskimi sodišči.

¹ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

- (96) Vse države članice Evropske unije so članice Mednarodne organizacije kriminalistične policije (Interpol). Interpol za izpolnjevanje svojih nalog prejema, shranjuje in razpošilja osebne podatke, s čimer pristojnim organom pomaga pri preprečevanju mednarodnega kriminala in boju proti njemu. Zato je treba izboljšati sodelovanje med Unijo in Interpolom, in sicer s spodbujanjem učinkovite izmenjave operativnih osebnih podatkov, hkrati pa zagotavljati spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin v zvezi z avtomatsko obdelavo osebnih podatkov. Pri prenosu osebnih podatkov od EJT na Interpol in v države, ki imajo svoje predstavnike v Interpolu, bi se morala uporabljati ta uredba, zlasti določbe o mednarodnih prenosih. Ta uredba ne bi smela posegati v posebna pravila, določena v Skupnem stališču Sveta 2005/69/PNZ¹ in Sklepu Sveta 2007/533/PNZ².
- (97) Kadar EJT posreduje operativne osebne podatke organu tretje države ali mednarodni organizaciji ali Interpolu na podlagi mednarodnega sporazuma, sklenjenega v skladu s členom 218 PDEU, bi bilo treba z ustreznimi zaščitnimi ukrepi za varstvo zasebnosti ter temeljnih pravic in svoboščin posameznikov zagotoviti, da se spoštujejo določbe o varstvu podatkov iz te uredbe.

¹ Skupno stališče Sveta 2005/69/PNZ z dne 24. januarja 2005 o izmenjavi določenih podatkov z Interpolom (UL L 27, 29.1.2005, str. 61).

² Sklep Sveta 2007/533/PNZ z dne 12. junija 2007 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L 205, 7.8.2007, str. 63).

- (98) Da bi zagotovili učinkovito, zanesljivo in dosledno spremljanje skladnosti s to uredbo in njeno uveljavljanje, kar zadeva operativne osebne podatke, kakor zahteva člen 8 Listine, bi moral imeti Evropski nadzornik za varstvo podatkov naloge iz te uredbe in učinkovita pooblastila, vključno s pooblastili za preiskovanje, sprejemanje popravljalnih ukrepov in svetovanje, ki so potrebna sredstva za opravljanje zadevnih nalog. Vendar pa pooblastila Evropskega nadzornika za varstvo podatkov ne bi smela neupravičeno posegati v posebna pravila za kazenske postopke, vključno s preiskovanjem in pregonom kaznivih dejanj, ali v neodvisnost sodstva.
- (99) Da bi lahko EJT opravljalo svoje naloge in zaradi upoštevanja razvoja informacijske tehnologije ter napredka informacijske družbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 DEU v zvezi s pripravo in posodabljanjem seznamov kategorij operativnih osebnih podatkov in kategorij posameznikov, na katere se nanašajo podatki, naštetih v Prilogi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno s strokovnjaki, in da se ta posvetovanja opravijo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016¹. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov bi morala Evropski parlament in Svet zlasti prejeti vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihuni strokovnjaki pa bi morali imeti možnost, da se sistematično udeležujejo sestankov strokovne skupine Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

¹ Medinstitucionalni sporazum med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016 (UL L 123, 12.5.2016, str. 1).

- (100) EJT bi morale tesno sodelovati z drugimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije, da bi lažje opravljalo naloge v skladu s to uredbo, in po potrebi vzpostaviti formalne ureditve glede podrobnih pravil o izmenjavi informacij in sodelovanju. Zlasti pomembno bi morale biti sodelovanje z Europolom in z OLAF, da se prepreči podvajanje in se EJT omogoči pridobivanje ustreznih informacij, s katerimi razpolagata, in uporaba njunih analiz v posebnih preiskavah.
- (101) EJT bi morale imeti možnost pridobiti vse ustrezne informacije, ki sodijo v njegovo pristojnost ter so shranjene v podatkovnih zbirkah in registrih institucij, organov, uradov in agencij Unije.
- (102) EJT in Eurojust bi morala postati partnerja in sodelovati pri operativnih zadevah v skladu s svojima mandatoma. Takšno sodelovanje lahko vključuje kakršne koli preiskave, ki jih izvaja EJT in pri katerih se šteje, da je potrebno ali primerno izmenjati informacije ali usklajevati preiskovalne ukrepe glede zadev, ki so v pristojnosti Eurojusta. Kadar EJT zahteva takšno sodelovanje od Eurojusta, bi se morale povezati z nacionalnim članom Eurojusta iz države članice evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo. Pri operativnem sodelovanju lahko sodelujejo tudi tretje države, ki so sklenile sporazum o sodelovanju z Eurojustom.

- (103) EJT in OLAF bi morala vzpostaviti in vzdrževati tesno sodelovanje ter tako zagotavljati dopolnjevanje njunih mandatov in preprečevati podvajanje. V zvezi s tem OLAF načeloma ne bi smel začeti nobene upravne preiskave, ki je vzporedna preiskavi, ki jo izvaja EJT na podlagi istih dejstev. Vendar pa to ne bi smelo posegati v pristojnost OLAF, da začne upravno preiskavo na lastno pobudo in ob tesnem posvetovanju z EJT.
- (104) OLAF pri vseh ukrepih v podporo EJT deluje neodvisno od Komisije v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (105) V primerih, ko EJT ne izvaja preiskave, bi moralo imeti možnost zagotoviti zadevne informacije, da bi OLAF lahko razmislil o ustreznem ukrepanju v skladu s svojim mandatom. Zlasti bi EJT lahko preučilo možnost, da OLAF obvesti o primerih, ko ni utemeljenih razlogov za domnevo, da se kaznivo dejanje, za katero je pristojno EJT, izvaja ali je bilo storjeno, bi pa bila v zvezi s tem ustrezna upravna preiskava s strani OLAF, oziroma ko EJT opusti zadevo in je odstop zadeve uradu OLAF zaželen zaradi upravnih ukrepov ali izterjave. Če EJT zagotovi informacije, lahko zahteva, da se OLAF odloči bodisi za začetek upravne preiskave ali za druge upravne ukrepe ali spremljanje ukrepov, zlasti za namene previdnostnih ukrepov, izterjave ali disciplinskih ukrepov, v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

- (106) Kolikor se postopki izterjave odložijo zaradi odločitev EJT v zvezi s preiskavami ali pregonom na podlagi te uredbe, se države članice ne bi smele šteti za krive ali malomarne za namene postopkov izterjave v smislu člena 122 Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (107) EJT bi morale institucijam, organom, uradom ali agencijam Unije ter drugim žrtvam omogočiti, da sprejmejo ustrezne ukrepe. To lahko vključuje sprejetje previdnostnih ukrepov, zlasti za preprečevanje kakršnega koli dolgotrajnega nepravilnega ravnanja ali zaradi zaščite Unije pred ravnanjem, ki bi lahko škodovalo njenemu ugledu, ali zato, da jim je omogočeno sodelovanje, kot civilnim strankam, v sodnih postopkih v skladu z nacionalnim pravom. Pri načinu izmenjave informacij bi bilo treba dosledno spoštovati neodvisnost EJT, izvedena pa bi morala biti le v možnem obsegu, brez kakršnega koli poseganja v pravilno izvedbo in zaupnost preiskave.
- (108) EJT bi morale tudi imeti možnost, kolikor je to potrebno za opravljanje njegovih nalog, da vzpostavi in vzdržuje kooperativne odnose z organi tretjih držav in mednarodnimi organizacijami. Za namene te uredbe "mednarodne organizacije" pomeni mednarodne organizacije in njihove podrejene organe, za katere se uporablja mednarodno javno pravo, ali druge organe, ki so ustanovljeni s sporazumom med dvema ali več državami ali na podlagi takega sporazuma, ter Interpol.

¹ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 320).

- (109) Če kolegij ugotovi operativno potrebo po sodelovanju s tretjo državo ali mednarodno organizacijo, bi moral imeti možnost predlagati, naj Svet opozori Komisijo, da je potreben sklep o ustreznosti ali priporočilo o začetku pogajanj glede mednarodnega sporazuma.

Preden Unija sklene nov mednarodni sporazum ali pristopi k večstranskim sporazumom, ki so jih že sklenile države članice o pravni pomoči v kazenskih zadevah, bi države članice morale EJT olajšati opravljanje njegovih nalog na podlagi načela lojalnega sodelovanja, vsebovanega v členu 4(3) PEU. Če je dovoljeno v skladu z ustreznim večstranskim sporazumom ter če tretja država to sprejema, bi morale države članice priznati in po potrebi uradno obveščati EJT kot pristojni organ za namene izvajanja navedenih večstranskih sporazumov. To lahko v nekaterih primerih pomeni spremembo navedenih sporazumov, vendar ponovna pogajanja o takšnih sporazumih ne bi smela veljati za obvezen korak, saj morebiti niso vedno mogoča. Države članice lahko tudi uradno obvestijo EJT kot pristojni organ za namene izvajanja drugih mednarodnih sporazumov o pravni pomoči v kazenskih zadevah, ki so jih sklenile, vključno s spremembo teh sporazumov.

Če uradno obveščanje EJT kot pristojnega organa za namene večstranskih sporazumov, ki so jih države članice že sklenile s tretjimi državami, ni mogoče ali če ga zadevne tretje države ne sprejemajo, in dokler Unija ne pristopi k takim mednarodnim sporazumom, lahko evropski delegirani tožilci za takšne tretje države uporabljajo svoj status nacionalnih tožilcev, če organe tretjih držav obvestijo in si, kjer je ustrezno, prizadevajo pridobiti njihovo soglasje za to, da bodo dokazi iz teh tretjih držav, zbrani na podlagi navedenih mednarodnih sporazumov, uporabljeni v preiskavah in pregonu, ki jih izvaja EJT.

EJT bi moralo imeti možnost tudi, da se v odnosu do organov tretje države zanese na recipročnost ali meddržavno sodelovanje. To pa bi se moralo izvajati za vsak primer posebej v okviru omejitev stvarne pristojnosti EJT ter ob upoštevanju morebitnih pogojev, ki jih določijo organi tretje države.

- (110) Držav članic Evropske unije, ki niso vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT, ta uredba ne zavezuje. Če je ustrezno, bi morala Komisija podati predloge za zagotavljanje učinkovitega pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah med EJT in državami članicami Evropske unije, ki niso vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT. To bi moralo zlasti zadevati pravila o pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah in na področju izročitev ob polnem spoštovanju pravnega reda Unije na tem področju ter dolžnost lojalnega sodelovanja v skladu s členom 4(3) PEU.

- (111) Da se zagotovi popolna avtonomija in neodvisnost EJT, bi mu bilo treba zagotoviti avtonomen proračun, katerega prihodki so v prvi vrsti prispevki iz proračuna Unije. Finančna, proračunska in kadrovska ureditev EJT bi morala biti skladna z ustreznimi standardi Unije, ki veljajo za organe iz člena 208 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹, pri čemer pa je treba ustrezno upoštevati edinstveno pristojnost EJT za izvajanje preiskav in pregona na ravni Unije.
- (112) Stroške preiskovalnih ukrepov, ki jih sprejme EJT, bi načeloma morali kriti nacionalni organi, ki jih izvajajo. Izjemno visoki stroški za preiskovalne ukrepe, kot so kompleksna mnenja izvedencev, obsežne policijske akcije ali dejavnosti opazovanja v daljšem časovnem obdobju, bi bili lahko delno povrnjeni s strani EJT, če je mogoče med drugim tudi s prerazporeditvijo sredstev iz drugih proračunskih vrstic EJT, ali s spremembo proračuna v skladu s to uredbo in veljavnimi finančnimi pravili.

Pri pripravi predloga za začasni osnutek ocene prihodkov in odhodkov bi moral upravni direktor upoštevati obveznost, da EJT delno povrne izjemno drage preiskovalne ukrepe, ki jih sprejme stalni senat.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (113) Operativni odhodki EJT se krijejo iz proračuna EJT. Ti bi morali vključevati stroške operativne komunikacije med evropskim delegiranim tožilcem in centralno ravniyo EJT, kot so poštni stroški, potni stroški, prevodi, potrebni za notranje delovanje EJT, ter drugi stroški, ki jih države članice pri preiskavi prej niso imele in so nastali zgolj zato, ker je EJT prevzelo odgovornost za preiskavo in pregon. Vendar bi morale stroške urada evropskih delegiranih tožilcev in tajniške podpore kriti države članice.

V skladu s členom 332 PDEU bodo izdatke, ki izhajajo iz ustanovitve EJT, krile države članice. Ti izdatki ne vključujejo stroškov poslovanja institucij v smislu člena 13(1) PEU.

- (114) Kolegij bi načeloma vedno moral prenesti svoja pooblastila, dodeljena organu za imenovanje v skladu s Kadrovskimi predpisi za uradnike in pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti¹ (v nadaljnjem besedilu: Kadrovski predpisi in Pogoji za zaposlitev), za sklepanje pogodb o zaposlitvi, upravnemu direktorju, razen če posebne okoliščine ne zahtevajo, da ta pooblastila izvaja kolegij.

¹ Uredba Sveta št. 31(EGS), 11(ESAE) o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL 45, 14.6.1962, str. 1385).

- (115) Upravni direktor je kot odredbodajalec odgovoren za izvrševanje proračuna EJT. Upravni direktor je ob posvetovanju s stalnim senatom v zvezi z izjemno dragimi preiskovalnimi ukrepi pristojen za odločanje o znesku nepovratnih sredstev, ki se dodelijo, pri čemer upošteva razpoložljiva finančna sredstva in merila iz poslovnika EJT.
- (116) Prejemki evropskih delegiranih tožilcev kot posebnih svetovalcev, ki bodo določeni v neposrednem dogovoru, bi morali temeljiti na posebnem sklepu kolegija. Ta sklep bi moral med drugim zagotoviti, da bodo evropski delegirani tožilci v posebnem primeru, ko hkrati opravljajo tudi funkcije kot nacionalni tožilci v skladu s členom 13(3), načeloma še naprej prejeli plačilo kot nacionalni tožilci, prejemki za delo kot posebni svetovalci pa se bodo nanašali le na delo v okviru EJT v funkciji evropskega delegiranega tožilca. Vsaka država članica obdrži pristojnost, da skladno s pravom Unije v svojem pravu določi, pogoje za dodelitev prejemkov iz sistema socialne varnosti.

- (117) Da bi bilo EJT v celoti operativno na dan, ki bo določen, bo potrebovalo izkušeno osebje znotraj institucij, organov, uradov ali agencij Unije. Da bi izpolnili to potrebo, bi bilo treba EJT olajšati zaposlovanje začasnih in pogodbenih uslužbencev, ki že delajo v institucijah, organih, uradih ali agencijah Unije, tako da se tem članom osebja zagotovi kontinuiteta njihovih pogodbenih pravic, če jih zaposli EJT v pripravljalni fazi največ enega leta po dnevu, ko EJT začne delovati v skladu s sklepom iz člena 120(2).
- (118) Postopki EJT bi morali biti pregledni v skladu s členom 15(3) PDEU, kolegij pa bi moral sprejeti posebne določbe o tem, kako se zagotovi pravica javnosti do dostopa do dokumentov. Nobena določba v tej uredbi ne omejuje pravice dostopa javnosti do dokumentov, ki je zagotovljena v Uniji in državah članicah, zlasti na podlagi člena 42 Listine in drugih zadevnih določb.
- (119) Splošna pravila o preglednosti, ki se uporabljajo za agencije Unije, bi morala veljati tudi za EJT, vendar samo za dokumente, ki niso spisi, vključno z elektronskimi podobami teh spisov, da v okviru njegovih operativnih dejavnosti nikakor ne bi bila ogrožena zaupnost. Enako bi bilo treba pri upravnih poizvedbah, ki jih izvaja Evropski varuh človekovih pravic, spoštovati obveznosti EJT glede zaupnosti. Da bi se zagotovila celovitost preiskav in pregona, ki jih izvaja EJT, dokumenti, ki se nanašajo na operativne dejavnosti, ne bi smeli biti zajeti v pravilih o preglednosti.

- (120) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je 10. marca 2014 dal mnenje.
- (121) Predstavniki držav članic, ki so se sestali na ravni voditeljev držav ali vlad 13. decembra 2003 v Bruslju, so določili sedež EJT v skladu z določbami Sklepa z dne 8. aprila 1965¹ –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

¹ Sklep (67/446/EGS) (67/30/Euratom) predstavnikov vlad držav članic z dne 8. aprila 1965 o začasni lokaciji nekaterih institucij in služb Skupnosti (UL EEC 152, 13.7.1967, str. 18).

POGLAVJE I

VSEBINA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Vsebina

S to uredbo se ustanavlja Evropsko javno tožilstvo (v nadaljnjem besedilu: EJT) in določajo pravila za njegovo delovanje.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „država članica“ pomeni – razen če je zlasti v poglavju VIII določeno drugače – državo članico, ki je vključena v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT, kot šteje za odobreno v skladu s tretjim pododstavkom člena 86(1) PDEU ali na podlagi odločitve, sprejete v skladu z drugim ali tretjim pododstavkom člena 331(1) PDEU;
- (2) „oseba“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo;
- (3) „finančni interesi Unije“ pomeni vse prihodke, odhodke in sredstva, ki so zajeti v proračunu Unije in proračunih institucij, organov, uradov in agencij, ustanovljenih na podlagi Pogodb, ter proračunih, ki jih te institucije, organi, uradi in agencije upravljajo in spremljajo, ali vse prihodke, odhodke in sredstva, ki so z navedenimi proračuni pridobljeni ali jim dolgovani;

- (4) „osebje EJT“ pomeni osebje na centralni ravni, ki podpira kolegij, stalne senate, evropskega glavnega tožilca, evropske tožilce, evropske delegirane tožilce in upravnega direktorja v vsakodnevni dejavnosti pri opravljanju nalog tega tožilstva na podlagi te uredbe;
- (5) „evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo“ pomeni evropskega delegiranega tožilca, pristojnega za preiskave in pregon, ki jih je sam začel, so mu bili dodeljeni oziroma jih je prevzel na podlagi pravice do prevzema zadeve v skladu s členom 27;
- (6) „pomočnik evropskega delegiranega tožilca“ pomeni evropskega delegiranega tožilca, ki se nahaja v državi članici, ki ni država članica evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, in v kateri je treba izvesti preiskavo ali drug ukrep, ki mu je bil dodeljen;
- (7) „osebni podatki“ pomeni katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom (v nadaljnjem besedilu: posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki); določljiv posameznik je tisti, ki ga je mogoče neposredno ali posredno identificirati, zlasti z navedbo identifikatorja, kot je ime, identifikacijska številka, podatki o lokaciji ali spletni identifikator, ali z navedbo enega ali več dejavnikov, ki so značilni za fizično, fiziološko, genetsko, duševno, ekonomsko, kulturno ali družbeno identiteto tega posameznika;

- (8) „obdelava“ pomeni vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvajajo v zvezi z osebnimi podatki ali nizi osebnih podatkov z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih, kot je zbiranje, beleženje, urejanje, strukturiranje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklic, vpogled, uporaba, razkritje s posredovanjem, razširjanje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, omejevanje, izbris ali uničenje;
- (9) „omejitev obdelave“ pomeni označevanje shranjenih osebnih podatkov zaradi omejevanja njihove obdelave v prihodnosti;
- (10) „oblikovanje profilov“ pomeni vsako obliko avtomatizirane obdelave osebnih podatkov, ki vključuje uporabo osebnih podatkov za ocenjevanje nekaterih osebnih vidikov v zvezi s posameznikom, zlasti za analizo ali predvidevanje uspešnosti pri delu, ekonomskega položaja, zdravja, osebnega okusa, interesov, zanesljivosti, vedenja, lokacije ali gibanja tega posameznika;
- (11) „psevdonimizacija“ pomeni obdelavo osebnih podatkov na tak način, da osebnih podatkov brez dodatnih informacij ni več mogoče pripisati specifičnemu posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, če se take dodatne informacije hranijo ločeno ter zanje veljajo tehnični in organizacijski ukrepi za zagotavljanje, da se osebni podatki ne pripišejo določenemu ali določljivemu posamezniku;
- (12) „zbirka“ pomeni vsak strukturiran niz osebnih podatkov, ki so dostopni v skladu s posebnimi merili, niz pa je lahko centraliziran, decentraliziran ali razpršen na funkcionalni ali geografski podlagi;

- (13) „upravljavec“ pomeni EJT ali drug pristojni organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov; kadar namene in sredstva obdelave določa pravo Unije ali pravo države članice Evropske unije, se lahko upravljavec ali posebna merila za njegovo imenovanje določijo s pravom Unije ali pravom države članice Evropske unije;
- (11) „obdelovalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali drugo telo, ki obdeluje osebne podatke v imenu upravljavca;
- (15) „uporabnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali katero koli drugo telo, ki so mu bili osebni podatki razkriti, ne glede na to, ali je tretja oseba ali ne. Vendar pa se javni organi držav članic Evropske unije, ki niso pristojni organi, opredeljeni v točki 7(a) člena 3 Direktive (EU) 2016/680, in ki prejmejo osebne podatke v okviru posamezne poizvedbe EJT, ne štejejo za uporabnika; obdelava teh podatkov s strani teh javnih organov poteka v skladu z veljavnimi pravili o varstvu podatkov glede na namene obdelave;
- (16) „kršitev varstva osebnih podatkov“ pomeni kršitev varnosti, ki povzroči nenamerno ali nezakonito uničenje, izgubo, spremembo, nepooblaščen razkritje ali dostop do osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani;
- (17) „upravni osebni podatki“ pomeni vse osebne podatke, ki jih obdeluje EJT, razen operativnih osebnih podatkov;

- (18) „operativni osebni podatki“ pomeni vse osebne podatke, ki jih obdeluje EJT za namene iz člena 49;
- (19) „genetski podatki“ pomeni osebne podatke v zvezi s podedovanimi ali pridobljenimi genetskimi značilnostmi posameznika, ki dajejo edinstvene informacije o fiziologiji ali zdravju tega posameznika in so bili pridobljeni zlasti z analizo biološkega vzorca zadevnega posameznika;
- (20) „biometrični podatki“ pomeni osebne podatke, ki so rezultat posebne tehnične obdelave v zvezi s fizičnimi, fiziološkimi ali vedenjskimi značilnostmi posameznika, ki omogočajo ali potrjujejo edinstveno identifikacijo tega posameznika, kot so podobe obraza ali daktiloskopski podatki;
- (21) „podatki o zdravstvenem stanju“ pomeni osebne podatke, ki se nanašajo na telesno ali duševno zdravje posameznika, vključno z zagotavljanjem zdravstvenih storitev, in razkrivajo informacije o njegovem zdravstvenem stanju;
- (22) „nadzorni organ“ pomeni neodvisni javni organ, ki ga ustanovi država članica Evropske unije v skladu s členom 51 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ali v skladu s členom 41 Direktive (EU) 2016/680;

¹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (23) „mednarodna organizacija“ pomeni organizacijo in njene podrejene organe, za katere velja mednarodno javno pravo, ali kateri koli drug organ, ki je ustanovljen s sporazumom med dvema ali več državami ali na podlagi takega sporazuma.

POGLAVJE II

USTANOVITEV, NALOGE

IN TEMELJNA NAČELA EJT

Člen 3

Ustanovitev

1. EJT se ustanovi kot organ Unije.
2. EJT je pravna oseba.
3. EJT sodeluje z Eurojustom in je deležno njegove podpore v skladu s členom 100.

Člen 4

Naloge

EJT je pristojno za preiskavo, pregon in obtožbo storilcev in udeležencev pri kaznivih dejanjih, ki škodujejo finančnim interesom Unije in ki so predvidena v Direktivi (EU) 2017/...⁺ ter določena v tej uredbi. V zvezi s tem EJT opravlja preiskave ter izvaja ukrepe preгона in opravlja funkcije tožilca na pristojnih sodiščih držav članic, dokler zadeva ni dokončno zaključena.

Člen 5

Temeljna načela dejavnosti

1. EJT zagotovi, da se pri njegovih dejavnostih spoštujejo pravice, vsebovane v Listini.
2. EJT je pri vseh svojih dejavnostih dolžno spoštovati načelo pravne države in načelo sorazmernosti.
3. Ta uredba ureja preiskave in pregon, ki se izvajajo v imenu EJT. Za vprašanja, ki jih ta uredba ne ureja, se uporablja nacionalno pravo. Razen če je v tej uredbi drugače določeno, se uporablja nacionalno pravo države članice, katere evropski delegirani tožilec obravnava zadevo v skladu s členom 13(1). Če neko vprašanje urejata tako nacionalno pravo kot ta uredba, prevlada ta uredba.

⁺ UL: prosimo vstavite številko direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

4. EJT izvaja preiskave nepristransko in poskuša pridobiti vse ustrezne dokaze, tako obremenilne kot razbremenilne.
5. EJT začne in izvaja preiskave brez nepotrebnega odlašanja.
6. Pristojni nacionalni organi dejavno pomagajo EJT pri izvajanju preiskav in pregona ter ga pri tem podpirajo. Vsi ukrepi, politike ali postopki na podlagi te uredbe se izvajajo po načelu lojalnega sodelovanja.

Člen 6

Neodvisnost in odgovornost

1. EJT je neodvisno. Evropski glavni tožilec, namestniki evropskega glavnega tožilca, evropski tožilci, evropski delegirani tožilci, upravni direktor in osebje EJT delujejo v interesu Unije kot celote, kot je določeno s pravom, ter pri izvajanju dolžnosti na podlagi te uredbe ne smejo zahtevati ali sprejemati navodil od posameznikov, ki niso del EJT, od držav članic Evropske unije ali institucij, organov, uradov ali agencij Unije. Države članice Evropske unije in institucije, organi, uradi in agencije Unije spoštujejo neodvisnost EJT ter ne poskušajo vplivati nanj pri opravljanju njegovih nalog.
2. EJT za izvajanje svojih splošnih dejavnosti odgovarja Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji ter izdaja letna poročila v skladu s členom 7.

Člen 7
Poročanje

1. EJT vsako leto pripravi in objavi letno poročilo o izvajanju svojih splošnih dejavnosti v uradnih jezikih institucij Unije. Poročilo posreduje Evropskemu parlamentu in nacionalnim parlamentom ter Svetu in Komisiji.

2. Evropski glavni tožilec enkrat letno nastopi pred Evropskim parlamentom in Svetom ter pred nacionalnimi parlamenti držav članic na njihovo zahtevo, da predstavi splošne dejavnosti EJT, pri čemer to ne posega v obveznosti EJT glede nerazkrivanja in zaupnosti v zvezi s posameznimi zadevami in osebnimi podatki. Evropskega glavnega tožilca lahko pri zaslišanjih, ki jih organizirajo nacionalni parlamenti, nadomesti eden od namestnikov evropskega glavnega tožilca.

POGLAVJE III

STATUS, STRUKTURA IN ORGANIZACIJA EJT

ODDELEK 1

STATUS IN STRUKTURA EJT

Člen 8

Struktura EJT

1. EJT je nedeljiv organ Unije, ki deluje kot enoten urad z decentralizirano strukturo.
2. EJT je organizirano na centralni in na decentralizirani ravni.
3. Na centralni ravni ga sestavlja glavni urad na sedežu EJT. Glavni urad sestavljajo kolegij, stalni senati, evropski glavni tožilec, namestniki evropskega glavnega tožilca, evropski tožilci in upravni direktor.
4. Na decentralizirani ravni ga sestavljajo evropski delegirani tožilci, ki se nahajajo v državah članicah.
5. Glavnemu uradu in evropskim delegiranim tožilcem pri njihovih dolžnostih na podlagi te uredbe pomaga osebje EJT.

Člen 9
Kolegij

1. Kolegij EJT sestavljajo evropski glavni tožilec in po en evropski tožilec iz vsake države članice. Evropski glavni tožilec predseduje sestankom kolegija in je odgovoren za njihovo pripravo.
2. Kolegij se redno sestaja in je pristojen za splošni nadzor dejavnosti EJT. Sprejema odločitve o strateških vprašanjih in vprašanjih splošnega pomena, ki izhajajo iz posameznih zadev, zlasti da se zagotovi usklajenost, učinkovitost in doslednost politike EJT glede pregona v vseh državah članicah, pa tudi o drugih vprašanjih, določenih v tej uredbi. Kolegij ne sprejema operativnih odločitev v posameznih zadevah. Poslovnik EJT določa modalitete za izvajanje dejavnosti za splošni nadzor, ki jih izvaja kolegij, in za sprejemanje odločitev o strateških vprašanjih ter vprašanjih splošnega pomena v skladu s tem členom.
3. Kolegij na predlog evropskega glavnega tožilca in v skladu s poslovnikom EJT ustanovi stalne senate.
4. Kolegij v skladu s členom 21 sprejme poslovnik EJT ter nadalje določi pristojnosti za opravljanje funkcij članov kolegija in osebja EJT.

5. Razen če je v tej uredbi drugače določeno, kolegij sprejema odločitve z navadno večino. Vsak član kolegija ima pravico sprožiti glasovanje o vprašanjih, o katerih odloča kolegij. Vsak član kolegija ima po en glas. Evropski glavni tožilec ima v primeru neodločenega izida pri glasovanju o vprašanju, o katerem odloča kolegij, odločilni glas.

Člen 10

Stalni senati

1. Stalnim senatom predseduje evropski glavni tožilec ali eden od namestnikov evropskega glavnega tožilca ali evropski tožilec, ki je imenovan za predsednika v skladu s poslovnikom EJT. Stalni senati imajo poleg predsednika še dva stalna člana. Pri številu stalnih senatov in njihovi sestavi ter delitvi pristojnosti med senati se ustrezno upoštevajo funkcionalne potrebe EJT, določijo pa se v skladu s poslovnikom EJT.

V poslovniku EJT je določena enakomerna delovna obremenitev na podlagi sistema naključnega dodeljevanja zadev, v izrednih primerih, kjer je to potrebno za pravilno delovanje EJT, pa so določeni postopki, ki omogočajo, da evropski glavni tožilec odloči o odstopanju od načela naključnega dodeljevanja.

2. Stalni senati spremljajo in usmerjajo preiskave in pregon, ki jih izvajajo evropski delegirani tožilci v skladu z odstavki 3, 4 in 5 tega člena. Zagotavljajo tudi usklajevanje preiskav in preгона v čezmejnih primerih ter izvajanje odločitev, ki jih v skladu s členom 9(2) sprejme kolegij.
3. Kadar je to ustrezno po pregledu osnutka odločitve, ki jo predlaga evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, stalni senati v skladu s pogoji in postopki iz te uredbe odločajo o naslednjem:
 - (a) vložiti obtožnice v skladu s členom 36(1), (3) in (4);
 - (b) opustiti zadeve v skladu s točkami (a) do (g) člena 39(1);
 - (c) uporabi poenostavljenega postopka preгона in navodilu evropskemu delegiranemu tožilcu, naj ukrepa z namenom dokončnega zaključka zadeve v skladu s členom 40;
 - (d) odstopu zadeve nacionalnim organom v skladu s členom 34(1) ali (2);
 - (e) ponovni uvedbi preiskave v skladu s členom 39(2).

4. Stalni senati v skladu s pogoji in postopki iz te uredbe po potrebi sprejmejo odločitve o:
- (a) navodilu evropskemu delegiranemu tožilcu, naj začne preiskavo v skladu s pravili iz člena 26(1) do (4), če preiskava ni bila začeta;
 - (b) navodilu evropskemu delegiranemu tožilcu, naj uveljavi pravico do prevzema zadeve v skladu s členom 27(6), če zadeva ni bila prevzeta;
 - (c) predložitvi strateških vprašanj ali vprašanj splošnega pomena, ki izhajajo iz posameznih zadev, kolegiju v skladu s členom 9(2);
 - (d) dodelitvi zadeve v skladu s členom 26(3);
 - (e) predodelitvi zadeve v skladu s členoma 26(5) ali 28(3);
 - (f) odobritvi odločitve evropskega tožilca, da bo sam izvedel preiskavo v skladu s členom 28(4).
5. Pristojni stalni senat, ki deluje prek evropskega tožilca, ki nadzoruje preiskavo ali pregon, lahko v posamezni zadevi v skladu z veljavnim nacionalnim pravom evropskemu delegiranemu tožilcu, ki obravnava zadevo, daje navodila, če je to potrebno za učinkovito izvajanje preiskave ali pregona ali v interesu pravičnosti ali za zagotavljanje usklajenega delovanja EJT.

6. Stalni senat odloča z navadno večino. Če to zahteva eden od njegovih članov, izvede glasovanje. Vsak član ima en glas. Predsedujoči ima v primeru neodločenega izida glasovanja odločilni glas. Odločitve se sprejmejo po posvetovanju na sejah senata, če je ustrezno na podlagi osnutka odločitve, ki ga predloži evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo.

Celotno gradivo v zadevi je na zahtevo dostopno pristojnemu stalnemu senatu za pripravo odločitev.

7. Stalni senat lahko odloči, da svoja pooblastila za odločanje na podlagi točke (a) ali (b) odstavka 3 tega člena in v slednjem primeru le v zvezi s pravili iz točk (a) do (f) člena 39(1), prenese na evropskega tožilca, ki nadzoruje zadevo v skladu s členom 12(1), kjer je mogoče tak prenos ustrezno upravičiti s sklicevanjem na težo kaznivega dejanja ali z zapletenostjo postopka v posamezni zadevi, in sicer za kaznivo dejanje, ki je ali bi lahko povzročilo škodo finančnim interesom Unije v višini manj kot 100 000 EUR. Smernice za zagotavljanje usklajene uporabe v okviru EJT se določijo v poslovniku EJT.

Stalni senat obvesti evropskega glavnega tožilca o vseh odločitvah o prenosu svojih pooblastil za odločanje. Evropski glavni tožilec lahko ob prejemu te informacije v treh dneh stalni senat pozove, naj pregleda svojo odločitev, če evropski glavni tožilec meni, da je to potrebno zaradi zagotavljanja usklajenosti preiskav in pregona EJT. Če je evropski glavni tožilec član zadevnega stalnega senata, ima pravico zahtevati zadevni pregled eden od namestnikov evropskega glavnega tožilca. Nadzorujoči evropski tožilec obvesti stalni senat o dokončnem zaključku zadeve ter mu sporoči vse informacije ali okoliščine, za katere meni, da bi lahko zahtevale novo presojo ustreznosti ohranitve prenosa pooblastil, zlasti v okoliščinah iz člena 36(3).

Odločitev o prenosu pooblastil za odločanje se lahko na zahtevo člana stalnega senata kadar koli prekliče, o čemer se odloča v skladu z odstavkom 6 tega člena. Prenos se prekliče, če evropski delegirani tožilec v skladu s členom 16(7) nadomesti evropskega tožilca.

Za zagotovitev usklajene uporabe načela prenosa pooblastil vsak stalni senat kolegiju letno poroča o uporabi prenosa pooblastil.

8. S poslovnikom EJT so stalni senati pooblašчени za sprejemanje odločitev po pisnem postopku, ki je natančno določen v poslovniku EJT.

Vse sprejete odločitve in navodila, dana v skladu z odstavki 3, 4, 5 in 7, se pisno zabeležijo in postanejo del spisa.

9. Poleg stalnih članov pri posvetovanjih stalnega senata sodeluje evropski tožilec, ki nadzoruje preiskavo ali pregon v skladu s členom 12(1). Evropski tožilec ima pravico do glasovanja, razen v zvezi z odločitvami stalnega senata o prenosu ali preklicu prenosa pooblastil v skladu z odstavkom 7 tega člena, o dodelitvi in predodelitvi iz člena 26(3), (4) in (5) ter člena 27(6) in o vložitvi obtožnice v skladu s členom 36(3) kadar ima pristojnost za zadevo več kot ena država članica, pa tudi v primerih, opisanih v členu 31(8).

Stalni senat lahko povabi tudi druge evropske tožilce ali evropske delegirane tožilce, ki jih primer zadeva, da sodelujejo na njegovih sejah brez pravice do glasovanja, in sicer na zahtevo evropskega tožilca ali evropskega delegiranega tožilca ali na svojo lastno pobudo.

10. Predsedniki stalnih senatov v skladu s poslovnikom EJT obveščajo kolegij o odločitvah, sprejetih v skladu s tem členom, da mu omogočijo opravljanje nalog na podlagi člena 9(2).

Člen 11

Evropski glavni tožilec in namestniki evropskega glavnega tožilca

1. Evropski glavni tožilec je vodja EJT. Organizira delo EJT, usmerja njegove dejavnosti ter sprejema odločitve v skladu s to uredbo in poslovníkom EJT.
2. Imenujeta se dva namestnika evropskega glavnega tožilca, ki evropskemu glavnemu tožilcu pomagata pri opravljanju njegovih dolžnosti in ga nadomeščata, kadar je odsoten ali ne more opravljati svojih dolžnosti.
3. Evropski glavni tožilec predstavlja EJT v odnosih z institucijami Unije, državami članicami Evropske unije in tretjimi osebami. Svoje naloge v zvezi s predstavljanjem lahko prenese na enega od namestnikov evropskega glavnega tožilca ali na evropskega tožilca.

Člen 12

Evropski tožilci

1. Evropski tožilci v imenu stalnega senata in skladno z morebitnimi navodili, ki jih je dal ta senat v skladu s členom 10(3), (4) in (5), nadzorujejo preiskave in pregon, za katere so pristojni evropski delegirani tožilci, ki obravnavajo zadevo v njihovi državi članici izvora. Evropski tožilci predstavijo povzetke zadev, ki jih nadzorujejo, in po potrebi predloge za odločitve, ki jih sprejme navedeni senat, na podlagi osnutkov odločitev, ki jih pripravijo evropski delegirani tožilci.

V poslovniku EJT je brez poseganja v člen 16(7) določen mehanizem nadomeščanja med evropskimi tožilci, kadar je nadzorujoči evropski tožilec začasno odsoten z delovnega mesta ali zaradi drugih razlogov ne more opravljati funkcij evropskega tožilca. Nadomestni evropski tožilec lahko izpolnjuje vse funkcije evropskega tožilca, razen možnosti, da izvaja preiskavo, določeno v členu 28(4).

2. Evropski tožilec lahko iz izjemnih razlogov, povezanih z delovno obremenitvijo, ki izhaja iz števila preiskav in pregonov v državi članici izvora evropskega tožilca, ali zaradi osebnega nasprotja interesov zaprosi, da se nadzor nad preiskavami in pregonom posameznih zadev, ki jih obravnavajo evropski delegirani tožilci v njegovi državi članici izvora, dodeli drugim evropskim tožilcem, za kar je potrebno njihovo soglasje. Evropski glavni tožilec odloči o prošnji na podlagi delovne obremenitve evropskega tožilca. V primeru, da je v zvezi s posameznim evropskim tožilcem podano nasprotje interesov, evropski glavni tožilec prošnji ugodí. V poslovníku EJT se določijo načela, ki urejajo to odločitev in postopek za poznejšo dodelitev zadevnih zadev. Člen 28(4) se ne uporablja za preiskave in pregon, ki se nadzirajo v skladu s tem odstavkom.
3. Nadzorujoči evropski tožilci lahko v posamezni zadevi v skladu z veljavnim nacionalnim pravom in navodili pristojnega stalnega senata dajejo navodila evropskemu delegiranemu tožilcu, ki obravnava zadevo, kadar je to potrebno za učinkovito izvajanje preiskave ali pregona oziroma je v interesu pravičnosti ali zaradi zagotavljanja usklajenega delovanja EJT.
4. Če je v nacionalnem pravu države članice zahtevana notranji nadzor nekaterih ukrepov v okviru strukture nacionalnega tožilstva, ima nadzorna pooblastila za preverjanje takih ukrepov, ki jih sprejme evropski delegirani tožilec, nadzorujoči evropski tožilec v skladu s poslovníkom EJT, in sicer brez poseganja v pooblastila za nadzor in spremljanje stalnega senata.

5. Evropski tožilci delujejo kot točka za zvezo in informacijski kanal med stalnimi senati in evropskimi delegiranimi tožilci v svojih državah članicah izvora. Spremljajo izvajanje nalog EJT v svojih državah članicah ob tesnem posvetovanju z evropskimi delegiranimi tožilci. V skladu s to uredbo in poslovnikom EJT zagotavljajo, da se vse ustrezne informacije iz glavnega urada posredujejo evropskim delegiranim tožilcem in obratno.

Člen 13

Evropski delegirani tožilci

1. Evropski delegirani tožilci delujejo v imenu EJT v svojih državah članicah in imajo poleg in ob upoštevanju posebnih pooblastil in statusa, ki jim je podeljen, ter v skladu s pogoji iz te uredbe, enaka pooblastila kot nacionalni tožilci v zvezi s preiskavami, pregonom in vlaganjem obtožnic.

Evropski delegirani tožilci so pristojni za tiste preiskave in pregon, ki so jih začeli, ki so jim bile dodeljene ali ki so jih prevzeli na podlagi pravice do prevzema zadeve. Sledijo usmeritvam in navodilom stalnega senata, pristojnega za zadevo, ter navodilom nadzorujočega evropskega tožilca.

Evropski delegirani tožilci so pristojni tudi za vložitev obtožnice ter so zlasti pooblaščen za predstavitev argumentov pred sodiščem, sodelovanje pri pridobivanju dokazov in vlaganje razpoložljivih pravnih sredstev v skladu z nacionalnim pravom.

2. Vsaka od držav članic ima po dva ali več evropskih delegiranih tožilcev. Evropski glavni tožilec po posvetovanju z ustreznimi organi držav članic in po dogovoru z njimi odobri število evropskih delegiranih tožilcev ter funkcionalno in ozemeljsko delitev pristojnosti med evropskimi delegiranimi tožilci v vsaki državi članici.
3. Evropski delegirani tožilci lahko opravljajo tudi funkcije kot nacionalni tožilci, kolikor jim to ne preprečuje izpolnjevanja obveznosti, ki jih imajo po tej uredbi. Nadzorjuočega evropskega tožilca obvestijo o takšnih funkcijah. Če evropski delegirani tožilec v katerem koli trenutku ne more izpolnjevati svojih funkcij kot evropski delegirani tožilec zaradi opravljanja takšnih funkcij kot nacionalni tožilec, o tem obvesti nadzorjuočega evropskega tožilca, ki se posvetuje s pristojnimi nacionalnimi organi pregona, da se določi, ali bi se morala dati prednost njegovim funkcijam na podlagi te uredbe. Evropski tožilec lahko predlaga stalnemu senatu, da predodeli zadevo drugemu evropskemu delegiranemu tožilcu v isti državi članici ali da on osebno izvede preiskave v skladu s členom 28(3) in (4).

ODDELEK 2
IMENOVANJE IN RAZREŠITEV
ČLANOV EJT

Člen 14

Imenovanje in razrešitev evropskega glavnega tožilca

1. Evropski parlament in Svet v medsebojnem soglasju imenujeta evropskega glavnega tožilca za neobnovljiv mandat sedmih let. Svet o tem odloča z navadno večino.
2. Evropskega glavnega tožilca se izbere izmed kandidatov,
 - (a) ki so aktivni člani državnega tožilstva ali sodstva v državah članicah ali aktivni evropski tožilci;
 - (b) katerih neodvisnost je nedvomna;
 - (c) ki imajo potrebne kvalifikacije za imenovanje na najvišje tožilske ali sodniške položaje v svojih državah članicah ter imajo ustrezne praktične izkušnje z nacionalnimi pravnimi sistemi, finančnimi preiskavami in mednarodnim pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah ali so bili evropski tožilci ter
 - (d) ki imajo zadostne vodstvene izkušnje in kvalifikacije za to mesto.

3. Izbira se opravi na podlagi javnega razpisa za predložitev kandidatur, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, nato pa izbirna komisija sestavi ožji seznam kvalificiranih kandidatov ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Izbirno komisijo sestavlja dvanajst oseb, izbranih med nekdanjimi člani Sodišča in Računskega sodišča, nekdanjimi nacionalnimi člani Eurojusta, člani nacionalnih vrhovnih sodišč, vrhovnimi tožilci in priznanimi pravniki. Eno od izbranih oseb predlaga Evropski parlament. Svet določi operativna pravila izbirne komisije in sprejme sklep o imenovanju njenih članov na predlog Komisije.
4. Če je za evropskega glavnega tožilca imenovan evropski tožilec, se njegovo mesto evropskega tožilca brez odlašanja zapolni v skladu s postopkom iz člena 16(1) in (2).
5. Sodišče lahko na zahtevo Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije razreši evropskega glavnega tožilca, če ugotovi, da ne more več opravljati svojih dolžnosti ali da je storil hujšo kršitev.
6. Če evropski glavni tožilec odstopi s položaja, je z njega razrešen ali ga zapusti iz kakršnega koli drugega razloga, se njegovo mesto nemudoma zapolni v skladu s postopkom iz odstavkov 1, 2 in 3.

Člen 15

Imenovanje in razrešitev namestnika evropskega glavnega tožilca

1. Kolegij imenuje dva evropska tožilca za namestnika evropskega glavnega tožilca za obnovljiv mandat treh let, ki ne sme biti daljši od dolžine njunega mandata evropskega tožilca. Izbirni proces ureja poslovnik EJT. Namestnika evropskega glavnega tožilca ohranita status evropskega tožilca.
2. Pravila in pogoji za opravljanje funkcije namestnika evropskega glavnega tožilca so določeni v poslovniku EJT. Če evropski tožilec ne more več opravljati svojih dolžnosti kot namestnik evropskega glavnega tožilca, lahko kolegij v skladu s poslovnikom EJT odloči, da namestnika evropskega glavnega tožilca razreši s tega položaja.
3. Če namestnik evropskega glavnega tožilca odstopi s položaja namestnika evropskega glavnega tožilca, je z njega razrešen ali ga zapusti iz kakršnega koli razloga, se njegovo mesto brez odlašanja zapolni v skladu s postopkom iz odstavka 1 tega člena. Ob upoštevanju pravil iz člena 16 namestnik evropskega glavnega tožilca ostane evropski tožilec.

Člen 16

Imenovanje in razrešitev evropskih tožilcev

1. Vsaka država članica predlaga tri kandidate za mesto evropskega tožilca med kandidati:
 - (a) ki so aktivni člani državnega tožilstva ali sodstva v zadevni državi članici;
 - (b) katerih neodvisnost je nedvomna; in
 - (c) ki imajo potrebne kvalifikacije za imenovanje na visoko tožilsko ali sodniško funkcijo v svojih državah članicah ter imajo ustrezne praktične izkušnje z nacionalnimi pravnimi sistemi, finančnimi preiskavami in mednarodnim pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah.
2. Svet po prejemu utemeljenega mnenja izbirne komisije iz člena 14(3) izbere in imenuje enega kandidata na mesto evropskega tožilca za zadevno državo članico. Če izbirna komisija ugotovi, da kandidat ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za opravljanje dolžnosti evropskega tožilca, je njeno mnenje za Svet zavezujoče.
3. Svet z navadno večino izbere in imenuje evropske tožilce za mandat šestih let brez možnosti podaljšanja. Svet se lahko ob koncu šestletnega obdobja odloči, da mandat podaljša za največ tri leta.

4. Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava ene tretjine evropskih tožilcev. Svet z navadno večino sprejme prehodna pravila za imenovanje evropskih tožilcev, ki veljajo za prvo mandatno obdobje in med njim.
5. Sodišče lahko na zahtevo Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije razreši evropskega tožilca, če ugotovi, da ne more več opravljati svojih dolžnosti ali da je storil hujšo kršitev
6. Če evropski tožilec odstopi s položaja, je z njega razrešen ali ga zapusti iz kakršnega koli drugega razloga, se njegovo mesto brez odlašanja zapolni v skladu s postopkom iz odstavkov 1 in 2. Če je zadevni evropski tožilec tudi namestnik evropskega glavnega tožilca, je avtomatično razrešen s položaja namestnika.
7. Kolegij ob imenovanju vsakega evropskega tožilca imenuje enega od evropskih delegiranih tožilcev iz iste države članice, ki nadomesti evropskega tožilca, če ta ne more opravljati svojih funkcij ali zapusti položaj v skladu z odstavkoma 5 in 6.

Če kolegij ugotovi, da je potrebna zamenjava, imenovana oseba do zamenjave ali vrnitve evropskega tožilca deluje kot začasni evropski tožilec za obdobje največ treh mesecev. Kolegij lahko po potrebi to obdobje na zahtevo podaljša. Mehanizme in načinečasne zamenjave določa in ureja poslovnik EJT.

Člen 17

Imenovanje in razrešitev evropskih delegiranih tožilcev

1. Kolegij na predlog evropskega glavnega tožilca imenuje evropske delegirane tožilce, ki jih predlagajo države članice. Kolegij lahko predlagano osebo zavrne, če ne izpolnjuje meril iz odstavka 2. Evropski delegirani tožilci so imenovani za pet let z možnostjo podaljšanja mandata.
2. Evropski delegirani tožilci so od imenovanja za evropske delegirane tožilce do razrešitve aktivni člani državnega tožilstva ali sodstva v zadevnih državah članicah, ki so jih predlagale. Njihova neodvisnost je nedvomna, sami pa imajo potrebne kvalifikacije in ustrezne praktične izkušnje s svojimi nacionalnimi pravnimi sistemi.
3. Kolegij razreši evropskega delegiranega tožilca, če ugotovi, da ne izpolnjuje več zahtev iz odstavka 2, da ne more več opravljati svojih dolžnosti ali da je storil hujšo kršitev.

4. Če se država članica odloči, da bo razrešila nacionalnega tožilca, ki je bil imenovan za evropskega delegiranega tožilca, ali da bo proti njemu sprejela disciplinski ukrep iz razlogov, ki niso povezani z njegovimi pristojnostmi na podlagi te uredbe, o tem predhodno obvesti evropskega glavnega tožilca. Država članica brez soglasja evropskega glavnega tožilca ne more razrešiti evropskega delegiranega tožilca ali proti njemu sprejeti disciplinskega ukrepa iz razlogov, povezanih z njegovimi pristojnostmi na podlagi te uredbe. Če evropski glavni tožilec ne poda soglasja, lahko zadevna država članica zaprosi da kolegij znova preuči zadevo.
5. Če evropski delegirani tožilec odstopi, če njegove storitve niso več potrebne za opravljanje dolžnosti EJT, če je razrešen s položaja ali ga zapusti iz katerega koli drugega razloga, zadevna država članica o tem nemudoma obvesti evropskega glavnega tožilca in po potrebi v skladu z odstavkom 1 za novega evropskega delegiranega tožilca predlaga drugega tožilca.

Člen 18

Položaj upravnega direktorja

1. Upravni direktor se zaposli kot začasni uslužbenec EJT v skladu s členom 2(a) Pogojev za zaposlitev.

2. Upravnega direktorja imenuje kolegij na podlagi seznama kandidatov, ki jih predlaga evropski glavni tožilec, in sicer po javnem in preglednem izbirnem postopku v skladu s poslovníkom EJT. Evropski glavni tožilec zastopa EJT za namen sklenitve pogodbe z upravnim direktorjem.
3. Mandat upravnega direktorja je štiri leta. Kolegij pred koncem tega obdobja izvede oceno, v okviru katere upošteva oceno uspešnosti dela upravnega direktorja.
4. Kolegij lahko na predlog evropskega glavnega tožilca, ki upošteva oceno iz odstavka 3, enkrat podaljša mandat upravnega direktorja za največ štirih let.
5. Upravni direktor, katerega mandat je bil podaljšan, na koncu celotnega obdobja ne sme sodelovati v novem izbirnem postopku za isto delovno mesto.
6. Upravni direktor odgovarja evropskemu glavnemu tožilcu in kolegiju.
7. Upravni direktor je lahko razrešen s položaja EJT na podlagi sklepa kolegija, sprejetega z dvotretjinsko večino glasov članov, in brez poseganja v veljavna pravila iz Kadrovskih predpisov in Pogojev za zaposlitev, ki se nanašajo na odpoved pogodbe .

Člen 19

Pristojnosti upravnega direktorja

1. EJT za upravne in proračunske namene vodi upravni direktor.
2. Brez poseganja v pristojnosti kolegija ali evropskega glavnega tožilca je upravni direktor pri opravljanju svojih dolžnosti neodvisen in ne sme zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od vlad ali drugih organov.
3. Upravni direktor je pravni zastopnik EJT za upravne in proračunske namene. Proračun EJT izvršuje upravni direktor.
4. Upravni direktor je odgovoren za izvajanje upravnih nalog, dodeljenih EJT, zlasti za:
 - (a) vsakodnevno upravljanje EJT in kadrovske upravljanje;
 - (b) izvajanje sklepov, ki jih sprejme evropski glavni tožilec ali kolegij;
 - (c) pripravo predloga letnega in večletnega programskega dokumenta in njegovo predložitev evropskemu glavnemu tožilcu;

- (d) izvajanje letnih in večletnih programskih dokumentov in poročanje kolegiju o njihovem izvajanju;
- (e) pripravo upravnih in proračunskih delov letnega poročila o dejavnostih EJT;
- (f) pripravo akcijskega načrta za izvrševanje sklepnih ugotovitev notranjih ali zunanjih revizijskih poročil, vrednotenj in preiskav, vključno s poročili Evropskega nadzornika za varstvo podatkov in OLAF, ter poročanje obema tema uradoma in kolegiju dvakrat letno;
- (g) pripravo notranje strategije EJT za boj proti goljufijam in njegovo predložitev kolegiju v odobritev;
- (h) pripravo predloga osnutka finančnih pravil, ki veljajo za EJT, in njegovo predložitev evropskemu glavnemu tožilcu;
- (i) pripravo predloga osnutka poročila EJT o oceni prihodkov in odhodkov ter njegovo predložitev evropskemu glavnemu tožilcu;
- (j) zagotavljanje potrebne upravne podpore za zagotovitev lažjega operativnega dela EJT;
- (k) zagotavljanje podpore evropskemu glavnemu tožilcu in njegovim namestnikom pri opravljanju njihovih dolžnosti.

Člen 20

Začasna upravna ureditev EJT

1. Komisija je na podlagi začasnih proračunskih sredstev, dodeljenih iz lastnega proračuna, odgovorna za ustanovitev in začetno upravno delovanje EJT, dokler EJT ni sposobno izvrševati lastnega proračuna. V ta namen lahko Komisija:
 - (a) po posvetovanju s Svetom imenuje uradnika Komisije, ki deluje kot začasni upravni direktor in opravlja dolžnosti, dodeljene upravnemu direktorju, vključno z izvajanjem pooblastil, ki jih ima organ za imenovanje na podlagi Kadrovskih predpisov in Pogojev za zaposlitev, v zvezi z upravnim osebjem EJT in kadrovskimi položaji, ki jih je treba zapolniti, preden upravni direktor prevzame dolžnosti v skladu s členom 18;
 - (b) zagotavlja pomoč EJT, zlasti z napotitvijo omejenega števila uradnikov Komisije, ki so potrebni za izvajanje upravnih dejavnosti EJT pod odgovornostjo začasnega upravnega direktorja.
2. Začasni upravni direktor lahko odobri vsa plačila, krita z odobritvami v proračunu EJT, in lahko sklepa pogodbe, vključno s pogodbami o zaposlitvi osebja.

3. Ko kolegij prevzame svoje dolžnosti v skladu s členom 9(1), začasni upravni direktor svoje dolžnosti opravlja v skladu s členom 18. Začasni upravni direktor preneha opravljati to funkcijo, ko začne svoje dolžnosti opravljati upravni direktor, ki ga imenuje kolegij v skladu s členom 18.
4. Dokler kolegij ne prevzame svojih dolžnosti v skladu s členom 9(1), Komisija opravlja svoje funkcije, določene v tem členu, v posvetovanju s skupino strokovnjakov, sestavljeno iz predstavnikov držav članic.

ODDELEK 3

POSLOVNIK EJT ČLEN 21 POSLOVNIK EJT

1. Organizacijo dela EJT ureja njegov poslovnik.
2. Potem ko bo EJT vzpostavljeno, evropski glavni tožilec brez odlašanja pripravi predlog poslovnika EJT, ki ga kolegij sprejme z dvotretjinsko večino.
3. Spremembe poslovnika EJT lahko predlaga vsak evropski tožilec, sprejmejo pa se, če tako odloči kolegij z dvotretjinsko večino.

POGLAVJE IV

PRISTOJNOSTI EJT

IN NJIHOVO IZVAJANJE

ODDELEK 1

PRISTOJNOSTI EJT

Člen 22

Stvarna pristojnost EJT

1. EJT je pristojno za kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, določena v Direktivi (EU) 2017/...⁺, kakor se izvaja z nacionalnim pravom, ne glede na to, ali se enako kaznivo ravnanje lahko klasificira kot druga vrsta kaznivega dejanja na podlagi nacionalnega prava. Kar zadeva kazniva dejanja iz točke (d) člena 3(2) Direktive (EU) 2017/...⁺, kakor se izvaja z nacionalnim pravom, je EJT pristojno le, kadar naklepna dejanja ali opustitve dejanj, opredeljeni v navedeni določbi, zadevajo ozemlje dveh ali več držav članic in skupna škoda znaša vsaj 10 milijonov EUR.
2. EJT je pristojno tudi za kazniva dejanja, povezana s sodelovanjem v hudodelski združbi, kot so opredeljena v Okvirnem Sklepu 2008/841/PNZ, kakor se izvaja z nacionalnim pravom, če je namen kriminalne dejavnosti takšne hudodelske združbe storitev katerega koli izmed kaznivih dejanj iz odstavka 1.

⁺ UL: prosimo vstavite številko direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

3. EJT je pristojno tudi za vsa druga kazniva dejanja, ki so neločljivo povezana s kaznivim ravnanjem, ki spada v področje uporabe odstavka 1 tega člena. Pristojnosti v zvezi s takšnimi kaznivimi dejanji se lahko izvajajo samo v skladu s členom 25(3).
4. EJT v nobenem primeru ni pristojno za kazniva dejanja v zvezi z nacionalnimi neposrednimi davki, vključno z dejanji, ki so z njimi neločljivo povezana. Ta uredba ne vpliva na strukturo in delovanje davčne uprave držav članic.

Člen 23

Krajevna in osebna pristojnost EJT

EJT je pristojno za kazniva dejanja iz člena 22, če:

- (a) so bila ta kazniva dejanja v celoti ali deloma storjena na ozemlju ene ali več držav članic,
- (b) jih je storil državljan države članice, pod pogojem, da ima država članica pristojnost za takšna kazniva dejanja, kadar so storjena zunaj njenega ozemlja, ali
- (c) jih je zunaj ozemelj iz točke (a) storila oseba, za katero so ob storitvi kaznivega dejanja veljali Kadrovske predpisi ali Pogoji za zaposlitev, pod pogojem, da ima država članica pristojnost za takšna kazniva dejanja, kadar so storjena zunaj njenega ozemlja.

ODDELEK 2

IZVAJANJE PRISTOJNOSTI EJT

Člen 24

Poročanje, evidentiranje in preverjanje informacij

1. Institucije, organi, uradi in agencije Unije ter organi držav članic, ki so pristojni na podlagi veljavnega nacionalnega prava, brez nepotrebne odlašanja poročajo EJT o vsakem kaznivem ravnanju, za katero bi lahko izvajalo svojo pristojnost v skladu s členom 22 ter členom 25(2) in (3).
2. Kadar sodni organ ali organ pregona države članice sproži preiskavo kaznivega dejanja, v zvezi s katerim bi EJT lahko izvajalo svojo pristojnost v skladu s členom 22 ter členom 25(2) in (3), ali kadar pristojni sodni organ ali pristojni organ pregona države članice kadar koli od začetka preiskave meni, da preiskava zadeva takšno kaznivo dejanje, ta organ brez nepotrebne odlašanja obvesti EJT, tako da to lahko odloči, ali bo uveljavljalo pravico do prevzema zadeve v skladu s členom 27.
3. Kadar sodni organ ali organ pregona države članice sproži preiskavo kaznivega dejanja, kakor je opredeljeno v členu 22, in meni, da EJT v skladu s členom 25(3) ne bi moglo izvajati svoje pristojnosti, o tem obvesti EJT.

4. Poročilo vsebuje vsaj opis dejstev, vključno z oceno škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena, morebitno pravno kvalifikacijo in vse razpoložljive informacije o morebitnih žrtvah, osumljencih in drugih vpletenih osebah.
5. EJT se v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena obvesti tudi o primerih, ko ni mogoče oceniti, ali so izpolnjena merila iz člena 25(2).
6. Informacije, posredovane EJT, se evidentirajo in preverijo v skladu z njegovim poslovníkom. S preverjanjem se oceni, ali na podlagi informacij, predloženih v skladu z odstavkoma 1 in 2, obstajajo razlogi za začetek preiskave ali uveljavljanje pravice do prevzema zadeve.
7. Če EJT po preverjanju odloči, da ni podlage za začetek preiskave v skladu s členom 26 ali uveljavljanje pravice do prevzema zadeve v skladu s členom 27, se razlogi zapišejo v sistem vodenja zadev.

EJT obvesti organ, ki je poročal o kaznivem ravnanju v skladu z odstavkoma 1 ali 2, ter žrtve kaznivega dejanja in, če je tako določeno v nacionalnem pravu, druge osebe, ki so poročale o kaznivem ravnanju.

8. Če EJT izve, da bi lahko bilo storjeno kaznivo dejanje zunaj obsega pristojnosti EJT, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojne nacionalne organe in jim posreduje vse ustrezne dokaze.

9. EJT lahko v posebnih primerih zahteva dodatne ustrezne informacije, ki so na voljo institucijam, organom, uradom in agencijam Unije ter organom držav članic. Zahtevane informacije se lahko nanašajo na kršitve, s katerimi je bila povzročena škoda finančnim interesom Unije, vendar niso tiste, ki so v pristojnosti EJT v skladu s členom 25(2).
10. EJT lahko zahteva tudi druge informacije, da bi omogočili kolegiju, da v skladu s členom 9(2) izda splošne smernice o razlagi obveznosti glede obveščanja EJT o zadevah, ki spadajo v področje uporabe člena 25(2).

Člen 25

Izvajanje pristojnosti EJT

1. EJT izvaja svojo pristojnost bodisi tako, da sproži preiskavo na podlagi člena 26, ali tako, da se odloči uporabiti pravico do prevzema zadeve na podlagi člena 27. Če se odloči za izvajanje pristojnosti, pristojni nacionalni organi ne smejo izvajati svoje pristojnosti v zvezi z istim kaznivim ravnanjem.
2. Če je kaznivo dejanje, ki spada v področje uporabe člena 22, povzročilo ali bi lahko povzročilo škodo finančnim interesom Unije v višini manj kot 10 000 EUR, lahko EJT izvaja svoje pristojnosti le, če:
 - (a) ima zadeva posledice na ravni Unije, zaradi katerih je potrebno, da EJT opravi preiskavo, ali

- (b) bi lahko bili uradniki ali drugi uslužbenci Unije ali člani institucij Unije osumljeni storitve kaznivega dejanja.

EJT se po potrebi posvetuje s pristojnimi nacionalnimi organi ali organi Unije, da ugotovi, ali so izpolnjena merila iz točk (a) in (b) prvega pododstavka.

- 3. EJT ne izvaja svoje pristojnosti v zvezi s kaznivimi dejanji s področja uporabe člena 22 in zadevo po posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi organi brez nepotrebnega odlašanja odstopi tem organom v skladu s členom 34, če:

- (a) je najvišja sankcija, predpisana v nacionalnem pravu za kaznivo dejanje s področja uporabe člena 22(1), enaka ali manj stroga kot najvišja sankcija za neločljivo povezano kaznivo dejanje iz člena 22(3), razen če je to drugo kaznivo dejanje prispevalo k storitvi kaznivega dejanja s področja uporabe člena 22(1), ali
- (b) obstaja razlog za domnevo, da škoda, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Unije s kaznivim dejanjem iz člena 22 ne presega škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena drugi žrtvi.

Točka (b) prvega pododstavka tega odstavka se ne uporablja za kazniva dejanja iz člena 3(2)(a), (b) in (d) Direktive (EU) 2017/...⁺, kakor se izvaja z nacionalnim pravom.

⁺ UL: prosimo vstavite številko direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

4. EJT lahko s soglasjem pristojnih nacionalnih organov izvaja svojo pristojnost v zvezi kaznivimi dejanji iz člena 22 v zadevah, ki bi bile sicer izključene zaradi uporabe odstavka 3(b) tega člena, če se izkaže, da je EJT v boljšem položaju za izvedbo preiskave ali pregona .
5. EJT brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojne nacionalne organe o vseh odločitvah glede izvajanja oziroma neizvajanja svoje pristojnosti.
6. V primeru nesoglasja med EJT in nacionalnimi organi pregona glede tega, ali kaznivo ravnanje spada v področje uporabe člena 22(2)ali (3) ali člena 25(2) ali (3), nacionalni organi, pristojni za odločanje o dodelitvi pristojnosti glede pregona na nacionalni ravni, odločijo, kdo bo pristojen za preiskavo zadeve. Države članice določijo, kateri nacionalni organ bo odločal o dodelitvi pristojnosti.

POGLAVJE V
POSTOPKOVNA PRAVILA O PREISKAVAH,
PREISKOVALNIH UKREPIH, PREGONU
IN ALTERNATIVNIH UKREPIH NAMESTO PREGONA

ODDELEK 1
PRAVILA O PREISKAVAH

Člen 26

Začetek preiskav in delitev pristojnosti znotraj EJT

1. Kadar v skladu z veljavnim nacionalnim pravom obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da se kaznivo dejanje, za katero je pristojno EJT, izvaja ali da je bilo tako kaznivo dejanje storjeno, evropski delegirani tožilec v tisti državi članici, ki je v skladu s svojim nacionalnim pravom pristojna za kaznivo dejanje, brez poseganja v pravila iz člena 25(2) in (3) začne preiskavo in to zabeleži v sistemu vodenja zadev.
2. Kadar se EJT po preverjanju v skladu s členom 24(6) odloči, da bo začelo preiskavo, o tem brez odlašanja obvesti organ, ki je poročal o kaznivem ravnanju v skladu s členom 24(1) ali (2).

3. Kadar evropski delegirani tožilec ni začel preiskave, stalni senat, ki mu je bila zadeva dodeljena, pod pogoji iz odstavka 1 naloži evropskemu delegiranemu tožilcu, da sproži preiskavo.
4. Zadevo praviloma sproži in obravnava evropski delegirani tožilec iz države članice, v kateri je težišče kriminalne dejavnosti, ali, kadar je bilo storjenih več med seboj povezanih kaznivih dejanj, ki so v pristojnosti EJT, iz države članice, v kateri je bilo storjenih največ kaznivih dejanj. Evropski delegirani tožilec iz druge države članice, ki je pristojna za zadevo, sme začeti preiskavo ali mu pristojni stalni senat lahko naloži, da začne preiskavo, samo, kadar je odstopanje od pravila iz prejšnjega stavka ustrezno utemeljeno, ob upoštevanju naslednjih meril po naslednjem prednostnem vrstnem redu:
 - (a) kraj, v katerem ima osumljenec ali obdolženec običajno prebivališče;
 - (b) državljanstvo osumljenca ali obdolženca;
 - (c) kraj, kjer je nastala glavna finančna škoda.
5. Dokler ni sprejeta odločitev o pregonu na podlagi člena 36, lahko pristojni stalni senat v zadevi, ki je v pristojnosti več kot ene države članice in po posvetovanju z zadevnimi evropskimi tožilci in/ali evropskimi delegiranimi tožilci, odloči, da:
 - (a) predodeli zadevo evropskemu delegiranemu tožilcu v drugi državi članici;

(b) združi ali razdruži zadeve in za vsako zadevo izbere evropskega delegiranega tožilca, ki jo bo obravnaval,

če so take odločitve v splošnem interesu pravičnosti in v skladu z merili za izbiro evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo v skladu z odstavkom 4 tega člena.

6. Kadar stalni senat odloča o predodelitvi, združitvi ali razdružitvi zadeve, ustrezno upošteva trenutno stanje preiskav.
7. EJT brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojne nacionalne organe o vsaki odločitvi, da bo sprožilo preiskavo.

Člen 27

Pravica do prevzema prevzema zadeve

1. EJT se po prejemu vseh ustreznih informacij v skladu s členom 24(2) čim prej, vendar najpozneje v petih dneh po prejemu informacij od nacionalnih organov, odloči, ali bo uveljavljalo pravico do prevzema prevzema zadeve, in o tej odločitvi obvesti nacionalne organe. Evropski glavni tožilec lahko v posebnih primerih sprejme obrazloženo odločitev glede podaljšanje tega roka za največ pet dni in o tem ustrezno obvesti nacionalne organe.
2. Nacionalni organi se med tekom rokov iz odstavka 1 vzdržijo sprejemanja vseh odločitev na podlagi nacionalnega prava, katerih učinek bi lahko bil, da EJT ne bi moglo uveljavljati pravice do prevzema zadeve.

Nacionalni organi sprejmejo vse nujne ukrepe, ki so na podlagi nacionalnega prava potrebni za zagotovitev učinkovite preiskave in pregona.

3. Če EJT kako drugače kot prek obvestila iz člena 24(2) izve, da so pristojni organi države članice že sprožili preiskavo kaznivega dejanja, za katero bi lahko bilo pristojno, o tem brez odlašanja obvesti te organe. Potem ko je bilo ustrezno obveščeno v skladu s členom 24(2), se EJT odloči, ali bo uveljavljalo pravico do prevzema zadeve. To odločitev sprejme v rokih iz odstavka 1 tega člena.
4. Preden se odloči glede uveljavljanja pravice do prevzema zadeve, se EJT po potrebi posvetuje s pristojnimi organi zadevne države članice.
5. Če EJT uveljavlja pravico do prevzema zadeve, pristojni organi držav članic predajo spis EJT in ne izvajajo nadaljnjih preiskovalnih ukrepov v zvezi z istim kaznivim dejanjem.
6. Pravico do prevzema zadeve iz tega člena lahko uveljavlja evropski delegirani tožilec iz katere koli države članice, katere pristojni organi so začeli preiskavo kaznivega dejanja, ki spada v področje uporabe členov 22 in 23.

Kadar evropski delegirani tožilec, ki je bil obveščen v skladu s členom 24(2), ne namerava uveljavljati pravice do prevzema zadeve, o tem prek evropskega tožilca svoje države članice obvesti pristojni stalni senat, da bi ta lahko sprejel odločitev v skladu s členom 10(4).

7. Kadar se je EJT vzdrži izvajanja svoje pristojnosti, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojne nacionalne organe. Pristojni nacionalni organi kadar koli med postopkom obvestijo EJT o vseh novih dejstvih, na podlagi katerih bi EJT lahko spremenil svojo odločitev o neizvajanju pristojnosti.

EJT lahko po prejemu takšnega obvestila uveljavlja pravico do prevzema zadeve, pod pogojem, da nacionalna preiskava še ni zaključena in da na sodišče še ni vložena obtožnica. Odločitev se sprejme v roku iz odstavka 1.

8. Kadar v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so povzročila ali bi lahko povzročila škodo finančnim interesom Unije v višini manj kot 100 000 EUR, kolegij glede na težo kaznivega dejanja ali zapletenost postopka v posamezni zadevi, meni, da preiskava ali pregon na ravni Unije nista potrebna, izda v skladu s členom 9(2) splošne smernice, ki evropskim delegiranim tožilcem omogočajo, da se samostojno in brez nepotrebnega odlašanja odločijo, da ne bodo prevzeli zadeve.

V smernicah je treba ustrezno podrobno določiti, v katerih okoliščinah se uporabljajo, in oblikovati jasna merila, pri čemer je treba zlasti upoštevati naravo kaznivega dejanja, nujnost razmer in zavezo pristojnih nacionalnih organov, da sprejmejo vse potrebne ukrepe za popolno povrnitev škode, ki je povzročena finančnim interesom Unije.

9. Da se zagotovi usklajena uporaba smernic, evropski delegirani tožilec obvesti pristojni stalni senat o vsaki odločitvi, sprejeti v skladu z odstavkom 8, vsak stalni senat pa letno poroča kolegiju o uporabi smernic.

Člen 28

Izvajanje preiskave

1. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, lahko v skladu s to uredbo in nacionalnim pravom preiskovalne ukrepe in druge ukrepe sprejema sam ali to naloži pristojnim organom v svoji državi članici. Ti organi v skladu z nacionalnim pravom zagotovijo, da se upoštevajo vsa navodila, in izvajajo ukrepe, ki so jim dodeljeni. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, prek sistema vodenja zadev poroča pristojnemu evropskemu tožilcu in stalnemu senatu o vsakem bistvenem razvoju zadeve v skladu s pravili, določenimi v poslovniku EJT.

2. Pristojni nacionalni organi kadar koli med preiskavo, ki jo izvaja EJT, sprejmejo nujne ukrepe v skladu z nacionalnim pravom, potrebne za zagotovitev učinkovite preiskave, tudi če ne ukrepajo izrecno na podlagi navodila evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo. Nacionalni organi brez nepotrebnega odlašanja obvestijo evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, o nujnih ukrepih, ki so jih sprejeli.
3. Pristojni stalni senat lahko na predlog nadzorjuočega evropskega tožilca odloči zadevo predodeliti drugemu evropskemu delegiranemu tožilcu v isti državi članici, če evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo:
 - (a) ne more opraviti preiskave ali pregona ali
 - (b) ne upošteva navodil pristojnega stalnega senata ali evropskega tožilca.
4. V izjemnih primerih in po prejemu odobritve pristojnega stalnega senata, se lahko nadzorjuoč evropski tožilec sprejme obrazloženo odločitev, da bo osebno izvedel preiskavo, in sicer tako, da preiskovalne in druge ukrepe sprejema osebno ali to naloži pristojnim organom v svoji državi članici, če se to zdi nujno potrebno zaradi učinkovitosti preiskave ali pregona zaradi enega ali več naslednjih meril:
 - (a) težo kaznivega dejanja, zlasti glede njegovih možnih posledic na ravni Unije;

- (b) če preiskava zadeva uradnike ali druge uslužbence Unije ali člane institucij Unije;
- (c) če mehanizem predodelitve iz odstavka 3 ne deluje.

V takšnih izjemnih okoliščinah države članice zagotovijo, da ima evropski tožilec pravico odrediti ali zahtevati preiskovalne ukrepe in druge ukrepe in da ima vsa pooblastila, pristojnosti in obveznosti evropskega delegiranega tožilca v skladu s to uredbo in nacionalnim pravom.

Pristojni nacionalni organi in evropski delegirani tožilci, ki jih primer zadeva, se brez nepotrebnega odlašanja obvestijo o odločitvi, sprejeti na podlagi tega odstavka.

Člen 29

Odvzem privilegijev ali imunitet

1. Kadar preiskave, ki jih izvaja EJT, vključujejo osebe, zaščitene s privilegijem ali imuniteto na podlagi nacionalnega prava, in tak privilegij ali imuniteta ovira izvedbo določene preiskave, evropski glavni tožilec poda obrazloženo pisno zahtevo za njen odvzem v skladu s postopki, določenimi v zadevnem nacionalnem pravu.

2. Kadar preiskave, ki jih izvaja EJT, vključujejo osebe, zaščitene s privilegiji ali imunitetami na podlagi prava Unije, zlasti Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske unije, in tak privilegij ali imuniteta ovira izvedbo določene preiskave, evropski glavni tožilec poda obrazloženo pisno zahtevo za njen odvzem v skladu s postopki, določenimi v pravu Unije.

ODDELEK 2

PRAVILA O PREISKOVALNIH UKREPIH IN DRUGIH UKREPIH

Člen 30

Preiskovalni ukrepi in drugi ukrepi

1. Vsaj v primerih, ko se kaznivo dejanje, ki je predmet preiskave, kaznuje z najvišjo predpisano sankcijo najmanj štirih let zapora, države članice zagotovijo, da imajo evropski delegirani tožilci pravico odrediti ali zahtevati naslednje preiskovalne ukrepe:
 - (a) preiskavo vseh prostorov, zemljišč, prevoznih sredstev, zasebnih prebivališč, oblek in drugega osebnega premoženja ali računalniškega sistema ter sprejetje vseh varnostnih ukrepov, ki so potrebni, da se ohrani njihova celovitost ali prepreči izguba ali okuženost dokazov;

- (b) zagotovitev predložitve vseh ustreznih predmetov ali dokumentov v izvorni obliki ali drugi posebej določeni obliki;
- (c) zagotovitev predložitve shranjenih računalniških podatkov, ki so lahko šifrirani ali dešifrirani ter v izvorni obliki ali drugi posebej določeni obliki, vključno s podatki o bančnem računu in prometu, z izjemo podatkov, ki se izrecno zadržijo v skladu z nacionalnim pravom na podlagi drugega stavka člena 15(1) Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹;
- (d) začasno zavarovanje predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, ali premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, vključno s sredstvi, za katere se pričakuje, da jih bo zaseglo sodišče prve stopnje, če obstaja razlog za domnevo, da bo lastnik, posestnik ali upravitelj teh predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, ali te premoženjske koristi poskušal preprečiti izvršitev odredbe o zasegu;
- (e) prežezanje vhodnih in izhodnih elektronskih komunikacij osumljenca ali obdolženca prek vseh sredstev elektronske komunikacije, ki jih uporablja osumljenec ali obdolženec;
- (f) iskanje in sledenje predmetu s tehničnimi sredstvi, vključno z nadzorovanimi pošiljkami blaga.

¹ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

2. Brez poseganja v člen 29 lahko za preiskovalne ukrepe iz odstavka 1 tega člena veljajo pogoji v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, če so v nacionalnem pravu določene posebne omejitve, ki se uporabljajo za posamezne kategorije oseb ali poklicev, ki so pravno zavezani obveznosti varovanja zaupnosti.
3. Za preiskovalne ukrepe iz točk (c), (e) in (f) odstavka 1 tega člena lahko veljajo dodatni pogoji, vključno z omejitvami, določeni v veljavnem nacionalnem pravu. Države članice lahko zlasti omejijo uporabo točk (e) in (f) odstavka 1 tega člena na določena huda kazniva dejanja. Države članice, ki nameravajo uporabiti take omejitve, uradno obvestijo EJT o ustreznem seznamu določenih hudih kaznivih dejanj v skladu s členom 117.
4. Evropski delegirani tožilci imajo pravico, da poleg ukrepov iz odstavka 1 v svojih državah članicah zahtevajo ali odredijo vse druge ukrepe, ki jih imajo na voljo tožilci po nacionalnem pravu v podobnih nacionalnih zadevah.
5. Evropski delegirani tožilci lahko ukrepe iz odstavkov 1 in 4 odredijo le, če obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi s zadevnim specifičnim ukrepom lahko pridobili informacije ali dokaze, ki bi koristili preiskavi, in če ni na voljo nobenega milejšega ukrepa, s katerim bi lahko dosegli isti cilj. Postopke in načine za sprejetje ukrepov ureja veljavno nacionalno pravo.

Člen 31
Čezmejne preiskave

1. Evropski delegirani tožilci tesno sodelujejo, tako da si v čezmejnih zadevah pomagajo in se redno posvetujejo. Če je treba ukrep izvesti v državi članici, ki ni država članica evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, ta evropski delegirani tožilec odloči o sprejetju potrebnega ukrepa in ga dodeli evropskemu delegiranemu tožilcu, ki se nahaja v državi članici, kjer je treba izvesti ukrep.
2. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, lahko dodeli vsak ukrep, ki mu je na voljo v skladu s členom 30. Utemeljitev in sprejetje takšnih ukrepov ureja pravo države članice evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo. Če evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, preiskovalni ukrep dodeli enemu ali več evropskim delegiranim tožilcem iz druge države članice, obenem o tem obvesti svojega nadzorjuočega evropskega tožilca.
3. Če je po pravu države članice pomočnika evropskega delegiranega tožilca za ukrep potrebna sodna odobritev, pomočnik evropskega delegiranega tožilca to odobritev pridobi v skladu s pravom navedene države članice.

Če je sodna odobritev za dodeljeni ukrep zavrnjena, evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, umakne dodelitev.

Če po pravu države članice pomočnika evropskega delegiranega tožilca takšna sodna odobritev ni potrebna, potrebna pa je v skladu s pravom države članice evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, ta evropski delegirani tožilec pridobi odobritev in jo predloži skupaj z dodelitvijo.

4. Pomočnik evropskega delegiranega tožilca izvede dodeljeni ukrep ali naloži pristojnemu nacionalnemu organu, naj to stori.
5. Če pomočnik evropskega delegiranega tožilca meni, da:
 - (a) je dodelitev nepopolna ali vsebuje očitno pomembno napako,
 - (b) ukrepa iz utemeljenih in objektivnih razlogov ni mogoče sprejeti v roku, določenem v okviru dodelitve,
 - (c) bi z drugim, a milejšim ukrepom dosegli iste rezultate kot z dodeljenim ukrepom, ali
 - (d) dodeljeni ukrep v podobni nacionalni zadevi po pravu njegove države članice ne obstaja oziroma ne bi bil na voljo,

o tem obvesti svojega nadzorjuočega evropskega tožilca in se posvetuje z evropskim delegiranim tožilcem, ki obravnava zadevo, zaradi dvostranske rešitve vprašanja.

6. Če dodeljeni ukrep v povsem nacionalnem primeru ne obstaja, bi pa bila na voljo v čezmejnem primeru, ki ga urejajo pravni instrumenti o vzajemnem priznavanju ali čezmejnem sodelovanju, lahko zadevni evropski delegirani tožilci v dogovoru z zadevnimi nadzorujočimi evropskimi tožilci uporabijo takšne instrumente.
7. Če evropski delegirani tožilci v sedmih delovnih dneh vprašanja ne morejo rešiti in se dodelitev ohrani, se vprašanje odstopi pristojnemu stalnemu senatu. Enako velja, če se dodeljeni ukrep ne sprejme v roku, določenem v okviru dodelitve, ali v razumnem roku.
8. Pristojni stalni senat po potrebi pridobi mnenja evropskih delegiranih tožilcev, ki jih primer zadeva, ter nato v skladu z veljavnim nacionalnim pravom in to uredbo nemudoma odloči, ali in do kdaj naj pomočnik evropskega delegiranega tožilca sprejme potrebni dodeljeni ukrep ali nadomestni ukrep, ter to odločitev prek pristojnega evropskega tožilca sporoči navedenim evropskim delegiranim tožilcem.

Člen 32

Izvrševanje dodeljenih ukrepov

Dodeljeni ukrepi se izvajajo v skladu s to uredbo in pravom države članice pomočnika evropskega delegiranega tožilca. Upoštevajo se formalnosti in postopki, ki jih izrecno navede evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, razen če so takšne formalnosti in postopki v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli države članice pomočnika evropskega delegiranega tožilca.

Člen 33

Prijetje v predkazenskem postopku in čezmejna predaja

1. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, lahko odredi ali zahteva prijetje osumljenca ali obdolženca ali njegovo pridržanje v predkazenskem postopku v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja v podobnih nacionalnih zadevah.
2. Kadar sta potrebna prijetje in predaja osebe, ki ni navzoča v državi članici, v kateri se nahaja evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, slednji izda evropski nalog za prijetje ali zaprosi pristojni organ navedene države članice za njegovo izdajo v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ¹.

¹ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

ODDELEK 3

PRAVILA O PREGONU

Člen 34

Odstop zadeve in prenos postopka na nacionalne organe

1. Kadar preiskava, ki jo opravlja EJT, pokaže, da dejstva, ki so predmet preiskave, ne predstavljajo kaznivega dejanja, za katera je ETJ na podlagi členov 22 in 23 pristojno, pristojni stalni senat odloči, da se zadeva brez nepotrebnega odlašanja odstopi pristojnim nacionalnim organom.
2. Kadar preiskava, ki jo opravlja EJT, pokaže, da posebni pogoji za izvajanje njegove pristojnosti iz člena 25(2) in (3) niso več izpolnjeni, pristojni stalni senat odloči, da se zadeva brez nepotrebnega odlašanja odstopi pristojnim nacionalnim organom še pred začetkom preгона pred nacionalnimi sodišči.
3. Kadar v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so povzročila ali bi lahko povzročila škodo finančnim interesom Unije v višini manj kot 100 000 EUR, kolegij meni, da glede na težo kaznivega dejanja ali zapletenost postopka v posamezni zadevi ni potrebe za preiskavo ali pregon zadeve na ravni Unije in da bi bilo v interesu učinkovitosti preiskave ali preгона, v skladu s členom 9(2) izda splošne smernice, ki omogočajo stalnim senatom, da zadevo odstopijo pristojnim nacionalnim organom.

Take smernice prav tako omogočijo stalnim senatom, da zadevo odstopijo pristojnim nacionalnim organom v primerih, kadar EJT izvaja pristojnost za kazniva dejanja iz točk (a) in (b) člena 3(2) Direktive (EU) 2017/...⁺, in kadar škoda, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Unije, ne presega škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena drugi žrtvi.

Za zagotovitev usklajene uporabe smernic vsak stalni senat kolegiju letno poroča o njihovi uporabi.

Takšni odstopi vključujejo tudi vsa neločljivo povezana kazniva dejanja, za katera je pristojno EJT, kot je določeno v členu 22(3).

4. Stalni senat o vsaki odločitvi, da zadevo odstopi nacionalnim organom na podlagi odstavka 3, obvesti evropskega glavnega tožilca. Evropski glavni tožilec lahko v treh dneh po prejemu te informacije zaprosi stalni senat za ponovno preučitev njegove odločitve, če evropski glavni tožilec meni, da je to potrebno zaradi zagotavljanja usklajene politike EJT glede odstopa. Če je evropski glavni tožilec član zadevnega stalnega senata, izvršuje pravico zahtevati zadevni pregled eden od namestnikov evropskega glavnega tožilca.
5. Kadar pristojni nacionalni organi niso pripravljene prevzeti zadeve v skladu z odstavkoma 2 in 3 v roku največ 30 dni, EJT obdrži pristojnosti za izvedbo pregona ali opustitev zadeve v skladu s pravili, določenimi v tej uredbi.

⁺ UL: prosimo vstavite številko direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

6. Kadar je po mnenju EJT opustitev zadeve v skladu s členom 39(3) in če tako zahteva nacionalni organ, stalni senat zadevo brez odlašanja odstopi navedenemu organu.
7. Če se po odstopu v skladu z odstavkom (1), (2) ali (3) tega člena in členom 25(3) nacionalni organ odloči začeti preiskavo, EJT preda spis navedenemu nacionalnemu organu, ne sprejme več nobenih nadaljnjih preiskovalnih ali tožilskih ukrepov in zaključi zadevo.
8. Če je spis predan v skladu z odstavkom (1), (2), ali (3) tega člena in členom 25(3), EJT o predaji obvesti ustrezne institucije, organe, urade in agencije Unije ter, kjer je to potrebno v skladu z nacionalnim pravom, osumljence ali obdolžence in žrtve kaznivega dejanja.

Člen 35
Zaključek preiskave

1. Ko je po mnenju evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, preiskava končana, nadzorujočemu evropskemu tožilcu predloži poročilo s povzetkom zadeve in osnutkom odločitve o morebitnem pregonu pred nacionalnim sodiščem ali o preučitvi možnosti odstopa zadeve, opustitve zadeve ali poenostavljenega postopka pregona v skladu s členi 34, 39 ali 40. Nadzorujoči evropski tožilec navedene dokumente posreduje pristojnemu stalnemu senatu in jim, če je to po njegovem mnenju potrebno, priloži lastno oceno. Če stalni senat v skladu s členom 10(3) sprejme odločitev, ki jo predlaga evropski delegirani tožilec, slednji ustrezno dalje postopa.
2. Če stalni senat na podlagi prejetih poročil ne namerava sprejeti odločitve, ki jo predlaga evropski delegirani tožilec, po potrebi sam pregleda spis, preden sprejme končno odločitev ali da nadaljnja navodila evropskemu delegiranemu tožilcu.
3. Kadar je primerno, evropski delegirani tožilec v poročilu navede tudi ustrezno obrazložitev za vložitev obtožnice bodisi pri sodišču države članice, kjer se evropski delegirani tožilec nahaja, ali v skladu s členom 26(4) pri sodišču druge države članice, ki ima pristojnost za zadevo.

Člen 36

Pregon pred nacionalnimi sodišči

1. Ko evropski delegirani tožilec predloži osnutek sklepa, v katerem predlaga vložitev obtožnice, stalni senat po postopkih iz člena 35 odloči o tem osnutku v roku 21 dni. Stalni senat ne more odločiti, da opusti zadevo, če se v osnutku sklepa predlaga vložitev obtožnice.
2. Kadar stalni senat ne odloči v roku 21 dni, se šteje, da je sklep, ki ga je predlagal evropski delegirani tožilec, sprejet.
3. Kadar ima pristojnost za zadevo več kot ena država članica, se stalni senat načeloma odloči začeti pregon v tej zadevi v državi članici evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo. Vendar se lahko stalni senat ob upoštevanju poročila, predloženega v skladu s členom 35(1), odloči začeti pregon v drugi državi članici, če ima za to dovolj upravičene razloge, pri čemer upošteva merila iz člena 26(4) in (5), ter za to ustrezno pooblasti evropskega delegiranega tožilca navedene države članice.
4. Pred odločitvijo o vložitvi obtožnice se lahko pristojni stalni senat na predlog evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, odloči za združitev več zadev proti isti osebi ali osebam, ki jih preiskujejo različni evropski delegirani tožilci, z namenom izvedbe preгона v teh zadevah pred sodišči ene same države članice, ki ima v skladu s svojim pravom pristojnost za vsako od teh zadev.

5. Ko je sprejeta odločitev o državi članici, v kateri bo začet pregon, se pristojno nacionalno sodišče v tej državi članici določi na podlagi nacionalnega prava.
6. Glavni urad o odločitvi za pregon uradno obvesti pristojne nacionalne organe, zainteresirane osebe ter ustrezne institucije, organe, urade in agencije Unije, kadar je to potrebno zaradi izterjave, nadaljnjih upravnih ukrepov ali spremljanja.
7. Če mora tožilstvo po sodbi sodišča sprejeti odločitev o tem, ali naj vloži pritožbo, evropski delegirani tožilec predloži poročilo, vključno z osnutkom odločitve, pristojnemu stalnemu senatu in počaka na njegova navodila. Če v roku, ki ga določa nacionalno pravo, ni mogoče dočakati teh navodil, lahko evropski delegirani tožilec vloži pritožbo brez predhodnih navodil stalnega senata in nato stalnemu senatu brez odlašanja predloži poročilo. Stalni senat nato naroči evropskemu delegiranemu tožilcu, naj bodisi vztraja pri pritožbi ali jo umakne. Enak postopek se uporabi, če bi med sodnim postopkom in v skladu z veljavnim nacionalnim pravom evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, zavzel stališče, ki bi povzročilo opustitev zadeve.

Člen 37

Dokazi

1. Dokazi, ki jih sodišču predložijo tožilci EJT ali obtoženec, se ne smejo zavrniti kot nedopustni le zato, ker so bili zbrani v drugi državi članici ali v skladu s pravom druge države članice.
2. Ta uredba ne vpliva na pristojnost sodišča prve stopnje, da prosto oceni dokaze, ki jih predložijo obtoženec ali tožilci EJT.

Člen 38

Razpolaganje z zaseženimi sredstvi

Če pristojno nacionalno sodišče v skladu z zahtevami in postopki po nacionalnem pravu, vključno z nacionalnim pravom o prenosu Direktive 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹, dokončno odloči, da se zaseže kakršno koli premoženje, povezano s kaznivim dejanjem, ali premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem, ki sodi v pristojnost EJT, se s takimi sredstva ali premoženjsko koristjo razpolaga v skladu z veljavnim nacionalnim pravom. Takšno razpolaganje nima negativnega vpliva na pravice Unije ali drugih žrtev do nadomestila za škodo, ki so jo utrpeli.

¹ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

ODDELEK 4

PRAVILA O ALTERNATIVNIH UKREPIH NAMESTO PREGONA

Člen 39

Opustitev zadeve

1. Kadar pregon na podlagi prava države članice evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, postane nemogoč, stalni senat na podlagi poročila, ki ga evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, predloži v skladu s členom 35(1), sklene opustiti zadevo, ki se vodi glede določene osebe, iz katerega koli od naslednjih razlogov:
 - (a) smrt osumljenca ali obdolženca oziroma prenehanje osumljene ali obdolžene pravne osebe;
 - (b) neprištevnost osumljenca ali obdolženca;
 - (c) pomilostitev, izrečena osumljencu ali obdolžencu;
 - (d) imuniteta, priznana osumljencu ali obdolžencu, razen če je bila preklicana;
 - (e) potek zakonsko določenega zastaralnega roka za pregon;
 - (f) zadeva, ki se vodi glede osumljenca ali obdolženca, je bila v zvezi z istimi dejanji že dokončno zaključena;
 - (g) pomanjkanje ustreznih dokazov.

2. Odločitev v skladu z odstavkom 1 ne preprečuje nadaljnjih preiskav na podlagi novih dejstev, ki jih EJT v času odločitve ni poznalo in ki so postala poznana po odločitvi. Odločitev o ponovni uvedbi preiskav na podlagi takšnih novih dejstev sprejme pristojni stalni senat.

3. Če je EJT pristojno v skladu s členom 22(3), zadevo opusti šele po posvetovanju z nacionalnimi organi države članice iz člena 25(6).

Če je primerno, stalni senat odstopi zadevo pristojnim nacionalnim organom v skladu s členom 34(6), (7) in (8). Enako velja v primerih, kadar EJT izvaja pristojnost v zvezi s kaznivimi dejanji iz točk (a) in (b) člena 3(2) Direktive (EU) 2017/...⁺ in kadar škoda, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Unije, ne presega škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena drugi žrtvi.

4. Če se zadeva opusti, EJT o takšni opustitvi uradno obvesti pristojne nacionalne organe in to sporoči ustreznim institucijam, organom, uradom in agencijam Unije ter, kjer je potrebno v skladu z nacionalnim pravom, osumljencem ali obdolžencem in žrtvam. Zadeve, ki jih opusti, lahko odstopi tudi uradu OLAF ali pristojnim nacionalnim upravnim oziroma sodnim organom zaradi izterjave ali drugih upravnih ukrepov.

⁺ UL: prosimo vstavite številko direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

ODDELEK 5

PRAVILA O POENOSTAVLJENIH POSTOPKIH

Člen 40

Poenostavljeni postopki pregona

1. Če je z veljavnim nacionalnim pravom določen poenostavljen postopek pregona, katerega cilj je dokončen zaključek zadeve na podlagi pogojev, dogovorjenih z osumljencem, lahko evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, v skladu s členom 10(3) in členom 35(1) pristojnemu stalnemu senatu predlaga, da se uporabi navedeni postopek v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu.

Kadar EJT izvaja pristojnost za kazniva dejanja iz točk (a) in (b) člena 3(2) Direktive (EU) 2017/...⁺ in kadar škoda, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Unije, ne presega škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena drugi žrtvi, se evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, posvetuje z nacionalnimi organi pregona preden predlaga uporabo poenostavljenega postopka pregona.

2. Stalni senat odloča o predlogu evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo, ob upoštevanju naslednjih razlogov:
 - (a) težo kaznivega dejanja, zlasti na podlagi povzročene škode;

⁺ UL: prosimo vstavite številko direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

- (b) pripravljenost domnevnega storilca kaznivega dejanja za odpravo škode, ki jo povzroči nezakonito ravnanje;
- (c) uporaba postopka bi bila v skladu s splošnimi cilji in temeljnimi načeli EJT, kot so določeni v tej uredbi.

Kolegij v skladu s členom 9(2) sprejme smernice o uporabi teh razlogov.

3. Če se stalni senat strinja s predlogom, evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, uporabi poenostavljeni postopek pregona v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu, in ga evidentira v sistemu vodenja zadev. Ko se po izpolnitvi pogojev, dogovorjenih z osumljencem, poenostavljeni postopek pregona konča, stalni senat naloži evropskemu delegiranemu tožilcu, naj ukrepa naj ukrepa z namenom dokončnega zaključka zadeve.

POGLAVJE VI

PROCESNA JAMSTVA

Člen 41

Obseg pravic osumljencev in obdolžencev

1. Dejavnosti EJT se izvajajo ob polnem upoštevanju pravic osumljencev in obdolžencev, vsebovanih v Listini, vključno s pravico do poštenega sojenja in pravico do obrambe.
2. Vsak osumljenec ali obdolženec v kazenskem postopku EJT ima najmanj naslednje procesne pravice, določene v pravu Unije, med drugim v direktivah o pravicah osumljencev in obdolžencev v kazenskih postopkih, kakor se izvajajo z nacionalnim pravom, na primer:
 - (a) pravica do tolmačenja in prevajanja, kot je določena v Direktivi 2010/64/EU;
 - (b) pravica do obveščnosti in dostopa do gradiva v zadevi, kot je določena v Direktivi 2012/13/EU;

- (c) pravica do dostopa do odvetnika in pravico do komunikacije s tretjimi osebami in njihove obveščenosti v primeru pridržanja, kot je določena v Direktivi 2013/48/EU;
 - (d) pravica do molka in pravico do domneve nedolžnosti, kot sta določeni v Direktivi (EU) 2016/343;
 - (e) pravica do pravne pomoči, kot je določena v Direktivi (EU) 2016/1919.
3. Brez poseganja v pravice iz tega poglavja imajo osumljenci in obdolženci ter vse druge osebe, vključene v postopke EJT, vse procesne pravice, ki so jim priznane v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, vključno z možnostjo, da predložijo dokaze, zahtevajo postavitve izvedencev oziroma pridobitev izvedenskega mnenja in zaslišanje prič ter da EJT pozovejo, da takšne ukrepe pridobi v imenu obrambe.

Člen 42
Sodni nadzor

1. Postopkovne akte EJT, ki naj bi imeli pravne učinke v razmerju do tretjih, presojuje pristojna nacionalna sodišča v skladu z zahtevami in postopki, določenimi v nacionalnem pravu. Enako velja, če EJT ne sprejme postopkovnih aktov, ki naj bi imeli pravne učinke v razmerju do tretjih, če jih je bilo EJT pravno zavezano sprejeti na podlagi te uredbe.
2. Sodišče je v skladu s členom 267 PDEU pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:
 - (a) veljavnosti postopkovnih aktov EJT, v kolikor se takšno vprašanje veljavnosti postavi kateremu koli sodišču države članice neposredno na podlagi prava Unije;
 - (b) razlage ali veljavnosti določb prava Unije, vključno s to uredbo,
 - (c) razlage členov 22 in 25 te uredbe v zvezi s kakršnim koli sporom o pristojnosti med EJT in pristojnimi nacionalnimi organi.
3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena odločitve EJT o opustitvi zadeve, če se izpodbijajo neposredno na podlagi prava Unije, presoja Sodišče Evropske unije v skladu s četrtem odstavkom člena 263 PDEU.

4. Sodišče je v skladu s členom 268 PDEU pristojno v vseh sporih glede nadomestila škode, ki jo povzroči EJT.
5. Sodišče je v skladu s členom 272 PDEU pristojno v vseh sporih glede arbitražnih klavzul v pogodbah, ki jih sklene EJT.
6. Sodišče je v skladu s členom 270 PDEU pristojno v vseh sporih glede vprašanj, povezanih z osebjem.
7. Sodišče je pristojno za razrešitev evropskega glavnega tožilca v skladu s členom 14(5) ali evropskih tožilcev v skladu s členom 16(5).
8. Ta člen ne posega v sodni nadzor, ki ga izvaja Sodišča v skladu s četrtem odstavkom člena 263 PDEU glede odločitev EJT, ki vplivajo na pravice oseb, na katere se nanašajo podatki, na podlagi poglavja VIII, ter odločitev EJT, ki niso postopkovni akti, na primer odločitev EJT v zvezi s pravico javnega dostopa do dokumentov, ali odločitev o razrešitvi evropskih delegiranih tožilcev, sprejetih v skladu s členom 17(3) te uredbe, ter katerih koli drugih upravnih odločitev.

POGLAVJE VII

OBDELAVA INFORMACIJ

Člen 43

Dostop EJT do informacij

Evropski delegirani tožilci lahko pod pogoji, ki so enaki tistim, ki veljajo po nacionalnem pravu v podobnih zadevah, pridobijo vse ustrezne informacije, shranjene v nacionalnih podatkovnih zbirkah o kazenskih preiskavah in zbirkah organov odkrivanja in pregona pa tudi v drugih ustreznih registrih javnih organov.

EJT lahko pridobi tudi vse ustrezne informacije, ki sodijo v njegovo pristojnost in so shranjene v podatkovnih zbirkah in registrih institucij, organov, uradov in agencij Unije.

Člen 44

Sistem vodenja zadev

1. EJT vzpostavi sistem vodenja zadev, ki se vodi in upravlja v skladu s pravili iz te uredbe in poslovnika EJT.

2. Namen sistema vodenja zadev je:
 - (a) podpreti EJT pri vodenju preiskav in pregona, zlasti z upravljanjem notranjega poteka dela z informacijami in s podporo preiskovalnemu delu v čezmejnih primerih;
 - (b) v glavnem uradu in evropskim delegiranim tožilcem zagotoviti zanesljiv dostop do informacij o preiskavah in pregonu;
 - (c) omogočiti navzkrižno primerjavo informacij in pridobivanje podatkov za operativne analize in statistične namene;
 - (d) olajšati spremljanje, da se zagotovi zakonita obdelava operativnih osebnih podatkov, skladna z zadevnimi določbami te uredbe.
3. Sistem vodenja zadev je lahko povezan z varovano telekomunikacijsko povezavo iz člena 9 Sklepa Sveta 2008/976/PNZ¹.
4. Sistem vodenja zadev zajema:
 - (a) register informacij, ki jih EJT pridobi v skladu s členom 24, tudi vseh odločitev v zvezi s temi informacijami,
 - (b) kazalo vseh spisov,

¹ Sklep Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24.12.2008, str. 130).

- (c) vse informacije iz spisov, ki se hranijo v elektronski obliki v sistemu vodenja zadev v skladu s členom 45(3).

Kazalo ne sme vsebovati nobenih operativnih osebnih podatkov, razen podatkov, ki so potrebni za identifikacijo zadev ali določitev medsebojne povezave med različnimi spisi.

5. EJT pri obdelavi operativnih osebnih podatkov ne sme ustvariti nobenih drugih avtomatskih datotek, razen spisov, ki so v skladu s to uredbo in s poslovníkom EJT. Podrobnosti o teh drugih avtomatskih datotekah se sporočijo Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov.

Člen 45

Spisi EJT

1. Če se EJT odloči, da bo začelo preiskavo ali uveljavilo svojo pravico do prevzema zadeve v skladu s to uredbo, evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, odpre spis.

Spis vsebuje vse informacije in dokaze, ki so na voljo evropskemu delegiranemu tožilcu in se nanašajo na preiskavo ali pregon, ki ju izvaja EJT.

Ko se preiskava začne, se informacije iz registra iz člena 44(4)(a) vključijo v spis.

2. Spis vodi evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, v skladu s pravom svoje države članice.

Poslovník EJT lahko vsebuje pravila o organizaciji in vodenju spisov v obsegu, ki je potreben za zagotovitev delovanja EJT kot enotnega urada. Osumljencem in obdolžencem ter drugim osebam, udeleženiim v postopku, dostop do spisa odobri evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, v skladu s pravom države članice navedenega tožilca.

3. V sistemu vodenja zadev EJT so zajete vse informacije in dokazi iz spisa, ki se lahko hrani v elektronski obliki, da se glavnemu uradu omogoči opravljanje njegovih nalog v skladu s to uredbo. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, zagotovi, da se vsebina informacij v sistemu vodenja zadev stalno ujema s spisom, zlasti da se operativni osebni podatki v sistemu vodenja zadev izbrišejo ali popravijo, če so bili takšni podatki izbrisani ali popravljeni v ustreznem spisu.

Člen 46

Dostop do sistema vodenja zadev

Evropski glavni tožilec, namestniki evropskega glavnega tožilca, drugi evropski tožilci in evropski delegirani tožilci imajo neposreden dostop do registra in kazala.

Nadzorujoči evropski tožilec in pristojni stalni senat imata pri izvrševanju svojih pristojnosti v skladu s členoma 10 in 12 neposredni dostop do informacij, ki se hranijo v elektronski obliki v sistemu vodenja zadev. Nadzorujoči evropski tožilec ima tudi neposreden dostop do spisa. Pristojni stalni senat ima dostop do spisa na zahtevo.

Drugi evropski delegirani tožilci lahko zahtevajo dostop do informacij, ki se hranijo v elektronski obliki v sistemu vodenja zadev, in do vseh spisov. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, odloča o odobritvi tega dostopa drugim evropskim delegiranim tožilcem v skladu z veljavnim nacionalnim pravom. Če se dostop ne odobri, se lahko zadeva predloži pristojnemu stalnemu senatu. Pristojni stalni senat zasliši zadevnega evropskega delegiranega tožilca, kolikor je to potrebno, in se nato odloči v skladu z veljavnim nacionalnim pravom in to uredbo.

V poslovniku EJT se določijo dodatna pravila glede pravice do dostopa in postopek za določitev obsega dostopa do sistema vodenja zadev za evropskega glavnega tožilca, namestnike evropskega glavnega tožilca, druge evropske tožilce, evropske delegirane tožilce in osebje EJT, v kolikor ga potrebujejo za opravljanje svojih dolžnosti.

POGLAVJE VIII

VARSTVO PODATKOV

Člen 47

Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov

1. Osebni podatki so:
 - (a) obdelani zakonito in pošteno („zakonitost in poštenost“);
 - (b) zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni; nadaljnja obdelava v namene arhiviranja v javnem interesu, v znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene ne velja za nezdružljivo s prvotnimi nameni pod pogojem, da EJT zagotovi ustrezne zaščitne ukrepe za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki („omejitev namena“);
 - (c) ustrezni, relevantni in ne pretirani glede na namene, za katere se obdelujejo („najmanjši obseg podatkov“);
 - (d) točni in po potrebi posodobljeni; sprejeti je treba vse razumne ukrepe za zagotovitev, da se netočni osebni podatki brez odlašanja izbrišejo ali popravijo ob upoštevanju namenov, za katere se obdelujejo („točnost“);

- (e) hranjeni v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, le toliko časa, kolikor je potrebno za namene, za katere se osebni podatki obdelujejo; osebni podatki se lahko shranjujejo za daljše obdobje, če bodo obdelani zgolj za namene arhiviranja v javnem interesu, za znanstveno- ali zgodovinsko-raziskovalne namene ali statistične namene, pod pogojem, da EJT zagotovi ustrezne zaščitne ukrepe za pravice in svoboščine posameznikov, zlasti z izvajanjem ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov, ki se zahtevajo po tej uredbi („omejitev shranjevanja“);
 - (f) obdelani na način, ki zagotavlja ustrezno varnost osebnih podatkov, vključno z zaščito pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo ter pred nenamerno izgubo, uničenjem ali poškodbo z ustreznimi tehničnimi ali organizacijskimi ukrepi („celovitost in zaupnost“).
2. EJT je odgovorno za skladnost z odstavkom 1 in je to skladnost tudi zmožno dokazati („odgovornost“), kadar se osebni podatki delno ali v celoti obdelujejo z avtomatiziranimi sredstvi in kadar se osebni podatki, ki so del zbirke ali so namenjeni oblikovanju dela zbirke, obdelujejo drugače kot z avtomatiziranimi sredstvi.
3. Obdelava s strani EJT za katerega koli od namenov iz člena 49, ki ni namen, za katerega so bili operativni podatki zbrani, je dovoljena, če:
- (a) je EJT pooblaščen za obdelavo takšnih operativnih osebnih podatkov za takšen namen v skladu s to uredbo; in

- (b) je obdelava potrebna in sorazmerna s takšnim drugim namenom v skladu s pravom Unije; ter
- (c) kadar je ustrezno, uporabe operativnih osebnih podatkov ne prepoveduje veljavno nacionalno procesno pravo o preiskovalnih ukrepih, sprejetih v skladu s členom 30. Veljavno nacionalno procesno pravo je pravo države članice, v kateri so bili podatki pridobljeni.

Člen 48

Upravni osebni podatki

1. Za vse upravne osebne podatke, ki jih obdeluje EJT, se uporablja Uredba (ES) št. 45/2001.
2. EJT v poslovniku oziroma v njegovih določbah o varstvu podatkov določi roke za hrambo upravnih osebnih podatkov.

Člen 49

Obdelava operativnih osebnih podatkov

1. EJT obdeluje operativne osebne podatke z avtomatiziranimi sredstvi ali v strukturiranih ročno vodenih datotekah v skladu s to uredbo in samo za naslednje namene:
 - (a) kazenske preiskave in pregon, ki se izvajajo v skladu s to uredbo, ali
 - (b) izmenjavo informacij s pristojnimi organi držav članic Evropske unije in drugimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije v skladu s to uredbo, ali
 - (c) sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami v skladu s to uredbo.
2. Vrste operativnih osebnih podatkov in kategorije posameznikov, na katere se nanašajo operativni osebni podatki, ki jih sme EJT obdelovati v kazalu iz točke (b) člena 44(4) za vsak namen iz odstavka 1 tega člena, so naštetje v Prilogi v skladu z odstavkom 3.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 115 za oblikovanje seznama kategorij operativnih osebnih podatkov in kategorij posameznikov iz odstavka 2 tega člena, na katere se nanašajo osebni podatki, in za posodobitev tega seznama, da bi upoštevali razvoj informacijske tehnologije in glede na napredek informacijske družbe.

Kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov, se za delegirane akte, sprejete v na podlagi tega odstavka, uporabi postopek iz člena 116.

4. EJT lahko začasno obdeluje operativne osebne podatke, da določi, ali so takšni podatki pomembni za njegove naloge in namene iz odstavka 1. Kolegij na predlog evropskega glavnega tožilca in po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov nadalje določi pogoje za obdelavo takšnih operativnih osebnih podatkov, zlasti kar zadeva dostop do podatkov in njihovo uporabo, pa tudi roke za hrambo in brisanje podatkov.
5. EJT obdeluje operativne osebne podatke tako, da je mogoče ugotoviti, kateri organ je podatke zagotovil ali od kod so bili podatki pridobljeni.
6. ETJ ob uporabi členov 57 do 62, kadar je ustrezno, ravna v skladu z nacionalnim procesnim pravom glede obveznosti zagotavljanja podatkov posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, in glede možnosti opustitve, omejitve ali zadržanja takšnih podatkov. Kadar je ustrezno, se evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, posvetuje z drugimi evropskimi delegiranimi tožilci, ki jih primer zadeva, preden sprejme odločitev v zvezi s členi 57 do 62.

Člen 50

Roki za hrambo operativnih osebnih podatkov

1. EJT redno pregleduje potrebo po hrambi obdelanih operativnih osebnih podatkov. Takšen pregled se opravi najpozneje tri leta po prvi obdelavi operativnih osebnih podatkov in nato vsaka tri leta. Če se operativni osebni podatki hranijo več kot pet let, se o tem ustrezno obvesti Evropski nadzornik za varstvo podatkov.
2. Operativni osebni podatki, ki jih obdeluje EJT, se ne shranjujejo dlje kot pet let potem, ko je postala oprostilna sodba v zadevi pravnomočna; če je bil obtoženec spoznan za krivega, se rok podaljša, dokler se izrečena sankcija ne izvrši ali dokler na podlagi prava države članice, v kateri je bila sankcija izrečena, ne more biti več izvršena.
3. EJT pred iztekom rokov iz odstavka 2 pregleda potrebo po nadaljnji hrambi operativnih osebnih podatkov, če in dokler je to potrebno za opravljanje njegovih nalog. Razloge za nadaljnjo hrambo podatkov mora utemeljiti in evidentirati. Če ne sprejme odločitve o nadaljnji hrambi operativnih osebnih podatkov, se ti podatki po treh letih samodejno izbrišejo.

Člen 51

Razlikovanje med različnimi kategorijami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki

EJT jasno razlikuje, kadar je to ustrezno in kolikor je to mogoče, med osebnimi operativnimi podatki različnih kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot so:

- (a) osebe, v zvezi s katerimi obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da so storile kaznivo dejanje ali ga nameravajo storiti;
- (b) osebe, ki so bile obsojene za kaznivo dejanje;
- (c) žrtve kaznivega dejanja ali osebe, v zvezi s katerimi zaradi nekaterih dejstev obstajajo razlogi za domnevo, da bi lahko postale žrtev kaznivega dejanja, in
- (d) druge osebe, povezane s kaznivim dejanjem, kot so osebe, od katerih bi se lahko zahtevalo pričanje v preiskavah v zvezi s kaznivimi dejanji ali poznejšimi kazenskimi postopki, osebe, ki lahko zagotovijo informacije o kaznivih dejanjih, ali stiki ali sodelavci ene od oseb iz točk (a) in (b).

Člen 52

Razlikovanje med operativnimi osebnimi podatki in preverjanje kakovosti osebnih podatkov

1. EJT razlikuje, kolikor je to mogoče, med operativnimi osebnimi podatki, ki temeljijo na dejstvih, in operativnimi osebnimi podatki, ki temeljijo na osebnih ocenah.

2. EJT sprejme vse ustrezne ukrepe, da se prepreči posredovanje in dostop do netočnih in nepopolnih operativnih osebnih podatkov ali osebnih podatkov, ki niso bili posodobljeni. V ta namen EJT pred posredovanjem operativnih osebnih podatkov ali omogočanjem dostopa do njih preveri, če je to izvedljivo, njihovo kakovost. Kolikor je mogoče, pri vsakem posredovanju operativnih osebnih podatkov EJT doda potrebne informacije, ki uporabniku omogočijo, da oceni stopnjo točnosti, popolnosti, zanesljivosti in posodobljenosti operativnih osebnih podatkov.
3. Če se izkaže, da so bili posredovani nepravilni operativni osebni podatki ali da so bili operativni osebni podatki posredovani nezakonito, je treba o tem brez odlašanja uradno obvestiti uporabnika. V takšnem primeru je treba popraviti ali izbrisati operativne osebne podatke ali omejiti obdelavo v skladu s členom 61.

Člen 53

Posebni pogoji za obdelavo

1. Kadar je v tej uredbi tako določeno, EJT določi posebne pogoje za obdelavo ter obvesti uporabnika teh operativnih osebnih podatkov o takšnih pogojih in o obveznosti, da se ti pogoji izpolnijo.
2. EJT izpolnjuje posebne pogoje za obdelavo, ki jih določi nacionalni organ v skladu s členom 9 (3) in (4) Direktive (EU) 2016/680.

Člen 54

Posredovanje operativnih osebnih podatkov institucijam, organom, uradom in agencijam Unije

1. EJT ob upoštevanju vseh nadaljnjih omejitev iz te uredbe, zlasti iz člena 53, posreduje operativne osebne podatke drugi instituciji, organu, uradu ali agenciji Unije, samo če so podatki potrebni za zakonito opravljanje nalog, ki jih zajema pristojnost druge institucije, organa, urada ali agencije Unije.
2. Kadar se operativni osebni podatki posredujejo na zahtevo druge institucije, organa, urada ali agencije Unije, sta tako upravljavec kot uporabnik odgovorna za zakonitost tega prenosa.

EJT mora preveriti pristojnost druge institucije, organa, urada ali agencije Unije in začasno oceniti potrebo po posredovanju operativnih osebnih podatkov. Če se pojavijo dvomi o tej potrebi, EJT od prejemnika zahteva nadaljnje informacije.

Druga institucija, organ, urad ali agencija Unije zagotovi, da se lahko potreba po prenosu operativnih osebnih podatkov naknadno preveri.

3. Druga institucija, organ, urad ali agencija Unije obdeluje operativne osebne podatke samo za namene, za katere je bil opravljen njihov prenos.

Člen 55

Obdelava posebnih vrst operativnih osebnih podatkov

1. Obdelava operativnih osebnih podatkov, ki razkrivajo rasno ali etnično poreklo, politično mnenje, versko ali filozofsko prepričanje ali članstvo v sindikatu, in obdelava genetskih podatkov, biometričnih podatkov za namene edinstvene identifikacije posameznika ter operativnih osebnih podatkov v zvezi z zdravstvenim ali spolnim življenjem in spolno usmerjenostjo posameznika je dovoljena le, če je nujno potrebna za preiskave EJT, če je zagotovljena ustrezna zaščita pravic in svoboščin posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, in le, če dopolnjujejo druge operativne osebne podatke, ki jih je EJT že obdelalo.
2. O uporabi tega člena je nemudoma obveščena uradna oseba za varstvo podatkov.

Člen 56

Avtomatizirano sprejemanje posameznih odločitev, vključno z oblikovanjem profilov

Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico, da zanj ne velja odločitev EJT, ki temelji zgolj na avtomatizirani obdelavi, vključno z oblikovanjem profilov, ki ima pravne učinke v zvezi z njim ali na podoben način nanj znatno vpliva.

Člen 57

Sporočila in načini za uveljavljanje pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki

1. EJT sprejme razumne ukrepe, da zagotovi vse informacije iz člena 58. Poda vsa sporočila glede členov 56, 59 do 62 in 75, povezana z obdelavo, in sicer v jedrnatih, razumljivi in lahko dostopni obliki ter v jasnem in preprostem jeziku. Informacije se sporočijo na vse ustrezne načine, tudi v elektronski obliki. Upravljavec praviloma sporoči informacije v enaki obliki, kot jo je imela zahteva.
2. EJT olajša uresničevanje pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz členov od 58 do 62.
3. EJT brez nepotrebnega odlašanja pisno obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, o nadaljnjih ukrepih v zvezi z njegovo zahtevo, v vsakem primeru pa najpozneje v treh mesecih po prejemu zahteve posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.
4. EJT določi, da se informacije, sporočene na podlagi člena 58, ter morebitna sporočila in ukrepi, sprejeti na podlagi členov 56, 59 do 62 in 75, posredujejo brezplačno. Kadar so zahteve posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, očitno neutemeljene ali pretirane zlasti ker se ponavljajo, lahko EJT:
 - (a) zaračuna razumno pristojbino, pri čemer upošteva upravne stroške posredovanja informacij ali sporočila ali izvajanja zahtevanega ukrepa, ali

- (b) zavrne ukrepanje v zvezi z zahtevo.

EJT nosi dokazno breme, da je zahteva očitno neutemeljena ali pretirana.

- 5. Če EJT upravičeno dvomi o identiteti posameznika, ki predloži zahtevo iz členov 59 ali 61, lahko zahteva zagotovitev dodatnih informacij, ki so potrebne za potrditev identitete posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

Člen 58

Informacije, ki se dajo na voljo ali zagotovijo posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki

- 1. EJT posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, da na voljo vsaj naslednje informacije:
 - (a) identiteta in kontaktni podatki EJT;
 - (b) kontaktni podatki pooblaščenih oseb za varstvo podatkov,
 - (c) namen obdelave operativnih osebnih podatkov,
 - (d) pravica do vložitve pritožbe pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov in njegovi kontaktni podatki,
 - (e) pravica, da se od EJT zahteva dostop do operativnih osebnih podatkov in popravek ali izbris operativnih osebnih podatkov in omejitev obdelave operativnih osebnih podatkov v zvezi s posameznikom, na katerega se ti podatki nanašajo.

2. EJT posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, v posebnih primerih poleg informacij iz odstavka 1 sporoči tudi naslednje informacije, s čimer omogoči uresničevanje njegovih pravic:
- (a) pravna podlaga za obdelavo;
 - (b) obdobje hrambe operativnih osebnih podatkov ali, če to ni mogoče, merila, ki se uporabijo za določitev tega obdobja;
 - (c) kadar je to ustrezno, kategorije uporabnikov operativnih osebnih podatkov, tudi v tretjih državah ali mednarodnih organizacijah;
 - (d) po potrebi dodatne informacije, zlasti kadar se operativni osebni podatki zbirajo brez vednosti posameznika, na katerega se nanašajo.
3. EJT lahko zadrži, omeji ali opusti sporočanje informacij posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, na podlagi odstavka 2, če in dokler je takšen ukrep, ki mora spoštovati temeljne pravice in zakonite interese zadevnega posameznika, nujen in sorazmeren ukrep v demokratični družbi za:
- (a) preprečitev oviranja uradnih ali zakonitih preiskav, poizvedb ali postopkov;
 - (b) preprečitev vplivanja na preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj ali izvrševanje kazenskih sankcij;

- (c) zaščito javne varnosti držav članic Evropske unije;
- (d) zaščito nacionalne varnosti držav članic Evropske unije;
- (e) zaščito pravic in svoboščin drugih.

Člen 59

Pravica do dostopa posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki

Posameznik, na katerega se nanašajo operativni osebni podatki, ima pravico od EJT dobiti potrditev, ali se v zvezi z njim obdelujejo operativni osebni podatki, ter, kadar je tako, pridobiti dostop do osebnih podatkov in naslednje informacije:

- (a) namen in pravna podlaga za obdelavo;
- (b) vrste zadevnih operativnih osebnih podatkov;
- (c) uporabniki ali kategorije uporabnikov, ki so jim bili ali jim bodo razkriti operativni osebni podatki, zlasti uporabniki v tretjih državah ali mednarodnih organizacijah;
- (d) kadar je mogoče, predvideno obdobje hrambe operativnih osebnih podatkov ali, če to ni mogoče, merila, ki se uporabijo za določitev tega obdobja;
- (e) pravica, da se od EJT zahteva popravek ali izbris operativnih osebnih podatkov ali omejitev obdelave operativnih osebnih podatkov v zvezi s posameznikom, na katerega se ti podatki nanašajo;

- (f) pravica do vložitve pritožbe pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov in njegovi kontaktni podatki;
- (g) sporočilo o operativnih osebnih podatkih, ki se obdelujejo, in o vseh dostopnih informacijah v zvezi z njihovim virom.

Člen 60

Omejitve pravice do dostopa

1. EJT lahko posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, popolnoma ali delno omeji pravico do dostopa, in sicer če in dokler je taka delna ali popolna omejitev, ki mora spoštovati temeljne pravice in zakonite interese zadevnega posameznika, nujen in sorazmeren ukrep v demokratični družbi za:
 - (a) preprečitev oviranja uradnih ali zakonitih preiskav, poizvedb ali postopkov;
 - (b) preprečitev vplivanja na preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj ali izvrševanje kazenskih sankcij;
 - (c) zaščito javne varnosti držav članic Evropske unije;
 - (d) zaščito nacionalne varnosti držav članic Evropske unije;
 - (e) zaščito pravic in svoboščin drugih.

2. Če bi navedba takih informacij ogrozila namen iz odstavka 1, EJT zadevnega posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, samo obvesti o tem, da je opravilo preverjanje, pri tem pa ne navede nobenih informacij, ki bi mu lahko razkrile, ali Evropsko javno tožilstvo obdeluje operativne osebne podatke v zvezi z njim.

EJT obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, o možnosti vložitve pritožbe pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov ali možnosti uveljavljanja pravnih sredstev na Sodišču proti odločitvi EJT.

3. EJT dokumentira dejansko stanje ali pravne razloge, na katerih temelji odločitev. Navedene informacije se na zahtevo dajo na voljo Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov.

Člen 61

Pravica do popravka ali izbrisa operativnih osebnih podatkov in omejitve obdelave

1. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico doseči, da EJT brez nepotrebnega odlašanja popravi netočne operativne osebne podatke v zvezi z njim. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima ob upoštevanju namenov obdelave pravico do dopolnitve nepopolnih operativnih osebnih podatkov, vključno s predložitvijo dopolnilne izjave.

2. EJT brez nepotrebnega odlašanja izbriše operativne osebne podatke, posameznik, na katerega se nanašajo operativni osebni podatki, pa ima pravico, da od EJT doseže, da to brez nepotrebnega odlašanja izbriše operativne osebne podatke v zvezi z njim, če obdelava krši člene 47, 49 ali 55 ali če je treba operativne osebne podatke izbrisati za izpolnitev pravne obveznosti, ki velja za EJT.
3. EJT namesto izbrisa omeji obdelavo, kadar:
 - (a) posameznik, na katerega se nanašajo operativni osebni podatki, izpodbija njihovo točnost in ni mogoče preveriti, ali so podatki točni ali ne, ali
 - (b) je treba operativne osebne podatke ohraniti za namene dokazovanja.

Če je obdelava omejena v skladu s točko (a) prvega pododstavka, EJT pred preklicem omejitve obdelave obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.
4. Če je bila obdelava omejena v skladu z odstavkom 3, se takšni operativni osebni podatki z izjemo njihovega shranjevanja obdelujejo le zaradi varstva pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali druge fizične ali pravne osebe, ki je stranka v postopkih EJT, ali za namene, določene v točki (b) odstavka 3.

5. EJT pisno obvesti posameznika, na katerega se nanašajo operativni osebni podatki, o vsaki zavrnitvi popravka ali izbrisa osebnih podatkov ali omejitvi obdelave ter o razlogih za zavrnitev. EJT lahko popolnoma ali delno omeji obveznost sporočanja teh informacij, če je taka omejitev, ki mora spoštovati temeljne pravice in zakonite interese zadevnega posameznika, nujen in sorazmeren ukrep v demokratični družbi za:

- (a) preprečitev oviranja uradnih ali zakonitih preiskav, poizvedb ali postopkov;
- (b) preprečitev vplivanja na preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj ali izvrševanje kazenskih sankcij;
- (c) zaščito javne varnosti držav članic Evropske unije;
- (d) zaščito nacionalne varnosti držav članic Evropske unije;
- (e) zaščito pravic in svoboščin drugih.

EJT obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, o možnosti vložitve pritožbe pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov ali možnosti uveljavljanja pravnih sredstev pred Sodiščem proti odločitvi EJT.

6. EJT o popravku netočnih operativnih osebnih podatkov obvesti pristojni organ, ki je posredoval netočne operativne osebne podatke.

7. Če so bili operativni osebni podatki na podlagi odstavkov 1, 2 in 3 popravljani ali izbrisani ali je bila njihova obdelava omejena, EJT o tem uradno obvesti uporabnike, in jim sporoči, da morajo popraviti ali izbrisati operativne osebne podatke, za katere so odgovorni, ali omejiti njihovo obdelavo.

Člen 62

Uveljavljanje pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, in preverjanje, ki ga izvede Evropski nadzornik za varstvo podatkov

1. V primerih iz členov 58(3), 60(2) in 61(5) lahko posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, svoje pravice uveljavlja tudi prek Evropskega nadzornika za varstvo podatkov.
2. EJT obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, da lahko svoje pravice uveljavlja prek Evropskega nadzornika za varstvo podatkov v skladu z odstavkom 1.
3. Kadar posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, uveljavlja pravico iz odstavka 1, ga Evropski nadzornik za varstvo podatkov obvesti vsaj o tem, da je izvedel vsa potrebna preverjanja oziroma opravil pregled. Evropski nadzornik za varstvo podatkov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, obvesti tudi o tem, da ima pravico do uveljavljanja pravnega sredstva na Sodišču proti odločitvi Evropskega nadzornika za varstvo podatkov.

Člen 63

Obveznosti EJT

1. EJT ob upoštevanju narave, obsega, okoliščin in namenov obdelave, pa tudi tveganj za pravice in svoboščine posameznikov, ki se razlikujejo po verjetnosti in resnosti, izvede ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, da zagotovi in je zmožno dokazati, da obdelava poteka v skladu s to uredbo. Ti ukrepi se pregledajo in dopolnijo, kjer je to potrebno.
2. Kadar je to sorazmerno glede na dejavnosti obdelave, ukrepi iz odstavka 1 vključujejo izvajanje ustreznih politik za varstvo podatkov s strani EJT.

Člen 64

Skupni upravljavci

1. Kadar EJT skupaj z enim ali več upravljavci določi namene in načine obdelave, gre za skupne upravljavce. Skupni upravljavci na pregleden način z medsebojnim dogovorom določijo dolžnosti vsakega od njih z namenom izpolnjevanja njihovih obveznosti varstva podatkov, zlasti v zvezi z uresničevanjem pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, in dolžnosti vsakega od njih glede zagotavljanja informacij, razen če in kolikor so dolžnosti vsakega od upravljavcev določene s pravom Unije ali pravom države članice Evropske unije, ki velja za upravljavce. Z dogovorom se lahko določi kontaktna točka za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki.

2. Dogovor iz odstavka 1 ustrezno odraža vlogo vsakega od skupnih upravljavcev in njegovo razmerje do posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Vsebina dogovora se da na voljo posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki.
3. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, lahko ne glede na pogoje dogovora iz odstavka 1 uresničuje svoje pravice v skladu s to uredbo glede vsakega od upravljavcev in proti vsakemu od njih.

Člen 65

Obdelovalec

1. Kadar se obdelava izvaja v imenu EJT, to sodeluje zgolj z obdelovalci, ki zagotovijo zadostna jamstva za izvedbo ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov na tak način, da obdelava izpolnjuje zahteve iz te uredbe in zagotavlja varstvo pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.
2. Obdelovalec ne zaposli drugega obdelovalca brez predhodnega posebnega ali splošnega pisnega dovoljenja EJT. V primeru splošnega pisnega dovoljenja obdelovalec EJT obvesti o vseh nameranih spremembah glede vključitve dodatnih obdelovalcev ali njihove zamenjave, s čimer se upravljavcu omogoči, da nasprotuje tem spremembam.

3. Obdelavo s strani obdelovalca ureja pogodba ali drug pravni akt v skladu s pravom Unije ali pravom države članice Evropske unije, ki določa obveznosti obdelovalca do EJT in v katerem so določeni vsebina in trajanje obdelave, narava in namen obdelave, vrsta osebnih podatkov, kategorije posameznikov, na katere se nanašajo operativni osebni podatki, ter obveznosti in pravice EJT. Ta pogodba ali drug pravni akt zlasti določa, da obdelovalec:
- (a) deluje samo po navodilih upravljavca;
 - (b) zagotovi, da so osebe, ki so pooblašene za obdelavo operativnih osebnih podatkov, zavezane k zaupnosti ali jih k zaupnosti zavezuje ustrezen zakon;
 - (c) pomaga upravljavcu na kakršen koli ustrezen način, da se zagotovi skladnost z določbami o pravicah posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki;
 - (d) v skladu z odločitvijo EJT izbriše ali vrne vse operativne osebne podatke EJT po zaključku storitev v zvezi z obdelavo ter uniči obstoječe kopije, razen če pravo Unije ali pravo države članice Evropske unije predpisuje hrambo operativnih osebnih podatkov;
 - (e) da EJT na voljo vse informacije, potrebne za dokazovanje izpolnjevanja obveznosti iz tega člena;

- (f) izpolnjuje pogoje iz odstavkov 2 in 3 za vključitev drugega obdelovalca.
4. Pogodba ali drug pravni akt iz odstavka 3 je v pisni obliki, vključno z elektronsko obliko.
5. Če obdelovalec krši to uredbo s tem, ko določi namene in sredstva obdelave, se šteje za upravljavca v zvezi s to obdelavo.

Člen 66

Obdelava pod vodstvom upravljavca ali obdelovalca

Obdelovalec in katera koli oseba, ki deluje pod vodstvom EJT ali obdelovalca in ima dostop do operativnih osebnih podatkov, teh podatkov ne sme obdelati brez navodil EJT, razen če to od njega zahteva pravo Unije ali pravo države članice Evropske unije.

Člen 67

Vgrajeno in privzeto varstvo podatkov

1. EJT ob upoštevanju najnovejšega tehnološkega razvoja in stroškov izvajanja ter narave, obsega, okoliščin in namenov obdelave, pa tudi tveganj za pravice in svoboščine posameznikov, ki se razlikujejo po verjetnosti in resnosti, tako v času določanja sredstev obdelave kot v času same obdelave, izvaja ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, na primer psevdonimizacijo, ki so oblikovani za učinkovito izvajanje načel varstva podatkov, kot je načelo najmanjšega obsega podatkov, ter v obdelavo vključi potrebne zaščitne ukrepe, da se izpolnijo zahteve te uredbe in zaščitijo pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
2. EJT izvede ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, ki zagotavljajo, da se privzeto obdelujejo samo operativni osebni podatki, ki so ustrezni, relevantni in ne pretirani glede na namene, za katere se obdelujejo. Ta obveznost velja za količino zbranih operativnih osebnih podatkov, obseg njihove obdelave, obdobje njihove hrambe in njihovo dostopnost. S takšnimi ukrepi se zagotovi zlasti, da operativni osebni podatki niso samodejno dostopni nedoločenemu številu fizičnih oseb brez posredovanja zadevnega posameznika.

Člen 68

Evidence vrst dejavnosti obdelave

1. EJT vodi evidenco vseh vrst dejavnosti obdelave, za katere je odgovorno. Ta evidenca vsebuje vse naslednje informacije:
 - (a) njegove kontaktne podatke ter ime in kontaktne podatke pooblaščne osebe za varstvo podatkov;
 - (b) namene obdelave;
 - (c) opis kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in vrst operativnih osebnih podatkov;
 - (d) kategorije uporabnikov, ki so jim bili ali jim bodo razkriti operativni osebni podatki, vključno z uporabniki v tretjih državah ali mednarodnih organizacijah;
 - (e) po potrebi prenose operativnih osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, vključno z identifikacijo te tretje države ali mednarodne organizacije;
 - (f) kadar je mogoče, predvidene roke za izbris različnih vrst podatkov;
 - (g) kadar je mogoče, splošni opis tehničnih in organizacijskih varnostnih ukrepov iz člena 73.
2. Evidence iz odstavka 1 so v pisni obliki, kar vključuje elektronsko obliko.

3. EJT na zahtevo omogoči Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov dostop do evidenc.

Člen 69

Vodenje dnevnikov v zvezi z avtomatizirano obdelavo

1. EJT vodi dnevnike o vseh naslednjih dejanj obdelave v avtomatiziranih sistemih obdelave: zbiranje, spreminjanje, vpogled, razkritje, vključno s prenosi, združevanje in izbris operativnih osebnih podatkov, uporabljenih za operativne namene. Dnevniki vpogledov in razkritij omogočajo, da se take dejavnosti utemeljijo, ter opredeli datum in čas takih dejavnosti ter identificirajo osebe, ki so imele vpogled v operativne osebne podatke ali so operativne osebne podatke razkrile, ter da se, kolikor je to mogoče, identificirajo uporabniki takih operativnih osebnih podatkov.
2. Dnevniki se uporabljajo zgolj za preverjanje zakonitosti obdelave, notranje spremljanje, zagotavljanje neoporečnosti in varnosti operativnih osebnih podatkov ter v kazenskih postopkih. Taki dnevniki se izbrišejo po treh letih, razen če so potrebni za tekoči nadzor.
3. EJT na zahtevo omogoči Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov dostop do dnevnikov.

Člen 70

Sodelovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov

EJT na zahtevo sodeluje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov pri izvajanju njegovih nalog.

Člen 71

Ocena učinka v zvezi z varstvom podatkov

1. Kadar bi lahko vrsta obdelave, zlasti z uporabo novih tehnologij, ob upoštevanju narave, obsega, okoliščin in namenov obdelave povzročila veliko tveganje za pravice in svoboščine posameznikov, EJT pred obdelavo opravi oceno učinka predvidenih dejanj obdelave na varstvo operativnih osebnih podatkov.
2. Ocena iz odstavka 1 obsega vsaj splošni opis predvidenih dejanj obdelave, oceno tveganja za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ukrepe, namenjene obvladovanju teh tveganj, zaščitne ukrepe, varnostne ukrepe ter mehanizme za zagotavljanje varstva operativnih osebnih podatkov in za dokazovanje skladnosti s to uredbo, pri čemer se upoštevajo pravice in zakoniti interesi posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter drugih zadevnih oseb.

Člen 72

Predhodno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov

1. EJT se pred obdelavo osebnih podatkov, ki bodo del nove zbirke, posvetuje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, kadar:
 - (a) ocena učinka v zvezi z varstvom podatkov iz člena 71 pokaže, da bi obdelava povzročila veliko tveganje, če EJT ne sprejme ukrepov za ublažitev tveganja, ali
 - (b) vrsta obdelave, zlasti v primeru uporabe novih tehnologij, mehanizmov ali postopkov, pomeni veliko tveganje za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
2. Evropski nadzornik za varstvo podatkov lahko pripravi seznam dejanj obdelave, za katere je treba v skladu z odstavkom 1 opraviti predhodno posvetovanje.
3. EJT Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov predloži oceno učinka v zvezi z varstvom podatkov v skladu s členom 71 in na zahtevo tudi druge informacije, ki bodo Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov omogočile, da oceni skladnost obdelave in zlasti tveganja za varstvo operativnih osebnih podatkov posameznika, na katerega se nanašajo operativni osebni podatki, ter s tem povezane zaščitne ukrepe.

4. Kadar Evropski nadzornik za varstvo podatkov meni, da bi predvidena obdelava iz odstavka 1 tega člena kršila to uredbo, zlasti kadar EJT ni zadostno opredelilo ali ublažilo tveganja, Evropski nadzornik za varstvo podatkov v roku do šestih tednov po prejemu zahteve za posvetovanje pisno svetuje EJT v skladu s svojimi pooblastili iz člena 85. Ta rok se lahko ob upoštevanju zahtevnosti predvidene obdelave podaljša za en mesec. Evropski nadzornik za varstvo podatkov v enem mesecu po prejemu zahteve za posvetovanje o vsakem takem podaljšanju obvesti EJT ter navede tudi razloge za zamudo.

Člen 73

Varnost obdelave operativnih osebnih podatkov

1. EJT ob upoštevanju tehnološkega razvoja, stroškov izvajanja in narave, obsega, okoliščin in namenov obdelave, pa tudi tveganj za pravice in svoboščine posameznikov, ki se razlikujejo po verjetnosti in resnosti, z ustreznimi tehničnimi in organizacijskimi ukrepi zagotovi ustrezno raven varnosti glede na tveganje, zlasti kar zadeva obdelavo posebnih vrst operativnih osebnih podatkov iz člena 55.
2. EJT v zvezi z avtomatizirano obdelavo po oceni tveganj izvede ukrepe, katerih namen je:
 - (a) onemogočiti dostop nepooblaščenih oseb do opreme za obdelavo podatkov, ki se uporablja za obdelavo (nadzor dostopa do opreme);

- (b) preprečiti nepooblaščen branje, prepisovanje, spreminjanje ali odnašanje nosilcev podatkov (nadzor nosilcev podatkov);
- (c) preprečiti nepooblaščen vnos podatkov in nepooblaščen preverjanje, spreminjanje ali izbris hranjenih operativnih osebnih podatkov (nadzor hrambe);
- (d) nepooblaščenim osebam, ki uporabljajo opremo za prenos podatkov, preprečiti uporabo sistemov za avtomatizirano obdelavo (nadzor uporabnikov);
- (e) zagotoviti, da imajo osebe, pooblaščen za uporabo sistema za avtomatizirano obdelavo, dostop samo do operativnih osebnih podatkov, ki jih zajema njihovo pooblastilo za dostop (nadzor dostopa do podatkov);
- (f) zagotoviti, da je mogoče preveriti in ugotoviti, katerim organom so operativni osebni podatki bili ali bi lahko bili poslani oziroma jim je bil ali bi jim lahko bil omogočen dostop do njih prek prenosa podatkov (nadzor prenosa);
- (g) zagotoviti, da je mogoče naknadno preveriti in ugotoviti, kateri operativni osebni podatki so bili vneseni v sisteme za avtomatizirano obdelavo podatkov ter kdaj in kdo jih je vnesel (nadzor vnosa);
- (h) preprečiti nepooblaščen branje, prepisovanje, spreminjanje ali izbris operativnih osebnih podatkov med prenosom osebnih podatkov ali med pošiljanjem nosilcev podatkov (nadzor pošiljanja);

- (i) zagotoviti, da je mogoče nameščene sisteme v primeru prekinitve ponovno vzpostaviti (obnova);
- (j) zagotoviti, da funkcije sistema delujejo, da se pojavljanje napak v funkcijah sporoči (zanesljivost) in da shranjeni operativni osebni podatki ne morejo postati neuporabni zaradi okvare sistema (neoporečnost).

Člen 74

Uradno obvestilo Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov o kršitvi varstva osebnih podatkov

1. V primeru kršitve varstva osebnih podatkov EJT brez nepotrebnega odlašanja, po možnosti pa najpozneje v 72 urah po seznanitvi s kršitvijo, o njej uradno obvesti Evropskega nadzornika za varstvo podatkov, razen če ni verjetno, da bi bile s kršitvijo varstva osebnih podatkov ogrožene pravice in svoboščine posameznikov. Kadar se uradno obvestilo Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov ne pošlje v 72 urah, se mu priloži navedba razlogov za zamudo.
2. Uradno obvestilo iz odstavka 1 vsebuje vsaj:
 - (a) opis vrste kršitve varstva osebnih podatkov, po možnosti tudi kategorije in približno število zadevnih posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter kategorije in približno število zadevnih evidenc osebnih podatkov;
 - (b) sporočilo o imenu in kontaktnih podatkih uradnika za varstvo podatkov;
 - (c) opis verjetnih posledic kršitve varstva osebnih podatkov;

- (d) opis ukrepov, ki jih EJT sprejme ali katerih sprejetje predlaga za obravnavanje kršitve varstva osebnih podatkov, pa tudi ukrepov za ublažitev morebitnih škodljivih učinkov kršitve, če je to ustrezno.
3. Kadar in kolikor informacij iz odstavka 2 ni mogoče zagotoviti istočasno, se lahko zagotovijo postopoma brez nepotrebnega dodatnega odlašanja.
 4. EJT dokumentira vsako kršitev varstva osebnih podatkov iz odstavka 1, vključno z dejstvi v zvezi s kršitvijo varstva osebnih podatkov, njenimi učinki in sprejetimi popravniimi ukrepi. Ta dokumentacija Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov omogoči, da preveri skladnost s tem členom.
 5. Kadar se kršitev varstva osebnih podatkov nanaša na osebne podatke, ki jih je posredoval drug upravljavec ali so bili posredovani drugemu upravljavcu, EJT brez nepotrebnega odlašanja posreduje informacije iz odstavka 3 temu upravljavcu.

Člen 75

Obveščanje posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, o kršitvi varstva osebnih podatkov

1. Kadar je verjetno, da kršitev varstva osebnih podatkov povzroči veliko tveganje za pravice in svoboščine posameznikov, EJT brez nepotrebnega odlašanja sporoči posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, da je prišlo do kršitve varstva osebnih podatkov.

2. V sporočilu posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz odstavka 1 tega člena je v jasnem in preprostem jeziku opisana vrsta kršitve varstva osebnih podatkov ter so vsebovane vsaj informacije in priporočila iz točk (b), (c) in (d) člena 74 (2).
3. Sporočilo posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz odstavka 1 ni potrebno, če je izpolnjen kateri koli izmed naslednjih pogojev:
 - (a) EJT je izvedlo ustrezne tehnološke in organizacijske zaščitne ukrepe ter so bili ti ukrepi uporabljeni za osebne podatke, v zvezi s katerimi je bila storjena kršitev varstva, zlasti ukrepe, na podlagi katerih postanejo osebni podatki nerazumljivi vsem, ki niso pooblaščen za dostop do njih, kot je šifriranje;
 - (b) EJT je sprejelo naknadne ukrepe za zagotovitev, da se veliko tveganje za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, iz odstavka 1 verjetno ne bo več udejanjilo;
 - (c) bi to zahtevalo nesorazmeren napor. V takšnem primeru se namesto tega objavi javno sporočilo ali izvede podoben ukrep, s katerim so posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, enako učinkovito obveščeni.
4. Če EJT posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, še ni obvestilo o kršitvi varstva osebnih podatkov, lahko Evropski nadzornik za varstvo podatkov to od njega zahteva po preučitvi verjetnosti, da bi kršitev varstva osebnih podatkov povzročila veliko tveganje, ali pa lahko odloči, da je izpolnjen kateri koli od pogojev iz odstavka 3.

5. Sporočilo posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz odstavka 1 tega člena se lahko pod pogoji in iz razlogov iz člena 60(3) zadrži, omeji ali opusti.

Člen 76

Pooblaščen dostop do operativnih osebnih podatkov v okviru EJT

Dostop do operativnih osebnih podatkov, ki jih obdeluje EJT, imajo lahko samo evropski glavni tožilec, evropski tožilci, evropski delegirani tožilci in pooblaščeni člani njihovega osebja za namene izvajanja svojih nalog in v skladu z omejitvami, določenimi v tej uredbi.

Člen 77

Imenovanje pooblaščene osebe za varstvo podatkov

1. Kolegij na predlog evropskega glavnega tožilca imenuje pooblaščeno osebo za varstvo podatkov. Pooblaščena oseba za varstvo podatkov je član osebja, ki je posebej imenovan v ta namen. Pri opravljanju svojih dolžnosti je pooblaščena oseba za varstvo podatkov neodvisna in ne prejema nobenih navodil.
2. Pooblaščena oseba za varstvo podatkov se izbere na podlagi poklicnih odlik pooblaščene osebe in zlasti strokovnega znanja o pravu in praksi s področja varstva podatkov ter zmožnosti za izpolnjevanje nalog iz te uredbe, zlasti nalog iz člena 79.

3. Izbira pooblaščenih oseb za varstvo podatkov ni izpostavljena nasprotju interesov med dolžnostjo uradne osebe kot pooblaščenih oseb za varstvo podatkov in vsemi drugimi uradnimi dolžnostmi, zlasti v zvezi z uporabo te uredbe.
4. Pooblaščen osebja za varstvo podatkov se imenuje za obdobje štirih let in se lahko ponovno imenuje za mandat, ki skupaj traja največ osem let. Če pooblaščen osebja za varstvo podatkov ne izpolnjuje več pogojev, potrebnih za opravljanje svojih dolžnosti, kolegij pooblaščen osebja lahko razreši s tega mesta samo s soglasjem Evropskega nadzornika za varstvo podatkov.
5. EJT objavi kontaktne podatke pooblaščenih oseb za varstvo podatkov in jih sporoči Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov.

Člen 78

Položaj pooblaščenih oseb za varstvo podatkov

1. EJT zagotovi, da je pooblaščen osebja za varstvo podatkov ustrezno in pravočasno vključena v vse zadeve v zvezi z varstvom osebnih podatkov.
2. EJT pooblaščenim osebim za varstvo podatkov pomaga pri opravljanju nalog iz člena 79, tako da zagotovi sredstva, potrebna za opravljanje teh nalog in zagotovi dostop do osebnih podatkov in dejanj obdelave ter za ohranjanje njenega strokovnega znanja.

3. EJT zagotavlja, da pooblaščen oseb za varstvo podatkov pri opravljanju teh nalog ne prejema nobenih navodil. Kolegij pooblaščen oseb ne sme razrešiti ali kaznovati zaradi opravljanja njenih nalog. Pooblaščen oseb za varstvo podatkov neposredno poroča evropskemu glavnemu tožilcu.
4. Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, lahko z pooblaščen oseb za varstvo podatkov stopijo v stik glede vseh vprašanj, povezanih z obdelavo njihovih osebnih podatkov, ter uresničevanjem njihovih pravic na podlagi te uredbe in na podlagi Uredbe (ES) št. 45/2001.
5. Kolegij sprejme izvedbena pravila v zvezi z pooblaščen oseb za varstvo podatkov. Ta izvedbena pravila urejajo zlasti postopek izbora pooblaščen oseb za varstvo podatkov in razrešitev pooblaščen oseb, njene naloge, dolžnosti in pooblastila ter zaščitne ukrepe, ki zagotavljajo neodvisnost pooblaščen oseb za varstvo podatkov.
6. EJT pooblaščen oseb za varstvo podatkov zagotovi osebje in sredstva, potrebna za opravljanje njenih dolžnosti.
7. Pooblaščen oseb za varstvo podatkov in njeno osebje zavezuje obveznost zaupnosti v skladu s členom 108.

Člen 79

Naloge pooblaščene osebe za varstvo podatkov

1. Pooblaščena oseba za varstvo podatkov opravlja zlasti naslednje naloge v zvezi z obdelavo osebnih podatkov:
 - (a) zagotavljanje na neodvisen način, da EJT deluje v skladu z določbami o varstvu podatkov iz te uredbe, Uredbe (ES) št. 45/2001 in v okviru ustreznih določb o varstvu podatkov iz poslovnika EJT; kar vključuje spremljanje skladnosti s to uredbo, drugimi določbami prava Unije ali nacionalnega prava o varstvu podatkov in politikami EJT v zvezi z varstvom osebnih podatkov, vključno z dodeljevanjem nalog, ozaveščanjem in usposabljanjem osebja, vključenega v dejanja obdelave, ter s tem povezanimi revizijami;
 - (b) obveščanje EJT in osebja, ki izvaja obdelavo, ter svetovanje navedenim o njihovih obveznostih v skladu s to uredbo in drugimi predpisi Unije ali nacionalnimi predpisi o varstvu podatkov;
 - (c) svetovanje, kadar je to zahtevano, glede ocene učinka v zvezi z varstvom podatkov in spremljanje njenega izvajanja v skladu s členom 71;
 - (d) zagotavljanje, da se evidenca o prenosu in prejemu osebnih podatkov hrani v skladu z določbami, ki se določijo v poslovniku EJT;

- (e) sodelovanje z osebjem EJT, ki je odgovorno za postopke, usposabljanje in svetovanje o obdelavi podatkov;
 - (f) sodelovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov;
 - (g) zagotavljanje, da so posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, obveščeni o svojih pravicah na podlagi te uredbe;
 - (h) delovanje kot kontaktna točka za Evropskega nadzornika za varstvo podatkov; pri vprašanjih v zvezi z obdelavo, vključno s predhodnim posvetovanjem iz člena 72, in, kjer je ustrezno, posvetovanje glede katere koli druge zadeve;
 - (i) priprava letnega poročila ter njegovo posredovanje evropskemu glavnemu tožilcu in Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov.
2. Pooblaščenca oseba za varstvo podatkov opravlja naloge iz Uredbe (ES) št. 45/2001 v zvezi z upravnimi osebnimi podatki.
3. Pooblaščenca oseba za varstvo podatkov in člani osebja EJT, ki pomagajo pooblaščenca osebi za varstvo podatkov pri opravljanju dolžnosti, imajo dostop do osebnih podatkov, ki jih obdeluje EJT, in njegovih prostorov, kolikor je to potrebno za izvajanje njihovih nalog.

4. Če pooblaščenca oseba za varstvo podatkov meni, da niso bile spoštovane določbe Uredbe (ES) št. 45/2001 v zvezi z obdelavo upravnih osebnih podatkov ali določbe te uredbe v zvezi z obdelavo operativnih osebnih podatkov, pooblaščenca oseba o tem obvesti evropskega glavnega tožilca ter ga zaprosi, naj v določenem roku zagotovi spoštovanje določb. Če evropski glavni tožilec v določenem roku ne zagotovi spoštovanja določb glede obdelave podatkov, pooblaščenca oseba za varstvo podatkov zadevo posreduje Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov.

Člen 80

Splošna načela za prenose operativnih osebnih podatkov

1. EJT lahko prenese operativne osebne podatke tretji državi ali mednarodni organizaciji, ob upoštevanju drugih določb te uredbe, zlasti člena 53, samo če so izpolnjeni pogoji iz členov od 80 do 83, in sicer:
- (a) prenos je potreben za opravljanje nalog EJT;
 - (b) operativni osebni podatki se prenesejo upravljavcu v tretji državi ali mednarodni organizaciji, ki je organ, pristojen za namene iz člena 104;

- (c) kadar je operativne osebne podatke, ki se prenesejo v skladu s tem členom, država članica Evropske unije posredovala ali dala na razpolago EJT, to od zadevnega pristojnega organa te države članice Evropske unije v skladu z njenim nacionalnim pravom pridobi predhodno dovoljenje za prenos, razen če je ta država članica Evropske unije to dovoljenje za takšen prenos odobrila pod splošnimi ali posebnimi pogoji;
- (d) Komisija je v skladu s členom 81 odločila, da zadevna tretja država ali mednarodna organizacija zagotavlja ustrezno raven varstva, ali pa – v primeru, da Komisija ni sprejela takšnega sklepa o ustreznosti – so predvideni ali obstajajo ustrezni zaščitni ukrepi v skladu s členom 82 ali pa – v primeru, da Komisija ni sprejela sklepa o ustreznosti in da ni takšnih ustreznih zaščitnih ukrepov – se uporablja odstopanje za posebne primere v skladu s členom 83; in
- (e) v primeru nadaljnjega prenosa v drugo tretjo državo ali mednarodno organizacijo s strani tretje države ali mednarodne organizacije EJT od tretje države ali mednarodne organizacije zahteva, da ga pred tem nadaljnjim prenosom zaprosi za predhodno dovoljenje, ki ga lahko EJT zagotovi šele, potem ko ustrezno upošteva vse zadevne dejavnike, tudi težo kaznivega dejanja, namen, za katerega so bili operativni osebni podatki prvotno preneseni, in raven varstva osebnih podatkov v tretji državi ali mednarodni organizaciji, v katero se operativni osebni podatki prenašajo v okviru nadaljnjega prenosa.

2. EJT lahko operativne osebne podatke brez predhodnega dovoljenja druge države članice Evropske unije v skladu s točko (c) odstavka 1 prenese samo, če je prenos operativnih osebnih podatkov nujno potreben, da se prepreči neposredna in resna grožnja javni varnosti v državi članici Evropske unije ali tretji državi ali vitalnim interesom države članice Evropske unije, predhodnega dovoljenja pa ni mogoče pridobiti pravočasno. O tem se brez odlašanja obvesti organ, pristojen za dajanje predhodnega dovoljenja.
3. Prenos operativnih osebnih podatkov, prejetih od EJT, v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, s strani države članice Evropske unije ali institucije, organa, urada ali agencije Unije, je prepovedan. To ne velja v primerih, ko je EJT tak prenos dovolilo, potem ko je ustrezno upoštevalo vse zadevne dejavnike, vključno s težo kaznivega dejanja, namenom, za katerega so bili operativni osebni podatki prvotno posredovani, in ravno varstva osebnih podatkov v tretji državi ali mednarodni organizaciji, v katero se operativni osebni podatki prenesejo. Ta obveznost pridobitve predhodnega dovoljenja EJT se ne uporablja za zadeve, ki so bile predane pristojnim nacionalnim organom v skladu s členom 34.
4. Členi od 80 do 83 se uporabljajo za zagotovitev, da ni ogrožena raven varstva posameznikov, ki jo zagotavljata ta uredba in pravo Unije.

Člen 81

Prenosi na podlagi sklepa o ustreznosti

EJT lahko operativne osebne podatke prenese v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, če Komisija v skladu s členom 36 Direktive (EU) 2016/680 odloči, da zadevna tretja država, ozemlje, eden ali več določenih sektorjev v tej tretji državi ali mednarodna organizacija zagotavlja ustrezno raven varstva podatkov.

Člen 82

Prenosi, za katere se uporabljajo ustrezni zaščitni ukrepi

1. Če ni sklepa o ustreznosti, lahko EJT prenese operativne osebne podatke v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, če:
 - (a) so ustrezni zaščitni ukrepi v zvezi z varstvom operativnih osebnih podatkov določeni v pravno zavezujočem aktu ali
 - (b) je EJT ocenilo vse okoliščine v zvezi s prenosom operativnih osebnih podatkov in ugotovilo, da obstajajo ustrezni zaščitni ukrepi v zvezi z varstvom operativnih osebnih podatkov.

2. EJT obvesti Evropskega nadzornika za varstvo podatkov o vrstah prenosov v skladu s točko (b) odstavka 1.
3. Kadar prenos temelji na točki (b) odstavka 1, se dokumentira, pri čemer mora biti dokumentacija na zahtevo na voljo Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov, vključno z datumom in uro prenosu ter informacijami o pristojnem organu prejemniku, o utemeljitvi prenosa in o prenesenih operativnih osebnih podatkih.

Člen 83

Odstopanja v posebnih primerih

1. Če ni bil sprejet sklep o ustreznosti oziroma ustrezni zaščitni ukrepi v skladu s členom 82, lahko EJT operativne osebne podatke v tretjo državo ali mednarodno organizacijo prenese le, če je prenos potreben:
 - (a) za zaščito življenjskih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali druge osebe;
 - (b) za zaščito legitimnih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki;
 - (c) za preprečitev neposredne in resne grožnje javni varnosti v državi članici Evropske unije ali tretji državi ali
 - (d) v posameznih primerih za opravljanje nalog EJT, razen če to ugotovi, da temeljne pravice in svoboščine zadevnega posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, prevladajo nad javnim interesom za prenos.

2. Kadar prenos temelji na odstavku 1, ga je treba dokumentirati, pri čemer je dokumentacija na zahtevo na voljo Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov, vključno z datumom in uro prenosa, ter informacijami o pristojnem organu prejemniku, o utemeljitvi prenosa in o prenesenih operativnih osebnih podatkih.

Člen 84

Prenosi operativnih osebnih podatkov uporabnikom s sedežem v tretjih državah

1. Z odstopanjem od točke (b) člena 80(1) in brez poseganja v kateri koli mednarodni sporazum iz odstavka 2 tega člena lahko EJT v posameznih in posebnih primerih prenese operativne osebne podatke neposredno uporabnikom s sedežem v tretjih državah le, če so izpolnjene zahteve iz drugih določb tega poglavja in vsi naslednji pogoji:
 - (a) prenos je nujno potreben za izvajanje njegovih nalog, kot je določeno v tej uredbi za namene iz člena 49(1);
 - (b) EJT ugotovi, da nobena temeljna pravica in svoboščina zadevnega posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ne prevlada nad javnim interesom, zaradi katerega je v konkretnem primeru potreben prenos;
 - (c) EJT meni, da prenos organu v tretji državi, pristojnemu za namene iz člena 349(1), ni učinkovit ali ustrezen, zlasti ker prenosa ni mogoče pravočasno izvesti;

- (d) organ, ki je v tretji državi pristojen za namene iz člena 49(1), je obveščen brez nepotrebne odlašanja, razen če to ni učinkovito ali ustrezno;
 - (e) EJT obvesti uporabnika o določenem namenu ali namenih, za katere naj bi prejemnik izključno obdelal operativne osebne podatke, pod pogojem, da je takšna obdelava potrebna.
2. Mednarodni sporazum iz odstavka 1 je kateri koli veljavni dvostranski ali večstranski mednarodni sporazum med Unijo in tretjimi državami s področja pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja.
 3. Kadar prenos temelji na odstavku 1, ga je treba dokumentirati, pri čemer mora biti dokumentacija na zahtevo na voljo Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov, vključno z datumom in uro prenosa ter informacijami o pristojnem organu prejemniku, o utemeljitvi prenosa in o prenesenih operativnih osebnih podatkih.

Člen 85

Nadzor, ki ga izvaja Evropski nadzornik za varstvo podatkov

1. Evropski nadzornik za varstvo podatkov je odgovoren za spremljanje in zagotavljanje uporabe določb te uredbe v zvezi z varstvom temeljnih pravic in svoboščin posameznikov glede obdelave operativnih osebnih podatkov s strani EJT ter za svetovanje EJT in posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, o vseh zadevah v zvezi z obdelavo operativnih osebnih podatkov. Evropski nadzornik za varstvo podatkov v ta namen izpolnjuje dolžnosti iz odstavka 2 tega člena, izvaja pooblastila iz odstavka 3 tega člena in sodeluje z nacionalnimi nadzornimi organi v skladu s členom 87.
2. Evropski nadzornik za varstvo podatkov ima v skladu s to uredbo naslednje dolžnosti:
 - (a) obravnava in preiskuje pritožbe ter o izidu v razumnem roku obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki;
 - (b) opravlja poizvedbe na lastno pobudo ali na podlagi pritožbe ter o izidu v razumnem roku obvesti posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki;

- (c) spremlja in zagotavlja, da EJT pri obdelavi operativnih osebnih podatkov uporablja določbe te uredbe v zvezi z varstvom posameznikov;
- (d) na lastno pobudo ali v odziv na posvetovanje EJT svetuje o vseh zadevah v zvezi z obdelavo operativnih osebnih podatkov, zlasti preden EJT pripravi notranji pravilnik o varstvu temeljnih pravic in svoboščin pri obdelavi operativnih osebnih podatkov.

3. Evropski nadzornik za varstvo podatkov lahko v skladu s to uredbo:

- (a) posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, svetuje pri uveljavljanju njihovih pravic;
- (b) zadevo predloži EJT v primeru domnevne kršitve določb, ki urejajo obdelavo operativnih osebnih podatkov, in, kjer je to ustrezno, poda predloge za odpravo te kršitve in za izboljšanje varstva posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki;
- (c) se posvetuje z EJT, če so bile zahteve za uveljavljanje nekaterih pravic v zvezi z operativnimi osebnimi podatki zavrjene kot kršitev členov od 56 do 62;
- (d) zadevo predloži EJT;

- (e) EJT naroči, naj izvede popravek, omejitev ali izbris operativnih osebnih podatkov, ki jih je EJT obdelalo v nasprotju z določbami, ki urejajo obdelavo operativnih osebnih podatkov, in uradno obvesti tretje osebe, ki so jim bili takšni podatki razkriti, o takšnih dejanjih, pod pogojem, da to ne ovira preiskav in pregona, ki jih vodi EJT;
 - (f) zadevo predloži Sodišču pod pogoji, določenimi v Pogodbah;
 - (g) nastopa kot intervenient v tožbah, vloženih pri Sodišču.
4. Evropski nadzornik za varstvo podatkov ima dostop do operativnih osebnih podatkov, ki jih obdeluje EJT, in njegovih prostorov, kolikor je to potrebno za opravljanje njegovih nalog.
5. Evropski nadzornik za varstvo podatkov pripravi letno poročilo o nadzornih dejavnostih v zvezi z EJT.

Člen 86

Poklicna skrivnost Evropskega nadzornika za varstvo podatkov

Za Evropskega nadzornika za varstvo podatkov in osebje velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti v zvezi z vsemi zaupnimi informacijami, s katerimi so se seznanili v času izvajanja uradnih dolžnosti, tako med svojim mandatom kot po njem.

Člen 87

Sodelovanje med Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov in nacionalnimi nadzornimi organi

1. Evropski nadzornik za varstvo podatkov tesno sodeluje z nacionalnimi nadzornimi organi v zvezi s posebnimi vprašanji, za katere je potrebno nacionalno sodelovanje, zlasti če Evropski nadzornik za varstvo podatkov ali nacionalni nadzorni organ ugotovi večja neskladja med postopki držav članic Evropske unije ali ugotovi morebitne nezakonite prenose z uporabo komunikacijskih kanalov EJT, ali v zvezi z vprašanji o izvajanju in razlagi te uredbe, ki jih zastavi en ali več nacionalnih nadzornih organov.
2. V primerih iz odstavka 1 si lahko Evropski nadzornik za varstvo podatkov in nacionalni nadzorni organi, pristojni za nadzor nad varstvom podatkov, v okviru svojih pristojnosti izmenjujejo ustrezne informacije ter si med seboj pomagajo pri izvajanju revizij in inšpekcijskih pregledov, preučujejo težave pri razlagi ali uporabi te uredbe, preučujejo težave, povezane z izvajanjem neodvisnega nadzora ali uresničevanjem pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, pripravljajo usklajene predloge za skupno rešitev morebitnih težav in spodbujajo ozaveščenost o pravicah glede varstva podatkov, kolikor je potrebno.

3. Evropski odbor za varstvo podatkov, ustanovljen z Uredbo (EU) 2016/679, opravlja tudi naloge iz člena 51 Direktive (EU) 2016/680 v zvezi z zadevami, ki jih ureja ta uredba, zlasti tistih iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Člen 88

Pravica do vložitve pritožbe pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov

1. Vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico do vložitve pritožbe pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov, če meni, da obdelava operativnih osebnih podatkov, ki zadevajo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, s strani EJT krši to uredbo.
2. Evropski nadzornik za varstvo podatkov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, obvesti o stanju zadeve in o odločitvi o pritožbi, vključno z možnostjo vložitve pravnega sredstva v skladu s členom 489.

Člen 89

Pravica do sodnega nadzora v postopku zoper Evropskega nadzornika za varstvo podatkov

Tožbe proti odločitvam Evropskega nadzornika za varstvo podatkov se vložijo pri Sodišču.

POGLAVJE IX

FINANČNE DOLOČBE IN DOLOČBE O OSEBJU

ODDELEK 1

FINANČNE DOLOČBE

Člen 90

Finančni akterji

1. Evropski glavni tožilec je odgovoren za pripravo odločitev o pripravi proračuna in za njihovo predložitev kolegiju v sprejetje.
2. Upravni direktor je kot odredbodajalec odgovoren za izvrševanje proračuna EJT.

Člen 91

Proračun

1. Evropski glavni tožilec pripravi oceno prihodkov in odhodkov EJT za vsako proračunsko leto, ki ustreza koledarskemu letu, na podlagi predloga, ki ga sestavi upravni direktor. Ta ocena se prikaže v proračunu EJT.

2. Prihodki in odhodki v proračunu EJT so uravnoteženi.
3. Prihodki EJT brez poseganja v druge vire vključujejo:
 - (a) prispevek Unije iz splošnega proračuna Unije, ob upoštevanju odstavkov 7 in 8;
 - (b) stroške publikacij in drugih storitev, ki jih opravlja EJT.
4. Odhodki EJT vključujejo osebne prejemke evropskega glavnega tožilca, evropskih tožilcev, evropskih delegiranih tožilcev, upravnega direktorja in osebja EJT, upravne odhodke in odhodke za infrastrukturo ter operativne stroške.
5. Kadar evropski delegirani tožilci delujejo v okviru EJT, se ustrezni odhodki, ki jih imajo pri teh dejavnostih, štejejo za operativne stroške EJT.

V operativne stroške EJT načeloma niso vključeni stroški, povezani s preiskovalnimi ukrepi, ki jih izvajajo pristojni nacionalni organi, ali stroški pravne pomoči. Ne glede na to pa se v proračun EJT vključijo nekateri stroški, povezani z njegovimi dejavnostmi preiskav in pregona, ki so določeni v odstavku 6.

Operativni stroški vključujejo tudi vzpostavitev sistema vodenja zadev, usposabljanje, misije in prevode, potrebne za notranje delovanje EJT, na primer prevode za stalni senat.

6. Če se v imenu EJT izvaja izjemno drag preiskovalni ukrep, se lahko evropski delegirani tožilci na lastno pobudo ali na utemeljeno zahtevo pristojnih nacionalnih organov posvetujejo s stalnim senatom o tem, ali bi lahko EJT delno krilo stroške preiskovalnega ukrepa. Takšno posvetovanje ne sme zavleči preiskave.

Stalni senat se lahko nato po posvetovanju z upravnim direktorjem in glede na sorazmernost ukrepa, izvedenega v posebnih okoliščinah, in glede na izredno naravo z njim povezanih stroškov odloči, ali to zahtevo sprejme ali zavrne v skladu s pravili za presojanje teh meril, ki se določijo v poslovniku EJT. Upravni direktor se nato odloči glede zneska nepovratnih sredstev, ki se dodelijo na podlagi razpoložljivih finančnih sredstev. Upravni direktor o odločitvi o znesku brez odlašanja obvesti evropskega delegiranega tožilca, ki obravnava zadevo.

7. V skladu s členom 332 PDEU odhodke EJT iz odstavkov 4 in 5 tega člena krijejo države članice. Države članice Evropske unije, ki ne sodelujejo v okrepljenem sodelovanju v zvezi z ustanovitvijo EJT, prejmejo popravek v skladu s členom 11 Uredbe Sveta(EU, Euratom) št. 609/2014¹.

¹ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 609/2014 z dne 26. maja 2014 o načinih in postopkih za dajanje tradicionalnih lastnih sredstev ter lastnih sredstev iz naslovov DDV in BND na razpolago ter ukrepov za zagotavljanje denarnih sredstev (UL L 168, 7.6.2014, str. 39).

8. Odstavek 7 se ne uporablja za upravne stroške, ki jih imajo institucije Unije zaradi izvajanja okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo EJT.

Člen 92

Priprava proračuna

1. Evropski glavni tožilec vsako leto pripravi začasni osnutek ocene prihodkov in odhodkov EJT za naslednje proračunsko leto na podlagi predloga, ki ga sestavi upravni direktor. Evropski glavni tožilec pošlje začasni osnutek ocene kolegiju v sprejetje.
2. Začasni osnutek ocene prihodkov in odhodkov EJT se vsako leto pošlje Komisiji do 31. januarja. EJT vsako leto do 31. marca Komisiji pošlje končni osnutek ocene, ki vključuje tudi osnutek kadrovskega načrta.
3. Komisija pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu ("proračunski organ") poročilo o oceni skupaj s predlogom splošnega proračuna Unije.
4. Komisija na podlagi poročila o oceni v predlog splošnega proračuna Unije vključi ocene, za katere meni, da so potrebne za kadrovskega načrt, in znesek prispevka v breme splošnega proračuna, ter ga predloži proračunskemu organu v skladu s členoma 313 in 314 PDEU.

5. Proračunski organ odobri proračunska sredstva za prispevek iz splošnega proračuna Unije za EJT.
6. Proračunski organ sprejme kadrovski načrt EJT.
7. Kolegij sprejme proračun EJT na predlog evropskega glavnega tožilca. Dokončen postane po dokončnem sprejetju splošnega proračuna Unije. Po potrebi se prilagodi po istem postopku kakor velja za sprejetje prvotnega proračuna.
8. Za vsak projekt gradnje, ki bi lahko imel znatne posledice za proračun EJT, se uporablja člen 88 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1271/2013¹.

Člen 93

Izvrševanje proračuna

1. Upravni direktor kot odredbodajalec EJT izvršuje njegov proračun v okviru svoje pristojnosti in v skladu z omejitvami, odobrenimi v proračunu.
2. Upravni direktor proračunskemu organu vsako leto pošlje vse informacije, ki bi lahko vplivale na ugotovitve kakršnih koli postopkov ocenjevanja.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1271/2013 z dne 30. septembra 2013 o okvirni finančni uredbi za organe iz člena 208 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 7.12.2013, str. 42).

Člen 94

Predstavitev zaključnega računa in razrešnica

1. Računovodja EJT do 1. marca naslednjega proračunskega leta (leto N+1) računovodji Komisije in Računskemu sodišču pošlje začasni zaključni račun za proračunsko leto (leto N).
2. EJT Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču pošlje poročilo o upravljanju proračuna in finančnem poslovanju do 31. marca naslednjega proračunskega leta.
3. Računovodja Komisije do 31. marca po vsakem proračunskem letu pošlje Računskemu sodišču začasni zaključni račun EJT, konsolidiran z zaključnim računom Komisije.
4. Računsko sodišče v skladu s členom 148(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 najpozneje do 1. junija naslednjega leta da pripombe o začasnem zaključnem računu EJT.
5. Računovodja EJT po prejemu pripomb Računskega sodišča o začasnem zaključnem računu EJT v skladu s členom 148 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 pripravi končni zaključni račun EJT v okviru svoje pristojnosti in ga predloži kolegiju, da ta izrazi svoje mnenje.

6. Računovodja EJT do 1. julija po vsakem proračunskem letu Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču pošlje končni zaključni račun skupaj z mnenjem kolegija iz odstavka 5.
7. Končni zaključni račun EJT se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* do 15. novembra leta, ki sledi vsakemu proračunskemu letu.
8. Upravni direktor najpozneje do 30. septembra, ki sledi vsakemu finančnemu letu, Računskemu sodišču pošlje odgovor na njegove pripombe. Upravni direktor pošlje ta odgovor tudi Komisiji.
9. Upravni direktor Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo predloži vse potrebne informacije, ki so potrebne za nemoten potek postopka za razrešnico za zadevno proračunsko leto v skladu s členom 109(3) Delegirane uredbe (EU) št. 1271/2013.
10. Evropski parlament na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, do 15. maja leta N + 2 podeli upravnemu direktorju razrešnico v zvezi z izvrševanjem proračuna za leto N.

Člen 95

Finančna pravila

Evropski glavni tožilec pripravi osnutek finančnih pravil, ki se uporabljajo za EJT, na podlagi predloga upravnega direktorja. Navedena pravila sprejme kolegij po posvetovanju s Komisijo. Finančna pravila ne odstopajo od tistih iz Delegirane uredbe (EU) št. 1271/2013, razen če je tako odstopanje posebej potrebno za delovanje EJT in je Komisija dala predhodno soglasje.

ODDELEK 2

DOLOČBE O OSEBJU

Člen 96

Splošne določbe

1. Če v tej uredbi ni določeno drugače, se za evropskega glavnega tožilca in evropske tožilce, evropske delegirane tožilce, upravnega direktorja in osebje EJT uporabljajo Kadrovski predpisi in Pogoji za zaposlitev ter pravila, sprejeta s sporazumom med institucijami Unije za izvajanje navedenih kadrovskih predpisov in pogojev za zaposlitev.

Evropski glavi tožilec in evropski tožilci so zaposleni kot začasni uslužbenci EJT v skladu s členom 2(a) Pogojev za zaposlitev.

2. Osebjem EJT se zaposli v skladu s pravili in predpisi, ki se uporabljajo za uradnike in druge uslužbence Evropske unije.
3. Pooblastila, ki jih ima organ za imenovanje za sklepanje pogodb o zaposlitvi v skladu s Kadrovskimi predpisi in Pogoji za zaposlitev izvaja kolegij. Kolegij lahko v zvezi z osebjem EJT ta pooblastila prenese na upravnega direktorja. Prenos pooblastil iz tega odstavka ne zadeva evropskega glavnega tožilca, evropskih tožilcev, evropskih delegiranih tožilcev ali upravnega direktorja.
4. Kolegij sprejme ustrezna pravila za izvajanje Kadrovskih predpisov in Pogojev za zaposlitev v skladu s členom 110 Kadrovskih predpisov. Kolegij sprejme tudi načrt kadrovskih virov, ki je del programskega dokumenta.
5. Za EJT in njegovo osebo se uporablja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije.

6. Evropski delegirani tožilci se zaposlijo kot posebni svetovalci v skladu s členi 5, 123 in 124 Pogojev za zaposlitev. Pristojni nacionalni organi evropskim delegiranim tožilcem pomagajo pri izvajanju nalog v skladu s to uredbo ter se vzdržijo vseh ukrepov ali politike, ki bi lahko škodljivo vplivali na njihovo poklicno pot ali status v nacionalnem sistemu pregona. Zlasti jim zagotovijo potrebna sredstva in opremo za izvajanje njihovih nalog v skladu s to uredbo in poskrbijo, da so v celoti vključeni v nacionalne službe kazenskega pregona. Zagotovi se vzpostavitev ustreznih ureditev, da evropski delegirani tožilci obdržijo pravice v zvezi s socialno varnostjo, pokojninami in zavarovanjem v okviru nacionalnega sistema. Zagotovi se tudi, da skupni prejemki evropskega delegiranega tožilca niso nižji od prejemkov, ki bi jih imel, če bi navedeni tožilec ostal le nacionalni tožilec. Za splošne delovne pogoje in delovno okolje evropskih delegiranih tožilcev so odgovorni pristojni nacionalni sodni organi.
7. Evropski tožilci in evropski delegirani tožilci pri izvajanju pooblastil za svoje preiskave in pregon ne prejemajo nobenih ukazov, smernic ali navodil, razen tistih, ki so izrecno določeni v členu 6.

Člen 97

Začasni in pogodbeni uslužbenci

1. Začasnim uslužbencem, zaposlenim na podlagi člena 2(a) Pogojev za zaposlitev v okviru institucij, organov, uradov ali agencij Unije, ki jih EJT zaposli s pogodbo, sklenjeno najkasneje eno leto od datuma, ko EJT začne delovati v skladu s sklepom iz člena 120(2), se ponudijo pogodbe v skladu s členom 2(f) Pogojev za zaposlitev, medtem ko vsi drugi pogoji pogodbe ostanejo nespremenjeni, brez poseganja v dejstvo, da je treba spoštovati obveznosti, ki izhajajo iz Pogojev za zaposlitev. Za tečasne uslužbence se šteje, da so bili v času svoje celotne kariere zaposleni na EJT.
2. Pogodbenim uslužbencem, zaposlenim na podlagi člena 3a ali 3b Pogojev za zaposlitev v institucijah Unije, ki jih EJT zaposli s pogodbo, sklenjeno najkasneje eno leto od datuma, ko EJT začne delovati v skladu s sklepom iz člena 120(2), se ponudijo pogodbe v skladu s členom 3a Pogojev za zaposlitev, medtem ko vsi drugi pogoji pogodbe ostanejo nespremenjeni. Za tečasne uslužbence se šteje, da so bili v času svoje celotne kariere zaposleni na EJT.
3. Začasnim uslužbencem, zaposlenim na podlagi člena 2(f) Pogojev za zaposlitev, in pogodbenim uslužbencem, zaposlenim na podlagi člena 3a Pogojev za zaposlitev v institucijah, organih, uradih ali agencijah Unije, ki jih EJT zaposli s pogodbo, sklenjeno najkasneje eno leto od datuma, ko EJT začne delovati v skladu s sklepom iz člena 120(2), se ponudijo pogodbe pod enakimi pogoji. Za tečasne uslužbence se šteje, da so bili v času svoje celotne kariere zaposleni na EJT.

Člen 98

Napoteni nacionalni strokovnjaki in drugo osebje

1. EJT lahko poleg lastnih uslužbencev uporabi tudi napotene nacionalne strokovnjake ali druge osebe, ki so mu na voljo, vendar na njem niso zaposlene. Napoteni nacionalni strokovnjaki so pri opravljanju nalog, povezanih z delovanjem EJT, podrejeni evropskemu glavnemu tožilcu.
2. Kolegij sprejme sklep, s katerim določi pravila o napotitvi nacionalnih strokovnjakov ali drugih oseb, ki so na razpolago EJT, a na njem niso zaposlene.

POGLAVJE X

DOLOČBE O ODNOSIH EJT

Z NJEGOVIMI PARTNERJI

Člen 99

Skupne določbe

1. Če je to nujno za izpolnjevanje njegovih nalog, lahko EJT vzpostavi in vzdržuje sodelovanje z institucijami, organi, uradi ali agencijami Unije v skladu z njihovimi cilji ter z organi držav članic Evropske unije, ki niso vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT, organi tretjih držav in mednarodnimi organizacijami.
2. Če je to pomembno za opravljanje njegovih nalog, lahko EJT v skladu s členom 111 s subjekti iz odstavka 1 tega člena neposredno izmenjuje vse informacije, če ni v tej uredbi drugače določeno.

3. Za namene iz odstavkov 1 in 2 lahko EJT sklepa delovne dogovore s subjekti iz odstavka 1. Ti delovni dogovori so tehnične in/ali operativne narave, njihov namen pa je zlasti omogočanje sodelovanja in izmenjave informacij med strankama. Delovni dogovori ne morejo biti podlaga za omogočanje izmenjave osebnih podatkov niti niso pravno zavezujoči za Unijo ali države članice.

Člen 100

Odnosi z Eurojustom

1. EJT vzpostavi in vzdržuje tesen odnos z Eurojustom na podlagi vzajemnega sodelovanja v okviru njunih mandatov ter razvoja operativnih, upravnih in poslovodnih povezav med njima, kakor je opredeljeno v tem členu. V ta namen se evropski glavni tožilec in predsednik Eurojusta redno sestajata in razpravljata o vprašanjih v skupnem interesu.
2. Na operativnem področju lahko EJT vključi Eurojust v svoje dejavnosti v čezmejnih zadevah, med drugim:
 - (a) z izmenjavo informacij o svojih preiskavah, vključno z izmenjavo osebnih podatkov, v skladu z ustreznimi določbami iz te uredbe;
 - (b) s posredovanjem prošenj Eurojustu ali njegovim pristojnim nacionalnim članom, da podprejo prenos odločitev ETJ ali zahtevkov za medsebojno pravno pomoč v države članice Evropske unije, ki so članice Eurojusta, vendar ne sodelujejo pri ustanovitvi EJT, in v tretje države, ter njihovo izvrševanje v navedenih državah.

3. EJT ima posreden dostop do informacij v Eurojustovem sistemu vodenja zadev na podlagi sistema javljanja zadetkov. Če je ugotovljeno ujemanje med podatki, ki jih v sistem vodenja zadev vnese EJT, in podatki, ki jih hrani Eurojust, se tako ujemanje sporoči Eurojustu in EJT ter državi članici Evropske unije, ki je Eurojustu predložila te podatke. EJT sprejme ustrezne ukrepe, da Eurojustu omogoči dostop do informacij v njegovem sistemu vodenja zadev na podlagi sistema javljanja zadetkov.

5. EJT se lahko zanaša na upravno podporo in vire Eurojusta. Eurojust lahko v ta namen EJT zagotovi storitve v skupnem interesu. Podrobnosti se določijo z dogovorom.

Člen 101
Odnosi z OLAF

1. EJT vzpostavi in ohranja tesne stike z OLAF na podlagi medsebojnega sodelovanja v okviru njunih mandatov in izmenjave informacij. Namen sodelovanja je zlasti, da se z dopolnjevanjem in podporo, ki jo OLAF nudi EJT, zagotovi, da se za zaščito finančnih interesov Unije uporabijo vsa razpoložljiva sredstva.
2. Brez poseganja v ukrepe, določene v odstavku 3, v primerih, ko EJT izvaja preiskavo kaznivega dejanja v skladu s to uredbo, OLAF ne začne vzporedne upravne preiskave glede istih dejstev.
3. EJT lahko med preiskavo, ki jo izvaja, zahteva, da OLAF v skladu s svojim mandatom podpre ali dopolni dejavnost EJT, zlasti z:
 - (a) zagotavljanjem informacij, analiz (vključno s forenzičnimi analizami), strokovnega znanja in operativne podpore;
 - (b) olajševanjem usklajevanja posebnih ukrepov pristojnih nacionalnih upravnih organov in organov Unije;
 - (c) izvajanjem upravnih preiskav.

4. Da bi OLAF lahko dali možnost sprejetja ustreznih upravnih ukrepov v skladu s svojim mandatom, mu lahko EJT zagotovi potrebne informacije v zvezi z zadevami, v katerih se je EJT odločilo, da ne bo opravilo preiskave ali je opustilo zadevo.
5. EJT ima posreden dostop do informacij v sistemu vodenja zadev urada OLAF na podlagi sistema javljanja zadetkov. Kadar se ugotovi ujemanje podatkov, ki jih je v sistem vodenja zadev vneslo EJT, in podatkov, ki jih hrani OLAF, se dejstvo, da obstaja ujemanje, sporoči OLAF in EJT. EJT sprejme ustrezne ukrepe, da uradu OLAF omogoči dostop do informacij v njegovem sistemu vodenja zadev na podlagi sistema javljanja zadetkov.

Člen 102

Odnosi z Europolom

1. EJT vzpostavi in vzdržuje tesne stike z Europolom. V ta namen skleneta delovni dogovor, v katerem določita načine svojega sodelovanja.
2. Kadar je to potrebno za namene preiskav, mora EJT imeti možnost, da na zahtevo pridobi vse ustrezne informacije, ki jih hrani Europol, v zvezi s katerim koli kaznivim dejanjem, ki sodi v njegovo pristojnost, in lahko tudi zaprosi Europol, naj mu zagotovi analitično podporo za določeno preiskavo, ki jo izvaja.

Člen 103

Odnosi z drugimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije

1. EJT vzpostavi in vzdržuje stike za sodelovanje s Komisijo zaradi zaščite finančnih interesov Unije. V ta namen skleneta sporazum, v katerem so določeni načini njunega sodelovanja.
2. Brez poseganja v pravilno izvedbo in zaupnost svojih preiskav EJT brez odlašanja zagotovi zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji Unije in drugim žrtvam zadostne informacije, da jim omogoči sprejetje ustreznih ukrepov, zlasti:
 - (a) upravnih ukrepov, kot so previdnostni ukrepi za zaščito finančnih interesov Unije, v zvezi s tem. EJT lahko instituciji, organu, uradu ali agenciji Unije priporoči posebne ukrepe;
 - (b) sodelovanje, kot civilnim strankam, v sodnih postopkih;
 - (c) ukrepov za namene upravnih izterjav zneskov v proračun Unije ali disciplinskih ukrepov.

Člen 104

Odnosi s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami

1. Delovni dogovori iz člena 99(3) z organi tretjih držav in mednarodnih organizacij lahko zlasti zadevajo izmenjavo strateških informacij in napotitev uradnikov za zvezo v EJT.
2. EJT lahko v dogovoru z zadevnimi pristojnimi organi imenuje kontaktne točke v tretjih državah zaradi lažjega sodelovanja v skladu z operativnimi potrebami EJT .
3. Mednarodni sporazumi z eno ali več tretjimi državami, ki jih Unija sklene ali h katerim Unija pristopi v skladu s členom 218 PDEU na področjih, ki sodijo v pristojnost EJT, kot so mednarodni sporazumi o sodelovanju v kazenskih zadevah med EJT in temi tretjimi državami, so za EJT zavezujoči.
4. Če ni podan sporazum iz odstavka 3 ter če je to dovoljeno na podlagi zadevnega večstranskega mednarodnega sporazuma in če tretja država to sprejema, države članice priznajo in, kadar je ustrezno, uradno obvestijo EJT kot pristojni organ za namene izvajanja večstranskih mednarodnih sporazumov o pravni pomoči v kazenskih zadevah, ki so jih države članice sklenile, vključno s spremembo navedenih sporazumov, če je to potrebno in mogoče.

Države članice lahko tudi uradno obvestijo EJT kot pristojni organ za namene izvajanja drugih mednarodnih sporazumov o pravni pomoči v kazenskih zadevah, ki so jih sklenile, vključno s spremembo teh sporazumov.

5. Če ni podan sporazum iz odstavka 3 tega člena ali priznanja iz odstavka 4 tega člena, lahko evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, v skladu s členom 13(1) uporabi pristojnosti nacionalnega tožilca v svoji državi članici, da organe tretjih držav zaprosi za pravno pomoč v kazenskih zadevah na podlagi mednarodnih sporazumov, ki jih je sklenila ta država članica, ali na podlagi ustreznega nacionalnega prava, ter – če je treba – prek pristojnih nacionalnih organov. V takšnem primeru evropski delegirani tožilec obvesti organe tretjih držav, in si, kjer je ustrezno, prizadeva pridobiti njihovo soglasje za to, da bo EJT dokaze, zbrane na tej podlagi, uporabilo za namene te uredbe. V vsakem primeru je tretja država ustrezno obveščena, da je končni prejemnik odgovora na zaprosilo EJT.

Če EJT ne more izvajati svojih nalog na podlagi ustreznega mednarodnega sporazuma iz odstavka 3 ali 4 tega člena, lahko EJT za posamezen primer in v okviru svoje stvarne pristojnosti zaprosi za pravno pomoč v kazenskih zadevah tudi organe tretjih držav. EJT izpolnjuje pogoje, ki jih lahko določijo ti organi v zvezi z uporabo informacij, ki so jih posredovali na tej podlagi.

6. Ob upoštevanju drugih določb te uredbe lahko EJT, za namene preiskav ali uporabo kot dokaz v kazenskih preiskavah, pristojnim organom tretjih držav ali mednarodnim organizacijam na zahtevo predloži informacije ali dokaze, ki jih EJT že ima. Po posvetovanju s stalnim senatom evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, odloči o vsakem takšnem prenosu informacij ali dokazov v skladu z nacionalnim pravom njegove države članice in to uredbo.
7. Če je treba zahtevati izročitev osebe, lahko evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, zaprosi pristojni organ svoje države članice, da izda zahtevo za izročitev v skladu z veljavnimi pogodbami in/ali nacionalnim pravom.

Člen 105

Odnosi z državami članicami Evropske unije,

ki niso vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT

1. Delovni dogovori iz člena 99(3) z organi držav članic Evropske unije, ki niso vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT, lahko zlasti zadevajo izmenjavo strateških informacij in napotitev uradnikov za zvezo v EJT.

2. EJT lahko v dogovoru z zadevnimi pristojnimi organi imenuje kontaktne točke v državah članicah Evropske unije, ki niso vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT, zaradi lažjega sodelovanja v skladu s potrebami EJT.
3. Če ni pravnih instrumentov, ki bi urejali sodelovanje v kazenskih zadevah in predajo med EJT in pristojnimi organi držav članic Evropske unije, ki niso vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT, države članice uradno priglasijo EJT kot pristojen organ za namen izvajanja veljavnih aktov Unije o pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah, in sicer za zadeve, ki spadajo v pristojnost EJT, v njihovih odnosih z državami članicami Evropske unije, ki niso vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT.

POGLAVJE XI

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 106

Pravni status in delovni pogoji

1. EJT ima v vsaki državi članici pravno in poslovno sposobnost, ki je pravnim osebam priznana na podlagi nacionalnega prava.
2. Potrebne ureditve glede nastanitve, predvidene za EJT, in objektov, ki jih da na voljo Luksemburg, ter posebna pravila, ki se v tej državi članici uporabljajo za člane kolegija, upravnega direktorja in osebje EJT ter za njihove družinske člane, so določeni v sporazumu o sedežu, ki ga EJT in Luksemburg skleneta do datuma, ko EJT prevzame naloge preiskav in pregona, določene v skladu s členom 120(2).

Člen 107

Jezikovna ureditev

1. Za akte iz členov 21 in 114 te uredbe se uporablja Uredba Sveta (EGS) št. 1/58¹.

¹ Uredba Sveta (EGS) št. 1/58 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 17, 6.10.1958, str. 385).

2. Kolegij odloči z dvotretjinsko večino svojih članov o notranji jezikovni ureditvi EJT.
3. Prevajalske storitve, potrebne za upravno delovanje EJT na osrednji ravni, zagotavlja Prevajalski center za organe Evropske unije, razen če je zaradi nujnosti zadeve potrebna drugačna rešitev. Evropski delegirani tožilci odločijo o podrobnostih v zvezi s prevajanjem za namene preiskav v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

Člen 108

Zaupnost in poklicna skrivnost

1. Člane kolegija, upravnega direktorja in osebje EJT, napotene nacionalne strokovnjake in druge osebe, ki so na razpolago EJT, vendar na njem niso zaposlene, ter evropske delegirane tožilce zavezuje obveznost varovanja zaupnosti v skladu s pravom Unije, in sicer glede vseh informacij, ki jih hrani EJT.
2. Vse druge posameznike, ki sodelujejo ali pomagajo pri opravljanju nalog EJT na nacionalni ravni, zavezuje obveznost varovanja zaupnosti, kakor je določena z veljavnim nacionalnim pravom.
3. Obveznost varovanja zaupnosti velja za posameznike iz odstavkov 1 in 2 tudi po prenehanju funkcije ali zaposlitve in po zaključku dejavnosti.

4. Obveznost varovanja zaupnosti v skladu z veljavnim nacionalnim pravom ali pravom Unije velja za vse informacije, ki jih prejme EJT, razen če so te že zakonito objavljene.
5. Preiskave, ki se izvedejo pod vodstvom EJT, so zavarovane s pravili o poklicni skrivnosti na podlagi veljavnega prava Unije. Vsak posameznik, ki sodeluje ali pomaga pri opravljanju nalog EJT, je obvezan spoštovati poklicno skrivnost v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

Člen 109

Preglednost

1. Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹ se uporablja za dokumente, razen za spise, vključno z elektronskimi podobami teh spisov, ki se hranijo v skladu s členom 45 te uredbe.
2. Evropski glavni tožilec v šestih mesecih po datumu svojega imenovanja pripravi predlog podrobnih pravil za uporabo tega člena. Ta predlog sprejme kolegij.

¹ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

3. Zoper odločitve, ki jih sprejme EJT na podlagi člena 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, je mogoče vložiti pritožbo pri Evropskem varuhu človekovih pravic oziroma vložiti tožbo pri Sodišču pod pogoji, določenimi v členu 228 oziroma členu 263 PDEU.

Člen 110

OLAF in Računsko sodišče

1. Da bi olajšali boj proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013, EJT v šestih mesecih po datumu, ki ga določi Komisija v skladu s členom 120(2), pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF)¹ in sprejme ustrezne določbe, ki veljajo za evropskega glavnega tožilca, evropske tožilce, upravnega direktorja in osebje EJT, napotene nacionalne strokovnjake in druge osebe, ki so na razpolago EJT, vendar na njem niso zaposlene, ter evropske delegirane tožilce, z uporabo predloge, določene v Prilogi k navedenemu sporazumu.

¹ Medinstitucionalni sporazum z dne 25. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo Evropskih skupnosti o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, 31.5.1999, str. 15).

2. Računsko sodišče ima pooblastila za opravljanje revizij na podlagi dokumentov in na kraju samem pri vseh izvajalcih in podizvajalcih, ki so od EJT prejeli sredstva Unije.
3. OLAF lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU) št. 883/2013 in Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 2185/96¹ opravi preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da ugotovi morebitne nepravilnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, v zvezi z odhodki, ki jih financira EJT.
4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3, vsebujejo delovni dogovori z organi Unije, organi tretjih držav in mednarodnimi organizacijami ter pogodbe, ki jih sklene EJT, določbe, ki Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblaščajo za izvajanje takih revizij in preiskav v skladu z njunimi zadevnimi pristojnostmi.

¹ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

Člen 111

Pravila o varovanju občutljivih netajnih in tajnih podatkov

1. EJT določi notranja pravila o zaščiti občutljivih netajnih podatkov, vključno s pravili za generiranje in obdelavo takšnih podatkov v okviru EJT.
2. EJT določi notranja pravila o varstvu tajnih podatkov EU, ki so skladna s Sklepom Sveta 2013/488/EU¹, da se zagotovi ustrezna raven varovanja teh podatkov.

Člen 112

Upravne poizvedbe

Upravne dejavnosti EJT so predmet poizvedb Evropskega varuha človekovih pravic v skladu s členom 228 PDEU.

Člen 113

Splošna ureditev odgovornosti

1. Pogodbena odgovornost EJT ureja pravo, ki se uporablja za posamezno pogodbo.
2. Za izrekanje sodb na podlagi arbitražne klavzule v pogodbah, ki jih sklene EJT, je pristojno Sodišče.

¹ Sklep Sveta 2013/488/EU z dne 23. septembra 2013 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 274, 15.10.2013, str. 1).

3. V primeru nepogodbene odgovornosti in v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic Evropske unije, EPJ nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročili EJT ali njegovo osebje pri opravljanju svojih dolžnosti, kolikor jim je to škodo mogoče pripisati.

Odstavek 3 se uporablja tudi za škodo, ki je nastala po krivdi evropskega delegiranega tožilca pri opravljanju njegovih dolžnosti.

5. V sporih v zvezi s povrnitvijo škode iz odstavka 3 je pristojno Sodišče.
6. Nacionalna sodišča držav članic Evropske unije, pristojna za reševanje sporov, ki se nanašajo na pogodbeno odgovornost EJT iz tega člena, se določijo v skladu z Uredbo (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
7. Osebno odgovornost osebja EJT urejajo veljavne določbe iz Kadrovskih predpisov in Pogojev za zaposlitev.

¹ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

Člen 114

Izvedbena pravila in programski dokumenti

Kolegij na predlog evropskega glavnega tožilca zlasti sprejme:

- (a) vsako leto programski dokument, ki vsebuje letne in večletne načrte EJT;
- (b) strategijo za boj proti goljufijam, ki je sorazmerna s tveganji goljufij, ob upoštevanju razmerja med stroški in koristmi ukrepov, ki jih je treba izvesti;
- (c) pravila o pogojih za zaposlitev, merilih uspešnosti, poklicni neustreznosti, pravicah in obveznostih evropskih delegiranih tožilcev, vključno s pravili o preprečevanju in obvladovanju nasprotja interesov;
- (f) podrobna pravila o uporabi Uredbe (ES) št. 1049/2001 pri dejavnostih EJT;
- (g) izvedbena pravila iz člena 24(8) Uredbe (ES) št. 45/2001.

Člen 115

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 49 (3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od ... [*datuma začetka veljavnosti te uredbe*].
3. Pooblastilo iz člena 49(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Pred sprejetjem delegiranega akta se Komisija posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje vsaka država članica v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 49(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 116

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti na podlagi tega člena, začnejo veljati takoj in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. V uradnem obvestilu Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu se navedejo razlogi za uporabo postopka v nujnih primerih.
2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 115(6). V tem primeru Komisija nemudoma po tem, ko jo Evropski parlament ali Svet uradno obvesti o sklepu o nasprotovanju aktu, ta akt razveljavi.

Člen 117
Uradna obvestila

Vse države članice imenujejo organe, pristojne za namene izvajanja te uredbe. Hkrati uradno sporočijo informacije o imenovanih organih ter vseh poznejših spremembah teh organov evropskemu glavnemu tožilcu, Svetu in Komisiji. Države članice tudi uradno obvestijo EJT o izčrpnem seznamu določb nacionalnega materialnega kazenskega prava, ki se uporabljajo za kazniva dejanja, opredeljena v Direktivi (EU) 2017/...⁺, in vsega drugega ustreznega nacionalnega prava. EJT poskrbi za objavo informacij, prejetih prek teh seznamov. Poleg tega države članice, ki nameravajo v skladu s členom 30(3) omejiti uporabo točk (e) in (f) člena 30(1) na določena huda kazniva dejanja, uradno obvestijo EJT o seznamu teh kaznivih dejanj.

Člen 118
Pregled pravil v zvezi z varstvom posameznikov
pri obdelavi osebnih podatkov s strani EJT

V okviru prilagoditve Uredbe (ES) št. 45/2001 v skladu s členom 2(3) in členom 98 Uredbe (EU) 2016/679 Komisija pregleda določbe v zvezi z varstvom posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov s strani EJT, določeni s to uredbo. Komisija po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo ali razveljavitev teh določb.

⁺ UL: prosimo vstavite številko direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

Člen 119

Klavzula o pregledu

1. Komisija najpozneje pet let po datumu, ki ga določi v skladu s členom 120(2), in zatem vsakih pet let naroči oceno izvajanja in učinka te uredbe ter učinkovitosti in uspešnosti EJT in njegovih delovnih praks ter predloži poročilo o tej oceni. Komisija posreduje poročilo o oceni skupaj s svojimi ugotovitvami Evropskemu parlamentu in Svetu in nacionalnim parlamentom. Ugotovitve, navedene v oceni, se objavijo.
2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajne predloge, če meni, da so potrebna dodatna ali podrobnejša pravila o ustanovitvi EJT, njegovih nalogah ali postopku, ki se uporablja za njegovo delovanje, vključno s čezmejnimi preiskavami.

Člen 120
Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. EJT izvaja svoje pristojnosti v zvezi z vsemi kaznivimi dejanji, ki spadajo v njegovo pristojnost in so storjena po datumu začetka veljavnosti te uredbe.

EJT prevzame naloge preiskave in pregona, ki so mu dodeljene s to uredbo, z dnem, ki se določi s sklepom Komisije na predlog evropskega glavnega tožilca po ustanovitvi EJT. Sklep Komisije se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Dan, ki ga določi Komisija, ne sme biti prej kot tri leta po dnevu začetka veljavnosti te uredbe.

Za tiste države članice, ki so vključene v okrepljeno sodelovanje na podlagi sklepa, sprejetega v skladu z drugim ali tretjim pododstavkom člena 331(1) PDEU, se ta uredba uporablja od datuma, navedenega v zadevnem sklepu.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V

Za Svet

Predsednik
